

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 349 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 22. decembris

Paziņojums Nr.	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2010.–2011. GADA SESIJA	
	2010. gada 9.–11. marts	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 131 E, 20.5.2010.	
	PIENĒMIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2010. gada 9. marts	
2010/C 349 E/01	Patērētāju aizsardzība Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par patērētāju aizsardzību (2009/2137(INI))	1
2010/C 349 E/02	SOLVI Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par SOLVIT (2009/2138(INI))	10
2010/C 349 E/03	2008. gada ziņojums par konkurences politiku Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par 2008. gada ziņojumu par konkurences politiku (2009/2173(INI))	16
2010/C 349 E/04	Iekšējā tirgus rezultātu apkopojums Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu (2009/2141(INI))	25
	Trešdiena, 2010. gada 10. marts	
2010/C 349 E/05	ES stratēģija 2020. gadam — pasākumi saistībā ar Eiropadomes 2010 m. vasario 11 d. februāra neoficiālo sanākumi Eiropas Parlamenta 2010 m. vasario 10 marta rezolūcija par ES stratēģiju 2020. gadam	30

LV

2010/C 349 E/06	R. Goldstone ieteikumu īstenošana attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par R. Goldstone ieteikumu īstenošanu attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu	34
2010/C 349 E/07	Pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvoklis Baltkrievijā Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvokli Baltkrievijā	37
2010/C 349 E/08	Nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem — efektivitātes nodrošināšana Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem — efektivitātes nodrošināšana	40
2010/C 349 E/09	Vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveid Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveidi	43
2010/C 349 E/10	Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par pārredzamību un stāvokli sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu	46
2010/C 349 E/11	Vispārējo tarifa preferenču sistēma Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par regulu, ar kuru piemēro vispārējo tarifa preferenču sistēmu	49
2010/C 349 E/12	2008. gada ziņojums par KĀDP Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2008. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G sadaļas 43. punktu (2009/2057(INI))	51
2010/C 349 E/13	Eiropas drošības stratēģijas un Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošana Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par Eiropas drošības stratēģijas un Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (2009/2198(INI))	63
2010/C 349 E/14	Kodolieroču neizplatīšanas līgums Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par Kodolieroču neizplatīšanas līgumu	77
Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts		
2010/C 349 E/15	Kuba Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par pārliecības dēļ ieslodzītajiem Kubā	82
2010/C 349 E/16	Ieguldījumi zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju attīstībā Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par ieguldījumiem zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju attīstībā (SET plāns)	84
2010/C 349 E/17	Lielā dabas katastrofa Madeiras autonomajā reģionā un vētras "Ksintija" sekas Eiropā Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par lielajām dabas katastrofām Madeiras autonomajā apgabalā un vētras "Ksintija" izraisītajām sekām Eiropā	88

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Patērētāju aizsardzība

P7_TA(2010)0046

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par patērētāju aizsardzību (2009/2137(INI))

(2010/C 349 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 28. janvāra paziņojumu “Ietekmes uz patērētājiem uzraudzība vieno-tajā tirgū — “Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem otrais izdevums” (COM(2009)0025) un tam pievie-noto Komisijas dienestu darba dokumentu “Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem otrais izdevums (SEC(2009)0076),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 2. jūlija paziņojumu par patērētāju *acquis* īstenošanu (COM(2009)0330),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 2. jūlija ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulas (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā, (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) piemērošanu (COM(2009)0336),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 7. jūlija paziņojumu par harmonizētu metodiku patērētāju sūdzību un jautājumu klasificēšanai (COM(2009)0346) un tam pievienoto Komisijas ieteikuma projektu (SEC(2009)0949),
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 22. septembra darba dokumentu par finanšu pakalpojumu mazumtirdzniecībā pārraudzību saistībā ar “Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem (SEC(2009)1251),
 - ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju par patēriņa tirgu rezultātu pārskatu⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A7-0024/2010),
- A. tā kā ar patēriņa tirgu rezultātu pārskatu (rezultātu pārskats) un iekšējā tirgus rezultātu pārskatu cenšas uzlabot iekšējā tirgus darbību un likt tam aktīvāk reaģēt uz pilsoņu cerībām un interesēm;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0540.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- B. tā kā nākamajai Komisijai izstrādātajās politiskajās pamatnostādņēs priekšsēdētājs J. M. Barroso aicina īstenot sistemātiskāku un integrētāku pieeju iekšējā tirgus izveidei, piemēram, īstenojot "tirgus uzraudzības iniciatīvu";
- C. tā kā 499 miljoniem patērētāju ES ir noteicošā loma iekšējā tirgus efektīvai darbībai un viņiem ir izšķiroša nozīme, īstenojot Lisabonas programmā paredzētos mērķus — palielināt izaugsmi, nodarbinātību un konkurenci, jo patēriņa izdevumi rada pusi no ES labklājības;
- D. tā kā saskaņā ar "Lisabonas stratēģijas turpinājumu 2020" patērētāju politiku vajadzētu pielāgot ilgtspējīgai attīstībai, izrādot saudzīgu attieksmi pret vidi un pievēršot uzmanību iekšējā tirgus sociālajiem aspektiem;
- E. tā kā iekšējais tirgus, kas efektīvi reaģē uz patērētāju pieprasījumu, palīdz arī veidot novatoriskāku un veselīgāku ekonomiku, jo efektīvi un visās ekonomikas nozarēs pielāgoties spējīgi patēriņa tirgi ir galvenie konkurētspējas un pilsoņu labklājības virzītājspēki;
- F. tā kā labi funkcionējošam iekšējam tirgum būtu jāpiedāvā patērētājiem plašs augstas kvalitātes produktu un pakalpojumu sortiments par konkurētspējīgām cenām, vienlaikus nodrošinot arī augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni;
- G. tā kā lielākā daļa ES pilsoņu savā ikdienas dzīvē ar iekšējo tirgu saskaras kā patērētāji;
- H. tā kā patērētāju politikas iedarbīgums uzlabosies, ja patērētāji un uzņēmumi zinās savas tiesības un pienākumus, kas paredzēti spēkā esošajos tiesību aktos, un spēs tos īstenot savos tirdzniecības darījumos;
- I. tā kā viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem efektīvai tirgu darbībai ir pārliecināti un labi informēti patērētāji, jo viņi nodrošina pienācīgu peļņu tiem uzņēmējiem, kuri darbojas godīgi un vislabāk ievēro patērētāju vajadzības;
- J. tā kā aktīva politika patērētāju tiesību aizsardzības jomā — informējot un pilnvarojot patērētājus, kuri savukārt pieprasis kvalitatīvus ražojumus un pakalpojumus — būs nozīmīgs faktors, kas veicinās Eiropas Savienības konkurētspēju pasaules mērogā, kā arī dinamismu un inovācijas;
- K. tā kā mazumtirdzniecības tirgi, jo īpaši mazumtirdzniecības pakalpojumu tirgi, kļūst arvien sarežģītāki, un pircējiem, iegādājoties produktus vai pakalpojumus, kļūst arvien grūtāk izdarīt apzinātu izvēli;
- L. tā kā koordinēta pieeja patērētāju izglītošanai ir vajadzīga, lai patērētāji spētu droši izmantot savas tiesības;
- M. tā kā patērētājiem ir tiesības saņemt kompensāciju gadījumos, kad viņi ir cietuši nelikumīgu darbību rezultātā, bet praksē, ceļot prasību par šādām lietām, viņi saskaras ar ievērojamiem šķēršļiem, ko rada augstas izmaksas, garas un sarežģītas procedūras un ar tiesāšanos saistītie riski;
- N. tā kā rezultātu pārskats liecina, ka tikai četri patērētāji no desmit uzskata, ka ir viegli atrisināt strīdu ar pārdevējiem un piegādātājiem, izmantojot alternatīvus strīdu izšķiršanas mehānismus, un tikai trīs patērētājiem no desmit šķiet viegli atrisināt strīdus, vēršoties tiesā;
- O. tā kā apmēram puse no ES patērētājiem, kuri ir iesnieguši sūdzību, nav apmierināti ar to, kā tā tiek izskatīta, un tikai puse no viņiem turpina centienus panāktu taisnību;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- P. tā kā ekonomikas krīze ir palielinājusi spiedienu uz zemāk atalgotajām patērētāju grupām, kuras lielāko daļu no saviem ieņēmumiem tērē pārtikai un mājokļa apmaksai, un tā kā arvien lielākam skaitam patērētāju tādējādi uzkrājas milzīgi parādi;
- Q. tā kā līdz ar elektroniskās tirdzniecības ieviešanu strauji pieaug patēriņa tirgu pārrobežu darījumu skaits, bet patērētāji vēl joprojām negrib izmantot tirgu integrācijas sniegtās iespējas, galvenokārt tāpēc, ka nejutās droši par to, ka viņu tiesības, izdarot pārrobežu pirkumus, tiks līdzvērtīgi aizsargātas, un tāpēc, ka pastāv neskaidrības sakarā ar tiesībām saņemt kompensāciju;
- R. tā kā augsts patērētāju tiesību aizsardzības līmenis ir izšķirošais faktors, lai vienotā tirgus ietvaros attīstītu tādu pārrobežu tirdzniecību, kas atbilst patērētāju vajadzībām;
- S. tā kā, strauji pieaugot patēriņa tirgu pārrobežu darījumu skaitam, izpildiestādēm, kuru darbību apgrūtinā kompetences robežas un reglamentējošo noteikumu sadrumstalotība, rodas arvien jaunas problēmas;
- T. tā kā Komisijai un dalībvalstu izpildiestādēm ir jāpastiprina centieni, lai nodrošinātu patērētāju tiesību augstu aizsardzības līmeni, un radītu patērētājos pārliecību, ka viņi pilnībā var izmantot visas vienotā tirgus iespējas;
- U. tā kā ES patērētāju tiesību aizsardzības noteikumiem nav lielas nozīmes, ja dalībvalstīs tie netiek atbilstīgi transponēti, īstenoti un piemēroti;
- V. tā kā pēc tam, kad dalībvalstīs ir stājušie spēkā atbilstīgie tiesību akti, Komisijai būtu aktīvi jāpalīdz valsts iestādēm pareizi īstenot šos aktus;
- W. tā kā, ņemot vērā pašreizējo ekonomikas lejupslīdi, arvien svarīgāka kļūst šo noteikumu stingra un konsekventa īstenošana, jo krīze mazina patērētāju aizsargātību, un zems atbilstības līmenis var radīt patērētājiem papildu kaitējumus, bet izpildiestādēm grūtības var sagādāt līdzekļu trūkums, tādēļ tām ir rūpīgi jānosaka prioritātes un jācenšas maksimāli palielināt veikto pasākumu iedarbīgumu;
- X. tā kā Eiropas Parlaments un dalībvalstu parlamenti var aktīvi atbalstīt patērētāju tiesību aizsardzības tiesību aktu labāku transponēšanu un īstenošanu, turpinot ciešu savstarpējo sadarbību,

Ievads

1. uzskata, ka patērētāju tiesību aizsardzības komisāres iecelšana 2007. gadā, kā arī šīs komisāres aktīvā personīgā iesaistīšanās, lielais atklātums un ļoti aktīvā darbība nodrošināja to, ka ir panākts progress Eiropas patērētāju tiesību aizsardzības politikas jomā un ar patērētājiem saistīto jautājumu risināšanā, tādējādi ievērojami uzlabojot ES pilsoņu dzīvi;
2. pauž bažas, ka lēmums sadalīt atbildību par patērētāju tiesību aizsardzības jautājumiem un uzticēt to diviem komisāriem var jaunajā Komisijā mazināt ar patērētājiem saistīto jautājumu nozīmīgumu, kā arī pauž bažas par to, ka dažādu ģenerāldirektorātu jaunā organizatoriskā struktūra var radīt sadrumstalotību vai negatīvi ietekmēt patērētāju politikas saskaņotību un efektivitāti;
3. uzsver, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Līguma par Eiropas Savienības darbību 12. pants vēlreiz apstiprina — kā vispārēji piemērojams noteikums —, ka patērētāju tiesību aizsardzības prasības būtu jāņem vērā, nosakot un īstenojot citas Eiropas Savienības politikas nostādnes un darbības; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt patērētāju interešu efektīvu iekļaušanu citās ES politikas jomās un, veicot ietekmes novērtējumu, noskaidrot visu to jauno tiesību aktu un politikas nostādņu iespējamo iedarbību, kuri tieši vai netieši skar patērētājus; mudina visus attiecīgos Komisijas ģenerāldirektorātus publicēt gada pārskatu par to, kā patērētāju politika tiek integrēta to atbildības jomā;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

4. uzsver, ka patērētāju politikai ir jābūt aktīvai, lai dotu pilsoņiem iespēju pilnībā izmantot iekšējā tirgus sniegtās iespējas; uzskata, ka pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos aktīvai patērētāju politikai ir arvien lielāka nozīme, atbalstot sociālo politiku cīņā pret pieaugošo nevienlīdzību un aizstāvēt neaizsargātos patērētājus un iedzīvotāju grupas ar zemiem ienākumiem;
5. uzsver, ka patērētājiem būtu jānodrošina iespēja veikt apzinātu izvēli, nepakļaujot viņus to ražotāju psiholoģiskai ietekmei, kuri izplata maldinošu un nepatiesu informāciju par saviem ražojumiem, jo tas rada lielāku konkurenci starp uzņēmējiem, mudinot tos paaugstināt piedāvāto preču un pakalpojumu kvalitāti un saglabāt cenas konkurētspējīgā līmenī;
6. pauz pārlicību, ka uzņēmumu atbildīga attieksme, ievērojot uzņēmumu kopējās atbildības principu, konkurences noteikumus un patērētāju ekonomiskās intereses, palīdzēs patērētājos viest uzticību;
7. atgādina, ka patērētāju organizācijām ir izšķiroša nozīme, vērsot valsts iestāžu uzmanību uz problēmām, ar kurām patērētāji saskaras ikdienas dzīvē, un būtu lietderīgi pilnveidot to rīcībā esošos instrumentus, lai uzlabotu to spēju efektīvi darboties gan ES, gan valsts līmenī; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka ar patērētāju organizācijām atbilstīgi apspriežas visos lēmumu pieņemšanas posmos, kā arī transponējot un īstenojot tiesību aktus patērētāju tiesību aizsardzības jomā;
8. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot patērētāju informētību un izglītošanu, lai viņi varētu pilnīgāk izmantot savas tiesības visa mūža garumā; mudina dalībvalstis nodrošināt to, ka tiek sniegta skaidra un saprotama informācija, jo īpaši gados jauniem patērētājiem par produkciju un precēm, kas domātas tieši viņiem; jo īpaši mudina dalībvalstis iekļaut patērētāju jautājumus visu līmeņu valsts izglītības programmās, lai dotu bērniem nepieciešamās prasmes pieņemt sarežģītus lēmumus turpmākajā dzīvē, un apsvērt iespēju izstrādāt izglītības programmas vecākiem un gados veciem patērētājiem, ilgtermiņā nospraužot mērķi veidot un stiprināt izpratni par patērētāju tiesību jautājumiem; norāda, ka minētās programmas katrā līmenī ir jāpielāgo izglītības prasībām un izglītojamo iespējām, izmantojot mūsdienu mācību metodes, kas balstās uz dzīves pieredzi un konkrētiem piemēriem; atgādina, ka izglītotiem patērētājiem, kuri apzinās savas tiesības un zina, pie kā vērsties pārkāpumu gadījumā, ir arī liela nozīme neatbilstošas rīcības atklāšanā;
9. norāda, ka ir jāveicina ilgtspējīgs patēriņš, uzsverot vajadzību labāk izglītēt un informēt pakalpojumu sniedzējus un mazumtirgotājus, kā arī patērētājus par jēdzienu "ilgtspējīgs patēriņš", lai viņi varētu attiecīgi mainīt savu izturēšanos;
10. mudina Komisiju un dalībvalstis sākt mērķtiecīgu saziņas stratēģiju, lai palielinātu ES pilsoņu informētību par saskarsmes riskiem un savām patērētāju tiesībām, jo īpaši izveidojot lietotājdraudzīgus tīmekļa portālus, organizējot izpratnes veicināšanas kampaņas un nodibinot informācijas centrus vietējā, reģionālā, un valsts līmenī; uzsver nepieciešamību izmantot īpašus saziņas kanālus, lai informācija nokļūtu pie visneaizsargātākajiem patērētājiem, vienlaikus rūpējoties par to organizāciju uzticamību un objektivitāti, kuras nodrošina plašsaziņas līdzekļu pārvaldību un organizāciju;

Patēriņa tirgu rezultātu pārskats

11. vēlreiz apliecina, ka rezultātu pārskats ir svarīgs instruments patēriņa tirgu labākai pārraudzībai, lai sniegtu noderīgu informāciju, kas palīdz izstrādāt labāku politiku un noteikumus, kā arī lai demonstrētu pilsoņiem, ka viņu intereses tiek pienācīgi ņemtas vērā;
12. atzinīgi vērtē šā rezultātu pārskata piecus galvenos rādītājus — sūdzības, cenas, apmierinātību, piegādātāju maiņu un drošību —, kam ir svarīga nozīme, nosakot patēriņa tirgus, kuros pastāv vislielākais risks, ka var tikt veiktas nepareizas darbības, kas nelabvēlīgi ietekmēs patērētāju ekonomisko un sociālo stāvokli; tomēr uzskata, ka vajadzētu izmantot arī tādus kritērijus, kas ļauj noteikt, cik tāl ražojumi un pakalpojumi atbilst ilgtspējīgas attīstības mērķim;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

13. atzīst, ka, lai gan šie pieci rādītāji neatspoguļo visus patērētāju vides aspektus, tie nodrošina pietiekamu pamatu prioritāšu noteikšanai un ļauj izdarīt secinājumus par to, kur ir nepieciešama papildu analīze, ar nosacījumu, ka dalībvalstu sniegtā informācija ir pilnīga un to var apkopot viegli salīdzināmā veidā;

14. uzskata, ka esošie pierādījumi par patērētāju sūdzībām, cenu līmeņiem, apmierinātību, piegādātāju maiņu un drošumu vēl nav pietiekami, lai izdarītu galīgos secinājumus, un ka ir nepieciešama kvalitatīvāka informācija, lai izveidotu pilnīgu patērētāju pierādījumu bāzi; uzsver, ka tādēļ jāturpina rādītāju izstrāde un jāorganizē datu vākšana, ņemot vērā dalībvalstīs izveidoto sistēmu atšķirības;

15. ierosina, ka Komisijai pēc šo piecu pamatrādītāju un attiecīgo metožu izstrādāšanas pietiekami augstā līmenī, kas ļaus iegūt ļoti kvalitatīvus rezultātus, būtu jāapsver iespēja iekļaut rezultātu pārskatā papildu ilgtermiņa rādītājus, piemēram, rādītājus par tirgus daļām, kvalitāti, reklāmu, pārredzamību un piedāvājumu salīdzināmību, rādītājus attiecībā uz izpildi un patērētāju ietekmes palielināšanu, sociālos, vides un ētiskos rādītājus, kā arī rādītājus, ar ko noteikt kompensācijas un patērētājiem nodarītā kaitējuma lielumu; tomēr uzskata, ka tas būtu jā dara pakāpeniski, lai nodrošinātu rezultātu pārskata koncentrēšanu uz būtiskākajiem aspektiem un skaidrību, ar mērķi gūt visaptverošu priekšstatu par patērētāju tiesību aizsardzību, un ļautu patērētājiem pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības;

16. vēlreiz norāda, ka rezultātu pārskatā būtu jāatspoguļo visas galvenās patēriņa izdevumu kategorijas, lai noteiktu visproblemātiskākos tirgus un radītu pamatu turpmākai detalizētai nozares īpatnību analīzei, jo īpaši gadījumos, kad pierādījumi liecina par problēmām, kas kopīgas dažādiem tirgiem; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt atbilstīgu finansējumu un darbiniekus turpmākai rezultātu pārskata pilnveidošanai;

17. apzinās, ka patērētājiem lielāku neapmierinātību un problēmas rada nevis preces, bet pakalpojumi, kas daļēji liecina par to, ka līgumattiecības un pakalpojumu sniegšana ir sarežģītāki procesi; mudina Komisiju veikt padziļinātu visu to problemātisko nozaru analīzi, kas ir minētas rezultātu pārskatā; kā arī aicina Komisiju pēc šo darbību veikšanas attiecīgā gadījumā iesniegt konkrētus tiesību aktu priekšlikumus un politiskus ieteikumus dalībvalstīm un darīt tos zināmus Parlamentam;

18. atzinīgi vērtē to, cik interesants un kvalitatīvs ir Komisijas sagatavotais pētījums par finanšu pakalpojumu mazumtirdzniecību, ko publicēja kā turpinājumu rezultātu pārskata izstrādei; norāda uz acīmredzamajām problēmām finanšu pakalpojumu nozarē, kuras vēl vairāk ir saasinājusi finanšu krīze; jo īpaši atzinīgi vērtē šā pētījuma rezultātā izdarītos atklājumus, piemēram, par ievērojamām problēmām attiecībā uz norēķinu kontu pārredzamību un salīdzināmību Eiropas Savienībā; uzskata, ka, apsverot nepieciešamību uzlabot šīs nozares darbības regulējumu, ir jāizdara visi attiecīgie secinājumi;

19. norāda, ka, lai gan patērētāju sūdzībām ir liela nozīme nepareizas tirgus darbības konstatēšanā, tomēr sūdzību neesamība ne vienmēr liecina par to, ka tirgus funkcionē labi, jo dažās dalībvalstīs patērētāji nav pieraduši sūdzēties, vai nu tādēļ, ka pastāv citādas patērētāju tradīcijas, vai arī tādēļ, ka ne pārāk tic sev labvēlīga risinājuma iespējai; tomēr norāda arī, ka liels skaits sūdzību kādā atsevišķā dalībvalstī ne vienmēr būtu jāuzskata par pierādījumu nepilnībām tirgū, bet var liecināt par to, ka valstī efektīvi darbojas iestādes, kas nodarbojas ar sūdzību izskatīšanu, vai arī tur nesen ir notikušas informatīvas kampaņas par patērētāju tiesībām;

20. norāda, ka ES darbojas vairāk nekā 700 trešo pušu organizāciju, kas apkopo patērētāju sūdzības, bet to izmantotās metodes ir ļoti atšķirīgas, un tikai dažas no tām vāc datus par šo sūdzību būtību, kā arī par sūdzībās minētajām konkrētajām nozarēm; uzskata, ka, lai gan ar to varētu pietikt padoma vai informācijas sniegšanai, tomēr ar to vēl nepietiek, lai noteiktu iespējamus trūkumus tirgus darbībā, raugoties no patērētāju viedokļa; tādēļ aicina visas iestādes, kas izskata sūdzības, pieņemt saskaņotu metodiku patērētāju sūdzību klasificēšanai un ziņojumu sniegšanai par tām, kā arī mudina šīs iestādes iesniegt datus par sūdzībām visās jomās — ieteiktajās un pēc pašu izvēles — kā to ierosinājusi Komisija savā ieteikuma projektā; uzskata, ka saskaņotas metodikas izstrāde ļaus dalībvalstīm vākt daudz saturīgākus datus un gūt pilnīgāku priekšstatu par valsts patēriņa tirgiem, kā arī izveidot ES līmeņa datubāzi, kas dos iespēju salīdzināt patērētāju problēmas visā ES;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

21. vērš uzmanību uz analīzi, kurā salīdzināta pieejamā informācija par cenu līmeņiem un kura norāda uz neizskaidrojamām vairāku preču un pakalpojumu cenu atšķirībām līdzās esošās dalībvalstīs; uzskata, ka, lai gan cenu atšķirības bieži vien ir saistītas ar atšķirīgu pieprasījumu, izdevumu līmeņiem, nodokļiem vai izmaksu struktūru, tomēr tās bieži liecina par iekšējā tirgus sadrumstalotību vai nepareizu darbību; ierosina, ka gadījumos, kad kādas konkrētas preces cena ir augstāka par robežlielumu, ir jāpārbauda saikne starp ievaduma un patēriņa cenām un rūpīgi jāapsver iemesli, kas nosaka šos atšķirīgos cenu līmeņus;

22. uzskata, ka pieejamā informācija par cenu līmeņiem nav pietiekama, lai pareizi pārraudzītu iekšējo tirgu, un aicina valstu statistikas birojus un Eiropas Kopienu Statistikas biroju sadarboties ar Komisiju, lai sniegtu pilnīgākus datus un turpinātu darbu, izstrādājot metodiku, kā vākt informāciju par salīdzināmu un tipisku preču un pakalpojumu vidējām cenām; šajā sakarībā atgādina, ka valstu statistikas birojiem ir ciešāk jāiesaistās vidējo cenu apkopošanā un aprēķināšanā un jāapstiprina šie pasākumi; uzsver, ka cenu pārskatāmāks atspoguļojums viesīs patērētājos lielāku uzticību un apliecinās varas pārstāvju ieinteresētību rast risinājumus patērētāju ikdienas problēmām;

23. atzīst, ka patērētāju apmierinātība ir svarīgs rādītājs, lai saprastu, cik labi vai slikti tirgi darbojas patērētāju interesēs; aicina Komisiju uzlabot metodiku un mērījumus, kas vajadzīgi, gatavojot patērētāju apmierinātības pārskatus, un turpmāk gatavot šādus pārskatus arī par citām nozarēm;

24. uzskata, ka viena no konkurences pazīmēm tirgus ekonomikā ir spēja mainīt piegādātājus; mudina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai atvieglotu visu svarīgāko mazumtirdzniecības pakalpojumu piegādātāju maiņu;

25. norāda, ka saskaņā ar pārskatiem patērētāju uzticība preču drošībai parasti ir augsta, lai gan patērētāju izpratne par drošību dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot pašreiz pieejamos datus par patēriņa preču drošumu, ko galvenokārt nosaka, pamatojoties uz to negadījumu un savainojumu skaitu, par kuriem informējušas risku izziņošanas sistēmas; īpaši uzsver nepieciešamību kontrolēt rotaļlietu drošumu;

26. mudina visas dalībvalstis patērētāju drošības uzlabošanas nolūkā regulāri apkopot un reģistrēt ziņas par negadījumiem un savainojumiem, izmantojot kopēju datubāzi;

27. norāda, ka pārrobežu darījumu pārsvars dažādās ES dalībvalstīs ir atšķirīgs un, lai gan vidēji pārrobežu pirkumiem tiek tērēta ievērojama summa (EUR 737 uz vienu cilvēku gadā), vairākums (75 %) mazumtirgotāju pārdod preces tikai pircējiem savā valstī un tikai viena ceturtdaļa ES patērētāju izdara pārrobežu pirkumus; uzskata, ka, lai gan pastāv vairāki strukturāli šķēršļi, piemēram, valoda, attālums un atšķirības patērētāju aizsardzības noteikumos, lielāka patērētāju uzticība ievērojami palielinātu pārrobežu tirdzniecības apjomus; uzskata, ka, attīstoties pārrobežu tirdzniecībai, tiesiskais regulējums nedrīkst pasliktināties, bet gluži otrādi — šajā gadījumā ir jāpieliek vēl lielākas pūles, lai panāktu pieņemamu patērētāju aizsardzības līmeni Eiropas Savienībā;

28. norāda uz to, ka arvien populārāka kļūst tirdzniecība tiešsaistē, bet pārrobežu elektroniskā tirdzniecība neattīstās tik ātri kā iekšzemes tirdzniecība; aicina Komisiju turpmākajos rezultātu pārskatos iekļaut pilnīgākus datus par pārrobežu tirdzniecības patieso līmeni un problēmām, kas rodas patērētājiem, iepērkoties citā valstī;

29. norāda, ka tikai neliels skaits vairāk kā puse ES patērētāju (51 %) uzskata, ka spēkā esošie patērētāju aizsardzības noteikumi ir pietiekami, vairāk nekā puse (54 %) uzskata, ka valsts iestādes labi aizstāv viņu tiesības, un neliels skaits lielāka daļa (59 %) uzskata, ka tirgotāji un piegādātāji ievēro viņu tiesības;

30. uzsver, ka gandrīz viena trešdaļa (30 %) ES patērētāju, kuri ir veikuši pirkumus no attāluma internetā, pa tālruni vai pastu, apliecina, ka ir saskārušies ar piegādes problēmām; tomēr norāda, ka deviņos gadījumos no desmit cilvēkiem, kuri uzteikuma termiņa laikā ir mēģinājuši sūtīt pirkumu atpakaļ vai arī atcelt līgumu, tas ir izdevies;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

31. atgādina, ka vairākas dalībvalstis ir izstrādājušas instrumentus iekšzemes tirgus pārraudzībai, ņemot vērā patērētāju intereses, piemēram, cenu novērošanas centrus vai visaptverošas sūdzību sistēmas, kas palīdz veidot politiku, turpretim citas dalībvalstis neizmanto datus, lai pārraudzītu patēriņa tirgus, un tām ir grūtības apkopot datus; ņemot vērā iepriekš teikto, uzsver, ka dalībvalstīm ir jāapmainās ar paraugpraksi;

32. uzsver, ka izšķirīga nozīme, lai nodrošinātu datu kvalitāti un pilnīgumu, kā arī lai turpmāk attīstītu nepieciešamo pierādījumu bāzi, būs valsts statistikas biroju un Eiropas Kopienų Statistikas biroja aktīvai līdzdalībai un šo iestāžu, Komisijas, patērētāju politikas veidotāju, valsts izpildiestāžu, kā arī patērētāju un uzņēmumu organizāciju ciešai sadarbībai; aicina Eiropas Kopienų Statistikas biroju, dalībvalstis un visas ieinteresētās personas veikt pasākumus šādas sadarbības veicināšanai;

33. uzskata, ka dati par tirgu var būt nozīmīgi no jauninājumu un konkurētspējas viedokļa; tāpēc uzsver rezultātu pārskata svarīgumu, jo tas ir piemērots instruments, lai secinātu, kādas ir patērētāju simpātijas un prasības; norāda, ka šie dati var sekmēt jauninājumus, mudinot uzņēmumus apgūt jaunus tirgus un uzlabot savus ražojumus un pakalpojumus;

34. uzskata, ka rezultātu pārskatam, ja tajā ir ievadīti arī ticami un viegli salīdzināmi dati par 27 dalībvalstīm, jābūt avotam, no kura valsts politikas veidotāji varētu gūt bagātīgu salīdzinošo informāciju par konkurences, patērētāju un citām politikas jomām un ar kura palīdzību viņi varētu valsts līmenī noteikt tos tirgus, kas patērētājiem sagādā grūtības;

35. aicina Komisiju salīdzināt patērētāju vidi visās dalībvalstīs, ņemot vērā atšķirības patērētāju tiesībās un patērētāju tradīcijās; atgādina, ka, salīdzinot ietekmi uz patērētājiem dažādās dalībvalstīs un patērētāju vidi visā ES teritorijā, var labāk noteikt paraugpraksi un galu galā izveidot iekšējo tirgu, kas darbojas patērētāju labā;

36. mudina visas dalībvalstis katru gadu veikt plašu tirgus pārraudzību, lai noteiktu tos tirgus, kuri patērētājiem sagādā grūtības, un sniegt pilnīgu informāciju, kas ļautu Komisijai pārraudzīt un salīdzināt problēmas, ar kurām patērētāji saskaras iekšējā tirgū;

37. uzstāj, ka rezultātu pārskatu vajadzētu izmantot ne tikai, lai uzlabotu patērētāju politiku, bet tas ir jāizmanto visu to politikas nostādņu īstenošanā, kas ietekmē patērētājus, tādējādi nodrošinot patērētāju interešu labāku atspoguļošanu visās ES politikas jomās, kā arī ilgtspējīgas attīstības mērķu iekļaušanu, īstenojot patērētāju aizsardzības politiku; uzsver, ka rezultātu pārskatam būtu arī jāveicina plašākas diskusijas par patērētāju politikas jautājumiem;

38. aicina Komisiju ar dalībvalstu atbalstu izstrādāt stratēģiju tam, kā rezultātu pārskatu darīt zināmu plašākai sabiedrībai, cita starpā nodrošinot, ka tas ir viegli pieejams un pamanāms attiecīgajās tīmekļa vietnēs, un veicināt tā atbilstīgu izplatīšanu plašsaziņas līdzekļiem, valsts iestādēm, patērētāju organizācijām un citām ieinteresētajām personām; uzskata, ka ir jāturpina ik gadu rezultātu pārskatu izdot kā atsevišķu brošūru un tas ir jāpārtulko visās ES oficiālajās valodās; aicina Komisiju un dalībvalstis Eiropas iedzīvotāju vidū pienācīgi popularizēt tīmekļa vietni "eYou Guide", ko šim nolūkam ir radījusi Komisija, lai informētu iedzīvotājus par pilsoņu tiesībām;

Patērētāju tiesību aizsardzības *acquis* izpilde

39. atzinīgi vērtē piecas prioritārās rīcības jomas, ko Komisija noteikusi paziņojumā par patērētāju tiesību aizsardzības *acquis* īstenošanu;

40. uzsver, ka efektīva ES patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu īstenošana un piemērošana palielina patērētāju uzticību un efektīvi iedarbojas uz uzņēmumiem, kas šos noteikumus cenšas apiet; aicina Komisiju cieši pārraudzīt, kā dalībvalstis transponē un īsteno ES patērētāju tiesību aizsardzības *acquis*, un palīdzēt tām šajā darbā; aicina Komisiju šajā sakarībā rast iespējas, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 169. pantu, stiprināt patērētāju aizsardzības politiku, atbalstot un papildinot dalībvalstu politiku un, iespējams, paredzot Eiropas patērētāju aģentūras izveidi;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

41. norāda, ka šo tiesību normu īstenošana ES ir ļoti atšķirīga un ka lielākajai daļai dalībvalstu ir gan stiprās, gan vājās puses; norāda, ka skaitļi liecina par ievērojamām atšķirībām attiecībā uz to, kādas summas dalībvalstu budžetā ir piešķirtas tirgus uzraudzībai un cik daudz inspektoru ir iesaistīti šajā darbā; mudina dalībvalstis divkārtot centienus un palielināt līdzekļus, lai nodrošinātu, ka mazumtirdzniecības tirgos piemēro tiesību aktus, kas aizsargā patērētājus un nodrošina konkurenci;

42. uzskata, ka izšķiroša nozīme patērētāju uzticības veicināšanā ir tirgus pārraudzības un tiesību aktu izpildes mehānismu uzlabošanai un to efektīvai un pilnīgai piemērošanai, jo patērētāja izdevumi būs svarīgs ekonomikas atlabšanas faktors; uzskata, ka valsts iestādēm ir jāsaņem vairāk līdzekļu tam, lai atklātu un galu galā apturētu jebkādu nelikumīgu komercdarbību;

43. uzsver, ka patērētāja tirgi strauji attīstās un izpildiestādēm jābūt spējīgām tikt galā ar jaunajām problēmām, ko rada ekonomikas un tehnoloģijas attīstība, lai tās spētu efektīvi darboties pārrobežu vidē, piemēram, iekšējā tirgū, un lai to panāktu, ir jāapvieno centieni, nodrošinot efektīvu un konsekventu tiesību normu izpildi visā ES teritorijā; uzskata, ka arī regulāri ir jāpārskata reglamentējošie noteikumi, lai novērstu ikvienu tiesību aktu nepilnību;

44. mudina visās dalībvalstīs izveidot neatkarīgas patērētāju tiesību aizsardzības aģentūras, kas sniedz informāciju un ierosina tiesas procesus, lai aizsargātu patērētāju intereses; attiecīgi mudina patērētāju tiesību aizsardzības aģentūras visās dalībvalstīs uz sadarbību;

45. mudina visas dalībvalstis apsvērt priekšrocības, kādas varētu būt patērētāju tiesībsarga iestādei; norāda, ka atsevišķās dalībvalstīs šāda iestāde jau pastāv kā ārpustiesas instance mierizlīguma panākšanai attiecībā uz konfliktiem patērētāju tiesību jomā un arī kā konsultatīva iestāde, kas kopā ar valsts iestādēm palīdz risināt tās kompetencē esošas problēmas;

46. piekrīt Komisijas viedoklim, ka tādi alternatīvi strīdu izšķiršanas mehānismi kā starpniecība un šķīrējtiesa vai izšķiršana ārpustiesas kārtībā var būt lietderīga un pievilcīga alternatīva patērētājiem, kuriem nav izdevies neformāli atrisināt strīdu ar pārdevēju vai valsts organizāciju, kas sniedz pakalpojumus; mudina dalībvalstis veicināt strīdu alternatīvas izšķiršanas mehānismu izstrādi, lai celtu patērētāju aizsardzības līmeni un maksimāli nodrošinātu tiesību aktu ievērošanu, tomēr uzsver, ka šādiem mehānismiem būtu jāpapildina, nevis jāaizstāj tiesiskie vai administratīvie izpildes līdzekļi; arī uzskata, ka konkrēta termiņa noteikšana iestādēm un uzņēmumiem atbildes sniegšanai par sūdzībām varētu būt svarīgs atbalsts patērētājiem, kas ir gatavi rīkoties, lai atrisinātu kādu konfliktu;

47. atgādina, ka fakti liecina par to, ka dalībvalstīs pastāv lielas atšķirības un iespējas uzlabot kompensācijas mehānismus; atgādina, ka 13 dalībvalstīs jau pastāv kolektīvās tiesiskās aizsardzības sistēmas, un aicina Komisiju, cik vien ātri iespējams, veikt darbības, kas izriet no 2008. gada 27. novembra Zaļās grāmatas par patērētāju kolektīvo tiesisko aizsardzību (COM(2008)0794);

48. uzsver nepieciešamību pēc atbilstīgas ierēdņu un tiesu iestāžu darbinieku apmācības un izglītošanas ES patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu jomā;

49. norāda, ka Patērētāju tiesību aizsardzības sadarbības tīkla pārskats liecina, ka iestādēm, kuras izskata pārrobežu lietas, grūtības rada nepietiekams finansējums; aicina Komisiju apsvērt iespējas nodrošināt atbilstīgu finansējumu, lai izpildītu saistības, kas paredzētas regulā par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā;

50. pauž atbalstu saskaņotām izpildes darbībām (pārbaudēm), kuru laikā valsts iestādes vienlaikus pārbauda, kā konkrētā nozarē tiek ievēroti ES tiesību akti; uzsver, ka šādas darbības ir jāveic biežāk (divas reizes gadā), izmantojot vienotu metodi un kopā ar citiem instrumentiem;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

51. apzinās, cik juridiski sarežģīti ir publicēt tirgus uzraudzības un izpildes pasākumu rezultātus un to, ka bieži vien izmeklēšana ir saistīta ar stingriem konfidencialitātes noteikumiem, tomēr uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm šos rezultātus vajadzētu publiskot, minot arī atsevišķus uzņēmumus, ja nelikumības ir atklātas atkārtoti; uzskata, ka tādējādi tiks nodrošināta lielāka pārredzamība, sabiedrība tiks informēta par valsts iestāžu izpildes pasākumiem un patērētājiem būs iespēja veikt apzinātu izvēli;

52. aicina visās dalībvalstīs stiprināt tirgus uzraudzības struktūras, lai iekšējos tirgos izplatītās preces atbilstu augstiem drošuma standartiem un no apgrozības ātri tiktu izņemtas bojātas vai bīstamas preces; aicina Komisiju pārraudzīt un periodiski pārskatīt ātrās reaģēšanas sistēmas (RAPEX) pamatnostādnes, lai uzlabotu tās darbību;

53. šajā sakarībā aicina Komisiju stingrāk kontrolēt to, kā dalībvalstis piemēro regulas par tirgus uzraudzību, jo īpaši Regulu (EK) Nr. 765/2008, un vajadzības gadījumā ātri uzsākt pārkāpumu izmeklēšanas procedūru;

54. atbalsta Komisijas centienus izvērtēt jaunākās iespējas tehniskās uzraudzības jomā, lai nodrošinātu ražojumu pilnīgu izsekojamību visā piegādes ķēdes garumā (piemēram, ar *RFID* marķējumu vai ar svītrkodu); aicina Komisiju Parlamentam iesniegt kārtējos ierosinājumus un jaunāko informāciju par vispārēja izsekojamības tīkla izveidi;

55. atgādina, ka Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības centru tīklam ir neieciešams atbilstīgs finansējums, lai tas varētu veicināt patērētāju uzticību, sniedzot pilsoņiem padomus par patērētāju tiesībām un nodrošinot vieglu pieeju pārsūdzībai pārrobežu strīdu gadījumos;

56. norāda, ka, aizvien pieaugot Eiropas Savienībā no trešām valstīm ievesto preču daudzumam, muitas iestādēm ir liela nozīme, lai aizsargātu patērētājus no ievestajām nedrošajām precēm, un ka tādēļ ir vajadzīga ciešāka sadarbība starp tirgus uzraudzības un muitas iestādēm, kā arī starp dažādu dalībvalstu muitas iestādēm;

57. uzsver, ka, lai nodrošinātu iekšējā tirgū apgrozībā esošo ražojumu drošību, ir jāsadarbojas ar trešo valstu iestādēm; tādēļ pauž atbalstu Komisijas ierosmei stiprināt starptautisko sadarbību un noslēgt oficiālus nolīgumus ar trešo valstu, jo īpaši Ķīnas, ASV un Japānas, izpildiestādēm; norāda, ka pastāvīgas sarunas un informācijas apmaiņa par ražojumu drošību ir visu iesaistīto pušu interesēs un tam ir liela nozīme patērētāju uzticības veidošanā; aicina Komisiju regulāri ziņot Parlamentam par tās sarunām ar trešām valstīm;

*

* *

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

SOLVI

P7_TA(2010)0047

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par SOLVIT (2009/2138(INI))

(2010/C 349 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par efektīvu iekšējā tirgus problēmu risināšanu (SOLVIT) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 7. decembra Ieteikumu par SOLVIT (iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīkls) izmantošanas principiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 1. marta secinājumus, kuros Padome apstiprināja dalībvalstu apņemšanos nodrošināt SOLVIT sistēmas efektīvu darbību un tās principu ievērošanu,
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 12. jūlija ieteikumu par iekšējo tirgu regulējošu direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktos ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2005. gada 20. jūlija darba dokumentu par rīcības plānu informācijas sniegšanai par Eiropu, ko veic Komisija ⁽⁴⁾, cita starpā pilnveidojot Komisijas atbalstītos informācijas un atbalsta tīklus,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2008. gada 8. maija darba dokumentu attiecībā uz rīcības plānu par integrētu pieeju vienotā tirgus atbalsta pakalpojumu sniegšanai pilsoņiem un uzņēmumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu Nr. 19 ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 4. septembra rezolūciju par vienotā tirgus noteikumu pārskatīšanu — šķēršļu un neefektivitātes novēršana, uzlabojot īstenošanu un izpildi ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 23. septembra rezolūciju par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā SOLVIT 2008. gada ziņojumu "SOLVIT tīkla attīstība un darbības rezultāti 2008. gadā" ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 29. jūnija ieteikumu par pasākumiem vienotā tirgus darbības uzlabošanai ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ COM(2001)0702.

⁽²⁾ OV L 331, 15.12.2001., 79. lpp.

⁽³⁾ OV L 98, 16.4.2005., 47. lpp.

⁽⁴⁾ SEC(2005)0985.

⁽⁵⁾ SEC(2008)1882.

⁽⁶⁾ SEC(2009)1007.

⁽⁷⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 80. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0421.

⁽⁹⁾ SEC(2009)0142.

⁽¹⁰⁾ OV L 176, 7.7.2009., 17. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- ņemot vērā Konkurētspējas padomes (iekšējais tirgus, rūpniecība un pētniecība) 2009. gada 24. septembra secinājumus par tematu “Kā uzlabot iekšējā tirgus darbību?” ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par Komisijas pasākumiem vienotā tirgus darbības uzlabošanai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par administratīvo sadarbību vienotā tirgus jomā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 119. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Lūgumrakstu komitejas atzinumu (A7-0027/2010),
- A. tā kā Komisijai, Parlamentam, Eiropas Ombudam un dalībvalstīm ir jādara vairāk, lai definētu un darītu zināmas pilsoņu tiesības, kā arī palīdzētu pilsoņiem īstenot šīs tiesības; tā kā tas arī dotu iespēju uzlabot iekšējā tirgus darbību;
- B. tā kā lielākai pārredzamībai ir būtiska nozīme, lai pārvarētu pārrobežu aprītei radītos šķēršļus un nodrošinātu brīvas aprītes tiesības;
- C. tā kā Komisijai un dalībvalstīm jāveic ievērojami uzlabojumi, lai veidotu labāku izpratni par iespējām, ko iekšējais tirgus piedāvā pilsoņiem un uzņēmumiem;
- D. tā kā iekšējā tirgus darbība ir ievērojami uzlabojusies, bet joprojām pastāv šķēršļi tā pilnvērtīgai un pienācīgai darbībai;
- E. tā kā gadījumos, kad iekšējā tirgus noteikumi tiek piemēroti nepareizi, ir jābūt iespējai ātri nodrošināt tiesisko aizsardzību, arī nesniedzot prasību tiesā;
- F. tā kā ar SOLVIT tīklu — kad tas darbosies pilnībā — būs iespējams novērst pārmērīgu tiesu sistēmas izmantošanu, kurā tiesas procedūras bieži ir sarežģītas un mehānismi, kas garantē privātpersonu aizsardzību, nereti kavē tiesas pieejamību;
- G. tā kā apmācība un pārrobežu apmaiņa, tostarp izmantojot Komisijas izveidotos elektroniskos tīklus, ir būtiskas Kopienas iekšējā tirgus *acquis* labākai piemērošanai;
- H. tā kā pilsoņi un uzņēmumi ir atkarīgi no iekšējā tirgus noteikumu efektīvas piemērošanas, lai varētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu;
- I. tā kā dalībvalstīm ar Komisijas atbalstu būtu jāuzlabo problēmu risināšanas mehānismu spēja palīdzēt pilsoņiem īstenot viņu tiesības;

⁽¹⁾ Padomes dokuments 13024/09.⁽²⁾ SEC(2009)0881.⁽³⁾ SEC(2009)0882.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- J. tā kā Komisija un dalībvalstis 2002. gadā izveidoja SOLVIT tīklu, lai risinātu problēmas, kas pilsoņiem un uzņēmumiem rodas iekšējā tirgus noteikumu nepareizas piemērošanas dēļ;
- K. tā kā SOLVIT ir tiešaistes tīkls problēmu risināšanai un tajā ES dalībvalstis (kā arī Norvēģija, Islande un Lihtenšteina) kopīgi strādā, lai, nesniedzot prasību tiesā, risinātu problēmas, ar ko pilsoņiem un uzņēmumiem nākas saskarties tādēļ, ka valsts iestādes nepareizi piemēro iekšējā tirgus noteikumus;
- L. tā kā SOLVIT uzskata par salīdzinoši veiksmīgu sistēmu, kas nodrošina tiesisko aizsardzību vidēji desmit nedēļu laikā, neizmantojot oficiālas procedūras, un tā kā iekšējā tirgus problēmu risināšana ar SOLVIT palīdzību varētu būt labas prakses paraugs saistībā ar citiem vienotā tirgus atbalsta pakalpojumiem;
- M. tā kā — ja kāda dalībvalsts to uzskata par vajadzīgu, it īpaši ņemot vērā gaidāmās publicitātes kampaņas — SOLVIT veikspēja būtu jāpalielina, lai izvairītos no darbinieku trūkuma problēmām;
- N. tā kā SOLVIT tomēr nevajadzētu ne aizstāt Komisijas juridisko darbu saistībā ar pienākumu neizpildes procedūru, ne arī izmantot kā aizbildinājumu, lai dalībvalstīs mazāk mērķtiecīgi strādātu ar ES direktīvu savlaicīgu un pareizu transponēšanu;
- O. tā kā daudzi pilsoņi, kuriem ir kāda ar iekšējo tirgu saistīta problēma, kas ir SOLVIT darbības jomā, nav informēti par SOLVIT un tādēļ ar savu problēmu vēršas pie Eiropas Ombuda,

Ievads

1. atzinīgi vērtē Komisijas 2002. gada jūlija iniciatīvu izveidot dalībvalstu iestāžu SOLVIT tīklu, izmantojot interaktīvu tiešaistes datubāzi, kas izrādījies veiksmīgs instruments, kurš ir veicinājis pārredzamību un radījis savstarpēju stimulu paātrināt problēmu risināšanu;
2. aicina Komisiju izmantot visas pilnvaras, lai nodrošinātu iekšējā tirgus noteikumu efektīvu piemērošanu nolūkā mazināt administratīvo slogu pilsoņiem un uzņēmumiem;

Efektīva problēmu risināšana iekšējā tirgū

3. uzsver, ka iekšējā tirgus noteikumu īstenošanas problēmas bieži tiek konstatētas ar SOLVIT tīkla starpniecību;
4. uzsver, ka SOLVIT pieredze būtu jāiekļauj dalībvalstu un ES politikas veidošanā, nodrošinot struktūras vai noteikumu maiņu, ja nepieciešams;
5. aicina Komisiju regulāri iekļaut iekšējā tirgus un patērētāju tirgus rezultātu apkopojumos sīkāku informāciju par iekšējo tirgu reglamentējošu tiesību aktu piemērošanu un īstenošanu, lai uzlabotu pārredzamību un nodrošinātu vērtīgu instrumentu SOLVIT tīkla darbiniekiem;
6. aicina iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu, SOLVIT ziņojumu, dienesta “Iedzīvotāju ceļvedis” un patērētāju tirgus rezultātu apkopojumu publicēt vienlaicīgi vienu reizi gadā (nemainot to publicēšanas biežumu), lai sniegtu vispārēju priekšstatu par iekšējā tirgus attīstību un uzlabotu šajās jomās veiktā darba koordināciju, vienlaikus saglabājot visu šo instrumentu īpašo raksturu; aicina Komisiju apsvērt iespēju patērētāju tirgus rezultātu apkopojumā iekļaut detalizētu pārskatu par SOLVIT panākumiem, sasniegumiem un trūkumiem; aicina Komisiju nekavējoties rīkoties, lai atrisinātu atkārtotās problēmas, kas konstatētas ar SOLVIT tīkla starpniecību;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

Valstu līmenī konstatētās kopīgās problēmas

7. norāda, ka vairākos SOLVIT centros trūkst darbinieku un ka 2008. gadā samazinājās atrisināto lietu skaits, bet palielinājās vidējais lietas atrisināšanai vajadzīgo dienu skaits; aicina visus SOLVIT centrus pieņemt darbā darbiniekus, kuriem ir ieņemamajam amatam atbilstoša kvalifikācija un pieredze; uzskata, ka SOLVIT darbiniekiem būtu jāsaņem vairāk apmācības; atzinīgi vērtē SOLVIT veikto darbu, it īpaši atrisināto lietu īpatsvaru, kas joprojām ir augsts (83 %), neraugoties uz to, ka darba slodze 2008. gadā palielinājās (par 22 % līdz 1 000 lietām) un vairākiem SOLVIT centriem trūkst darbinieku;

8. norāda, ka daudzi pilsoņi un mazie uzņēmumi nav pietiekoši informēti par SOLVIT darbu un ka uzņēmumi vai nu izmanto juridiskos komercpakalpojumus gadījumos, kad tie savā labā varētu izmantot SOLVIT, vai pat šajā sakarā pieņem pieprasījumus no dalībvalstīm, lai gan šādi pieprasījumi neatbilst Kopienas iekšējā tirgus *acquis*; atzinīgi vērtē to, ka SOLVIT darbība Eiropas pilsoņiem un uzņēmumiem 2008. gadā ļāvis ietaupīt aptuveni EUR 32,6 miljonus;

9. uzskata, ka tās ministrijas uzdevumi, kuras paspārnē atrodas attiecīgās dalībvalsts SOLVIT centrs, var šajā valstī ietekmēt priekšstatu par to, kāda veida darbu SOLVIT veic, un ka veiksmīgi atrisināto lietu apjoms un izskatīšanas ātrums ir atkarīgs no dalībvalstu vēlēšanās un spējas cieši sadarboties ar SOLVIT centriem;

10. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka SOLVIT centriem ir stingrs politiskais atbalsts, lai tie var pārliecināt iestādes, par kurām tiek iesniegtas sūdzības, aktīvi sadarboties, ievērojot SOLVIT procedūru un attiecīgos termiņus;

11. uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāveicina valsts, reģionālā un vietējā līmeņa iestāžu efektīva sadarbība ar SOLVIT; turklāt uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāsāk intensīvāka un plašāka paraugprakses apmaiņa;

12. uzsver, ka SOLVIT centriem ir svarīgi apmainīties ar informāciju, un tādēļ iesaka, lai dalībvalstu SOLVIT centri regulāri organizētu tikšanās ar mērķi apmainīties ar informāciju un dalīties pieredzē par paraugpraksi un sistēmām;

Veicamie pasākumi

13. aicina dalībvalstis popularizēt SOLVIT, izmantojot visus plašsaziņas līdzekļu veidus, lai plaši informētu pilsoņus un uzņēmumus, it īpaši par to, kā īstenot viņu tiesības, kā arī aicina piešķirt pietiekamus līdzekļus, lai šī informēšana notiktu efektīvāk; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt alternatīvas strīdu risināšanas sistēmas tiešsaistē SOLVIT tīklā; aicina arī Eiropas Parlamenta deputātus savos vēlēšanu apgabalos popularizēt SOLVIT;

14. aicina visas dalībvalstis popularizēt SOLVIT kā alternatīvu strīdu risināšanas mehānismu, īstenojot valsts mēroga informācijas kampaņas;

15. aicina dalībvalstis un Komisiju popularizēt SOLVIT internetā; mudina Komisiju nodrošināt vienu kopīgu interneta adresi visiem dalībvalstu SOLVIT centriem — www.solvit.eu —, lai atvieglotu pilsoņiem pieeju SOLVIT, kamēr nav atsācis darboties portāls *Your Europe*, kurā paredzēts apkopot visus vienotā tirgus atbalsta pakalpojumus, tostarp SOLVIT;

16. aicina dalībvalstis izveidot tīmekļa vietnes, kas būtu saistītas ar Eiropas SOLVIT portālu, tajās iekļaujot veiksmīgi atrisināto lietu kopumu un paraugpraksi attiecībā uz strīdu risināšanu ar šī mehānisma palīdzību;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

17. aicina dalībvalstis veicināt SOLVIT centru efektivitāti, nodrošinot ierēdņus attiecīgajos administratīvajos dienestos, lai sekmētu to lietu atrisināšanu, kas ir ārpus SOLVIT kompetences (SOLVIT+), kā arī nodrošinot SOLVIT centriem pienācīgu juridisko konsultāciju iespējas attiecīgajā struktūrā; mudina Komisiju paātrināt neformālu juridisko novērtējumu sniegšanu SOLVIT centriem;
18. aicina dalībvalstis sadarbības uzlabošanai iecelt SOLVIT sadarbības koordinatoru valsts dienestos, kas nodarbojas ar iekšējā tirgus noteikumu īstenošanu;
19. aicina dalībvalstis vietējā, reģionālā un valsts līmenī rīkot informācijas kampaņas par SOLVIT, pievēršoties konkrētām mērķgrupām, piemēram, MVU, kuras pašlaik nav pietiekami informētas par SOLVIT, un mudina dalībvalstis sadarboties un apmainīties ar paraugpraksi, lai SOLVIT popularizētu pēc iespējas efektīvāk; norāda, ka Parlamenta Lūgumrakstu komiteja, veicot savu procedūru, iesaka lūgumrakstu iesniedzējiem vērsties SOLVIT, ja uzskata, ka konkrētajā gadījumā risinājumu ātrāk varētu rast ar SOLVIT palīdzību;
20. atzīst efektivitāti, kuru SOLVIT nodrošina kā sadarbības tīkls, kas cenšas neformāli risināt problēmas, ar ko ES pilsoņiem un uzņēmumiem nākas saskarties tādēļ, ka valsts iestādes nepareizi piemēro iekšējā tirgus tiesību aktus;
21. norāda, ka SOLVIT 2008. gada pārskatā minēts, ka SOLVIT tiek iesniegts liels skaits SOLVIT nepieņemto lietu, kas SOLVIT centros palēnina SOLVIT lietu izskatīšanu;
22. norāda, ka pastāv dažādas struktūras, ar kuru starpniecību ES pilsoņi var risināt savas problēmas, piemēram, Parlamenta Lūgumrakstu komiteja, SOLVIT, Komisija un Eiropas Ombuds;
23. prasa SOLVIT tās ar ES tiesību aktu nepareizu piemērošanu saistītās lietas, kuru risināšana ir pārāk sarežģīta, nosūtīt ne tikai Komisijai, bet vajadzības gadījumā arī Parlamenta Lūgumrakstu komitejai;
24. atgādina, ka lūgumrakstu izskatīšana notiek atklāti un pārredzami ciešā sadarbībā ar kompetentajām likumdošanas komitejām, Komisiju un attiecīgajām dalībvalstu iestādēm;
25. uzskata, ka lūgumrakstu procedūra var dot ieguldījumu likumdošanas procesa uzlabošanā; atgādina, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā ievērojami palielinās Parlamenta iespējas aktīvi un tieši veidot, pārskatīt un uzlabot ES tiesību aktus; turklāt norāda, ka būtu jāņem vērā arī dalībvalstu parlamentu lomas palielināšana;
26. norāda, ka nav vienas kopīgas struktūras, kas būtu atbildīga par pilsoņu sūdzību izskatīšanu no sākuma līdz beigām, jo sūdzības tiek iesniegtas pa dažādiem kanāliem; aicina ciešāk koordinēt dažādās struktūras, kas iesaistītas pilsoņu sūdzību saņemšanā un izskatīšanā;
27. prasa SOLVIT savā tīmekļa vietnē pievienot saiti uz Parlamenta Lūgumrakstu komiteju, kā arī uz dalībvalstu parlamentu attiecīgajām komitejām, lai pilsoņi būtu informēti par tiesībām iesniegt Parlamentam lūgumrakstus, tādējādi politiskajā un likumdošanas procesā panākot ārpustiesas aizsardzību un risinājumus;
28. atbalsta arī kopīgas ES iestāžu tīmekļa vietnes izveidi, kuras mērķis būtu palīdzēt ES pilsoņiem, novirzot tos tieši uz to iestādi vai struktūru, kuras kompetencē ir attiecīgās sūdzības izskatīšana;
29. aicina deputātus uzņemties iniciatīvu SOLVIT popularizēšanā un censties veicināt dalībvalstu parlamentu deputātu informētību par SOLVIT, piemēram, COSAC sanāksmēs iepazīstinot ar SOLVIT sasniegumiem; uzsver arī to, ka dalībvalstu valdībām un parlamentiem vairāk jāiesaistās SOLVIT popularizēšanā valsts līmenī; aicina Komisiju un dalībvalstis koordinēt SOLVIT centru uzklauššanu, lai noteiktu labu praksi un šķēršļus, kas kavē centru pienācīgu darbību, ar mērķi efektīvāk pārvaldību un darba metodes;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

30. aicina dalībvalstis palielināt SOLVIT centru darbinieku skaitu, izmantojot visus pieejamos līdzekļus, tostarp alternatīvas finansēšanas iespējas, lai palielinātu administratīvo veikspēju attiecīgajās valsts ministrijās proporcionāli šīs valsts iedzīvotāju skaitam un agrāk izskatīto lietu skaitam;
31. aicina dalībvalstis un Komisiju kopīgi izpētīt un izanalizēt atsevišķu SOLVIT centru mazāk veiksmīgās darbības iemeslus, kā arī salīdzinoši ilgo lietu izskatīšanas laiku, lai sniegtu noderīgu informāciju labākas problēmu risināšanas stratēģijas izstrādei pilsoņu un iekšējā tirgū darbojošos uzņēmumu labā;
32. aicina Komisiju iesniegt SOLVIT gada pārskatus, kuros būtu iekļauta daudz sīkāka informācija un statistika, kas ļautu novērtēt arī katra dalībvalsts centra darbības efektivitāti, jo citādi ir grūti veikt tendenču ilgtermiņa novērtējumus un ierosināt īpašus mērķpasākumus, lai uzlabotu situāciju atsevišķās dalībvalstīs;
33. aicina Komisiju izveidot visiem SOLVIT centriem kopīgu interneta portālu ar pēc iespējas vienkāršāk atrodamu adresi (www.solvit.eu); vienlaikus uzskata, ka būtiska nozīme ir ievērojamai SOLVIT tīkla redzamības uzlabošanai internetā un ka šajā nolūkā ir jāizmanto gan sociālo kontaktu veidošanas vietnes, gan meklētājprogrammas;
34. uzskata — ņemot vērā to lietu lielo skaitu, kas skar atsevišķas personas vai arī kvalifikācijas vai sociālo un uzturēšanās tiesību atzīšanu, SOLVIT tīklam daudz intensīvāk jāsadarbojas un jāpaplašina informācijas kampaņas, lai aptvertu emigrantu apvienības un dalībvalstu konsulātus;
35. uzskata — ņemot vērā to lietu lielo skaitu, kurās iesaistīti uzņēmēji, SOLVIT tīklam daudz intensīvāk jāsadarbojas un jāpaplašina informācijas kampaņas, lai aptvertu Eiropas un dalībvalstu uzņēmēju apvienības, īpašu uzmanību pievēršot maziem un vidējiem uzņēmumiem;
36. aicina Komisiju prioritārā kārtā pabeigt projektu par vienotā tirgus atbalsta pakalpojumiem, kura mērķis ir informēšanas, konsultēšanas un problēmu risināšanas atbalsta pakalpojumu uzlabošana un to pieejamības un efektivitātes palielināšana;
37. aicina Eiropas Ombudu ciešāk sadarboties ar SOLVIT un visas ienākošās sūdzības, kas nav tā kompetencē, nekavējoties un bez liekas birokrātijas pārsūtīt tam SOLVIT centram, kura kompetencē tās varētu būt, ja šīs sūdzības ir saistītas ar iekšējo tirgu un varētu būt SOLVIT darbības jomā; aicina Komisiju Līguma pārkāpumu gadījumā sākt paātrinātu procedūru, ja neatrisināta SOLVIT lieta sākotnēji liecina par Kopienas tiesību aktu pārkāpumu;

*

* *

38. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

2008. gada ziņojums par konkurences politiku

P7_TA(2010)0050

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par 2008. gada ziņojumu par konkurences politiku (2009/2173(INI))

(2010/C 349 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktus (bijušie EK līguma 87. panta 3. punkta b) un c) apakšpunkti),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu “2008. gada ziņojums par konkurences politiku” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 1999. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 2790/1999 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2002. gada 31. jūlija Regulu (EK) Nr. 1400/2002 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām mehānisko transportlīdzekļu nozarē ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 28. novembra Lēmumu 2005/842/EK par EK Līguma 86. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽⁶⁾ (Komisijas lēmums par valsts atbalstu sabiedriskajiem pakalpojumiem),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. decembra paziņojumu “Finanšu iestāžu rekapitalizācija pašreizējās finanšu krīzes apstākļos — atbalsta ierobežošana līdz nepieciešamajam minimumam un aizsardzības līdzekļi pret pārmērīgiem konkurences traucējumiem” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. decembra paziņojumu “Valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēma, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos” ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 9. februāra paziņojuma “Norādījumi par Komisijas prioritātēm, piemērojot EK līguma 82. pantu dominējošu uzņēmumu ļaunprātīgai, izslēdzošai rīcībai” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ COM(2009)0374.

⁽²⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 336, 29.12.1999., 21. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 203, 1.8.2002., 30. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 312, 29.11.2005., 67. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 10, 15.1.2009., 2. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 16, 22.1.2009., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 45, 24.2.2009., 7. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 25. februāra paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem piemērojamo režīmu Kopienas banku nozarē ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. jūlija paziņojumu par finanšu nozares dzīvotspējas atjaunošanu un tās pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu pašreizējās krīzes apstākļos atbilstīgi valsts atbalsta noteikumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 13. augusta paziņojumu “Valsts atbalsta noteikumu piemērošana pasākumiem, kas veikti attiecībā uz finanšu iestādēm saistībā ar pašreizējo globālo finanšu krīzi” (2008/C 270/02) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. aprīļa Balto grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu ⁽⁴⁾ pārkāpšanu (Baltā grāmata par zaudējumiem) un Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūciju par šo balto grāmatu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas Paraugprakses kodeksu par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi ⁽⁶⁾, Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru dažu valsts atbalsta veidu izskatīšanai ⁽⁷⁾ un Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta tiesību normu piemērošanu valstu tiesās (Vienkāršošanas tiesību aktu pakete) ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2008. un 2009. gada valsts atbalsta rezultātu apkopojumus,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 7. augusta pārskatu par garantijas un rekapitalizācijas shēmām finanšu nozarē pašreizējās finanšu krīzes apstākļos,
- ņemot vērā 2005. gada 22. februāra rezolūciju par valsts atbalstu sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas veidā ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par ziņojumiem par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūciju par pārtikas cenām Eiropā ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 19. februāra rakstisko deklarāciju par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgu varas izmantošanu un tās novēršanu ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0025/2010),

⁽¹⁾ OV C 72, 26.3.2009., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 195, 19.8.2009., 9. lpp.⁽³⁾ OV C 270, 25.10.2008., 8. lpp.⁽⁴⁾ COM(2008)0165.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0187.⁽⁶⁾ OV C 136, 16.6.2009., 13. lpp.⁽⁷⁾ OV C 136, 16.6.2009., 3. lpp.⁽⁸⁾ OV C 85, 9.4.2009., 1. lpp.⁽⁹⁾ OV C 82, 1.4.2008., 1. lpp.⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0033.⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0099.⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0191.⁽¹³⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 23. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- A. tā kā pēdējo divu gadu ārkārtējie ekonomiskie apstākļi ir prasījuši ārkārtas pasākumus;
- B. tā kā Eiropas Savienība ir īstenojusi bezprecedenta pasākumu, izmantodama Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu;
- C. tā kā krīzes laikā ļoti svarīga ir tirgus pareiza darbība un konkurences noteikumi būtu jāpiemēro elastīgi, tomēr stingri;
- D. tā kā protekcionisms un konkurences kropļojumi varētu tikai padziļināt un paildzināt krīzi;
- E. tā kā augošais budžeta deficīts un valsts parāds daudzās dalībvalstīs var palēnināt tautsaimniecības atlabšanu un ekonomikas izaugsmi nākamajos gados, iespējams, gadu desmitos;
- F. tā kā dalībvalstu valdības, reaģējot uz finanšu krīzi, kopš 2008. gada oktobra ir devušas garantijas banku finansējumam; tā kā ir notikusi apjomīga garantētu obligāciju izlaišana un tā bijusi bankām nozīmīgs finansējuma avots, kā arī sniegusi apdrošinājumu pret finanšu sistēmai draudošajiem riskiem;
- G. tā kā empīriskā analīze liek domāt, ka dalībvalstu valdību garantijas ir izraisījušas vairākas sekas un kropļojumus, piemēram, privāto obligāciju izplatīšanas samazināšanos, kas jāņem vērā, apsverot šo garantiju pagarināšanu 2010. gadā;
- H. tā kā starptautisku uzņēmumu spēja plaši izmantot nodokļu "oāzes" un ārzonas centrus ir daļa no to stratēģijām, kā izvairīties no nodokļu maksāšanas, un tas neatbilst godīgas konkurences principam;
- I. tā kā nodokļu pārvaldība ir svarīgs faktors, lai saglabātu godīgai konkurencei labvēlīgus apstākļus un uzlabotu iekšējā tirgus darbību;

Vispārīgi apsvērumi

1. atzinīgi vērtē 2008. gada ziņojumu par konkurences politiku, it īpaši tā nozīmīgāko nodaļu par karteljiem un patērētājiem; atbalsta Patērētāju sadarbības nodaļas izveidi; atzīmē, ka karteļu pastāvēšana kaitē patērētāju interesēm; pauž nožēlu, ka patērētājiem ir grūti gūt labumu no konkurences;
2. uzsver to, ka karteļi ir viens no smagākajiem konkurences tiesību pārkāpumiem, tie sagrauj vērtību ķēdi, ir neizdevīgi patērētājiem un ļoti negatīvi ietekmē tautsaimniecību; mudina Komisiju saglabāt savus stingros izpildes pasākumus, lai novērstu karteļu veidošanu un izskaustu tos; atzinīgi vērtē tādu instrumentus kā izlīguma noteikumu kopums, kas dod iespēju Komisijai karteļu lietas izskatīt vienkāršotā procedūrā, kura paredz, ka uzņēmumi, iepazīnušies ar materiāliem, izvēlas paziņot par savu dalību kartelī, sniegt informāciju par pārkāpumiem un ka tiek samazināti pusēm uzliktie naudas sodi; atgādina, ka konkurences politika un konkurences noteikumu visaptveroša piemērošana ir būtiski priekšnosacījumi Eiropas iekšējā tirgus pareizai darbībai un konkurētspējai, uzlabojot efektivitāti, uzņēmējdarbības augsto līmeni un patērētāju tiesību aizsardzību; it īpaši uzskata, ka cīņa pret karteljiem ir viens no galvenajiem priekšnosacījumiem, lai nodrošinātu, ka patērētāji gūst labumu no konkurences režīma, konkrētāk, no zemākām cenām un plašākas preču un pakalpojumu izvēles;
3. prasa, lai Parlaments vairāk tiktu iesaistīts konkurences politikas veidošanā, tostarp ieviešot kopējas likumdošanas funkciju un prasību par Parlamenta regulāru informēšanu par visām iniciatīvām šajā jomā;
4. aicina Komisiju 2010. gada laikā informēt Parlamentu par to, kādu īpašu rīcību tā gatavojas veikt konkurences jomā, ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

5. aicina Komisiju sniegt Parlamentam detalizētu un ikgadēju ziņojumu par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar Parlamenta ieteikumiem, un paskaidrot visas atkāpes no Parlamenta ieteikumiem;
6. mudina Komisiju sākt noturīgu un pastāvīgu dialogu ar patērētāju asociācijām, lai noteiktu problēmas konkurences jomā un izpildes prioritātes; prasa iesniegt izsmeļošu ziņojumu par Konkurences ģenerāldirektorāta Patērētāju sadarbības nodaļas darbību;
7. aicina Komisiju padarīt publiski pieejamus visus novērtējumus un pētījumus, kas attiecas uz tās nākamajiem ikgadējiem ziņojumiem par konkurences politiku, un šo novērtējumu un pētījumu veikšanā izmantot neatkarīgu un uzticamu ekspertu pieredzi;
8. atgādina par savu pieprasījumu Komisiju steidzami pārskatīt personāla resursus Konkurences ģenerāldirektorātā un nodrošināt, ka ir atbilstīgs darbinieku skaits pieaugošās darba slodzes izpildei;
9. uzsver, ka ir nepieciešami skaidri, stingri un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem labvēlīgi konkurences noteikumi, kuru pamatā ir Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktā nostiprinātais princips “vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”;
10. aicina Komisiju nākamajā ziņojumā iekļaut MVU un konkurencei veltītu nodaļu; norāda, ka MVU saskaras ar dārgu patentu sistēmu, kuras īpašs cēlonis ir iespējamā tiesāšanās ar nepraktizējošām struktūrām; vērš uzmanību uz kopējiem principiem par atklātu inovāciju un zināšanām; aicina MVU izmantot Septītās pamatprogrammas rezultātus saskaņā ar atklāto pieeju;
11. aicina Komisiju turpmāku iekšējā tirgus tiesību aktu juridiskajam pamatam izmantot Līguma par Eiropas Savienības darbību 12. pantu (bijušo EK līguma 153. panta 2. punktu), kurā ir skaidri noteikts, ka “[p]atērētāju tiesību aizsardzības prasības ņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Savienības politiku un darbības”;
12. aicina Komisiju neatlaidīgi pieprasīt, ka tiek īstenota telekomunikāciju pakete;
13. atzinīgi vērtē paziņojuma “Norādījumi par Komisijas prioritātēm, piemērojot EK līguma 82. pantu dominējošu uzņēmumu ļaunprātīgai, izslēdzošai rīcībai” publicēšanu; uzskata, ka šie norādījumi ir solis uz priekšu, jo tajos iecerēta lielāka pārredzamība un prognozējamība attiecībā uz iespējamu Komisijas iejaukšanos, taču tiem nekad nevajadzētu sašaurināt vai ierobežot Komisijas spēju darboties šajā jomā, kuras pamatojums tagad ir Līgums par Eiropas Savienības darbību;
14. uzsver, ka 2008. gadā pirmoreiz ES konkurences politikas vēsturē piespiedu naudas sodi ir uzlikti par iepriekšējā Komisijas lēmuma neizpildi;

Valsts atbalsts

15. uzsver — Komisijas rūpīga pārraudzība attiecībā uz valsts atbalsta izmantošanu ir svarīga, lai nodrošinātu, ka šo atbalsta sistēmu neizmanto valsts rūpniecības nozaru aizsardzībai, kaitējot iekšējam tirgum un Eiropas patērētājiem;
16. tādēļ uzskata, ka, izvērtējot valsts atbalsta atbilstību Līgumam, ir būtiski rast pareizo līdzsvaru starp valsts atbalsta negatīvo ietekmi uz konkurenci un valsts finansēm un tā pozitīvo ietekmi saistībā ar vispārējām interesēm;
17. aicina Komisiju izvērtēt ārējo aspektu, kāds ir paredzētā banku darbības regulējuma veidu ietekmei, it īpaši ietekmei uz Eiropas banku konkurētspēju;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

18. uzskata, ka saistībā ar finanšu iestādēm un ekonomikas atlabšanas procesu pieņemtās valsts atbalsta politikas nostādnes bija noderīgas, lai stabilizētu finanšu tirgu un novērstu kredītēšanas krīzes ietekmi uz reālo tautsaimniecību;

19. atzīmē, ka valsts atbalsta politika ir neatņemama konkurences politikas daļa un ka valsts atbalsta kontrole atspoguļo nepieciešamību saglabāt līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem uzņēmumiem, kas darbojas Eiropas vienotajā tirgū; tāpēc vēlas zināt, cik lielus konkurences kropļojumus ir radījis finanšu tirgum piešķirtais valsts atbalsts; aicina sagatavot neatkarīgu ziņojumu par iespējamām kropļojošām sekām, kādas var radīt valsts iejaukšanās finanšu nozarē; aicina Komisiju sniegt ziņojumu par pārstrukturēšanas progresu, ko panākuši valsts atbalsta saņēmēji, un nodrošināt lielāku skaidrību par valsts atbalsta atmaksāšanu un iespējamām sankcijām, ja līdzekļi netiek atmaksāti; mudina Komisiju precizēt saistošos pārstrukturēšanas pasākumus, kas attiecas uz iespējamām kropļojošām sekām, kuras rada atmaksas nosacījumu atšķirības dalībvalstīs; aicina ieviest lielāku skaidrību par nodalīšanas kritērijiem un par šīs rīcības vidēja termiņa ietekmi uz attiecīgajiem uzņēmumiem;

20. ir nobažījies par subsīdijām un kropļojumiem, ko radījušas dalībvalstu valdību piešķirtās garantijas banku finansējumam; prasa Komisijai izvērtēt ar banku finansējuma garantijām saistīto subsīdiju apjomu un tādējādi analizēt to atbilsti ES konkurences tiesībām, kā arī izvērtēt pasākumus, kas nepieciešami, lai labotu jebkādas ar šīm garantijām saistītos kropļojumus;

21. aicina Komisiju arī turpmāk steidzamības kārtā izpētīt, kāpēc bankām piešķirto valsts atbalstu nav saņēmusi reālā tautsaimniecība, un veikt pasākumus pret bankām, kas demonstratīvi nespēj vai atsakās valsts atbalsta ieguvumu nodot tālāk;

22. atzīmē, ka Komisija jau ir sākusi valsts atbalsta pakāpeniskas pārtraukšanas, kā arī pārstrukturēšanas un nodalīšanas procesu; atzīst, ka minētajiem procesiem, lai tie būtu efektīvi, jābūt elastīgiem; tomēr aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes par šiem procesiem; uzskata, ka valsts iejaukšanos nevajadzētu nepamatoti pagarināt un ka pārtraukšanas stratēģijas ir jāizstrādā pēc iespējas drīz;

23. uzstāj, ka pārtraukšanas stratēģijas ir jākoordinē, īpaši attiecībā uz banku nozarei paredzētā atbalsta pakāpenisku pārtraukšanu; uzsver, ka šāda koordinēšana ir būtiska, lai izvairītos no jebkādiem konkurences kropļojumiem, kas rodas situācijā, kad bankas var saņemt zināma apjoma subsīdijas valstīs, kurās banku atbalsta programmas ir saglabātas atšķirībā no valstīm, kurās šādas programmas ir izbeigtas;

24. uzskata, ka konkurences noteikumu sistēma līdz šim ir izturējusi visus pārbaudījumus, taču krīze ir apliecinājusi, ka finanšu nozarē steidzami vajadzīga ES sistēma krīzes pārrobežu pārvaldībai, tostarp risinājums iestādēm, kuras ir "pārāk lielas, lai ciestu neveiksmi", un ātra un pilnīga *de Larosière* ziņojuma ieteikumu īstenošana, tostarp vienots Eiropas regulators, ieguldījumu nodrošinājuma sistēma un atbalsta fonds vai līdzvērtīga sistēma;

25. aicina Komisiju sniegt ziņojumu par dalībvalstu palīdzības pasākumiem, valstu sistēmu atšķirībām un to iespējamām konkurenci kropļojošām sekām, kā arī ekonomiskām atšķirībām, ko šāda situācija varētu radīt; aicina Komisiju sagatavot priekšlikumus par saskaņotāku un vienotu Eiropas mēroga pieeju;

26. aicina Komisiju, lai tā nodrošinātu savas rīcības konsekvenci, pastiprināt izmeklēšanu par iespējamu nelikumīgo valsts atbalsta apvienošanu ar strukturālajiem fondiem un Globalizācijas pielāgošanas fondu;

27. aicina Komisiju paskaidrot, kādu kritēriju izmantos, lai lemtu par Kopienas pagaidu shēmas darbības iespējamu pagarināšanu valsts atbalsta pasākumiem;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

28. uzstāj, ka valsts atbalstam būtu jāatbilst Lisabonas un Ģēteborgas stratēģijas mērķiem, kā arī pasākumu kopumam klimata un enerģētikas jomā; mudina dalībvalstis atcelt kaitējumu radošās subsīdijas, kas cita starpā veicina fosilā kurināmā patēriņu vai tādu ražošanu, kas palielina siltumnīcefekta gāzu emisiju; plašākā kontekstā uzsver, ka jāaņem veikt stratēģiskos vides novērtējumus politikas virzieniem un ietekmes uz vidi novērtējumus projektiem, kuri paredzēti atlabšanas pasākumu kopumā;
29. atzinīgi vērtē tās jaunās pamatnostādnes valsts atbalstam apkārtējās vides aizsardzībai saskaņā ar klimata un enerģētikas jomā paredzēto pasākumu kopumu, kurās tiek ieviests standartizēts mazāk būtisku jautājumu novērtējums un sīkāks nozīmīgāku jautājumu novērtējums;
30. aicina Komisiju 2010. gada laikā publicēt visaptverošu ziņojumu par tāda valsts atbalsta efektivitāti, kurš piešķirts videi draudzīgai ekonomikas atveseļošanai (rosinājis nozīmīgu pārvērtību uz ilgtspējīgu attīstību, it sevišķi automobiļu rūpniecībā), un valsts atbalstu vides aizsardzībai;
31. aicina līdzīgā veidā ziņot par valsts atbalstu, kas piešķirts MVU, mācību, pētniecības un izstrādes, kā arī jauninājumu veicināšanai;
32. ierosina, ka, pakāpeniski samazinot valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēmu, kas paredzēta, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes apstākļos, būtu jāņem vērā ekonomikas stāvoklis (atveseļošanās ilgums un IKP samazinājums) attiecīgajā dalībvalstī;
33. aicina Komisiju nepārtraukt centienus panākt lielāku pārredzamību telesakaru nozarē, nosakot maksājumu likmes fiksēto un mobilo sakaru operatoriem;
34. uzsver nepieciešamību risināt nodokļu "oāžu" un ārzonas centru radīto problēmu, kas, *inter alia*, saistīta ar negodīgu konkurenci un finanšu stabilitāti;
35. atkārtoti prasību ieviest kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi;
36. mudina Komisiju informēt Parlamentu par pārskatīšanu, kuru tā veikusi attiecībā uz savu lēmumu par valsts atbalstu sabiedriskajiem pakalpojumiem un kurai vajadzēja būt pabeigta kopš 2008. gada 19. decembra, un kurā tagad būtu jāņem vērā Lisabonas līguma stāšanās spēkā;
37. ar bažām atzīmē, ka nelikumīga valsts atbalsta atgūšana ir ilgstošs un grūts process un ka gandrīz par visiem izskatāmajiem gadījumiem atbildīgas ir tikai dažas dalībvalstis; mudina Komisiju padarīt procedūras vēl stingrākas un saglabāt spiedienu uz dalībvalstīm, it īpaši attiecībā uz atkārtotu pārkāpumu izdarītājiem;
38. prasa, lai Komisija rūpīgi izmeklē dažu Eiropas uzņēmumu plaši piekopto vispārējo praksi, proti, zema atalgojuma darba līgumu slēgšanu uz noteiktu laiku gan ar augsti kvalificētiem darbiniekiem, gan praktikantiem, jo šāda stratēģija ekonomikas jomā uzskatāma par nelabvēlīgu, turklāt tā negatīvi ietekmē pienācīgas kvalitātes nodarbinātības principus un izraisa konkurences izkropļojumus;
39. uzsver, ka ir būtiski uzlabot riska kapitāla finansējumu MVU, lai sekmētu godīgu konkurenci;
40. aicina Komisiju novērtēt un ziņot, kādā mērā — ja tas vispār noticis — dažādas valsts atbalsta shēmas automobiļu rūpniecībā ir palīdzējušas sasniegt citus Kopienas mērķus, it īpaši ilgtspējības un videi draudzīgu tehnoloģiju jomā; mudina Komisiju izvērtēt konkurētspēju šajā tirgū, it īpaši attiecības starp oriģinālo iekārtu ražotājiem un pirmās vai otrās pakāpes piegādātājiem;
41. atzinīgi vērtē Vienkāršošanas tiesību aktu paketes publicēšanu;

Otrdienā, 2010. gada 9. marts

Monopolstāvokļa novēršana

42. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir pieņēmusi Balto grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar konkurences noteikumu pārkāpšanu; uzskata, ka tā ir uzvara patērētāju aizsardzības jomā Eiropas Savienībā;

43. atgādina, ka karteli kaitē ekonomikai un rada visnopietnākos konkurences tiesību pārkāpumu draudus; uzskata, ka šādi konkurences tiesību pārkāpumi nelabvēlīgi ietekmē Eiropas Savienības pilsoņu intereses, jo ir vērsti uz to, lai patērētāji nevarētu izmantot priekšrocības, ko tiem sniedz konkurences gaitā panāktais cenu samazinājums; šajā sakarībā atgādina, ka ikvienā turpmākajā priekšlikumā par kolektīvo tiesisko aizsardzību ir jāņem vērā Parlamenta viedoklis, kas pausts 2009. gada 26. marta rezolūcijā par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar ES konkurences noteikumu pārkāpšanu, un uzstāj, ka Parlaments ir jāiesaista šādu tiesību aktu pieņemšanā, pamatojoties uz koplēmuma procedūru;

44. aicina Komisiju savās iniciatīvās uzlabot koordināciju starp konkurences tiesību pieeju un patērētāju tiesību pieeju;

45. atzinīgi vērtē pēdējos gados ļoti stingro Komisijas nostāju pret konkurences noteikumiem neatbilstošu rīcību, kas nodara lielu ļaunumu patērētājiem un ekonomikai; uzsver, ka ir jāsniedz plašs sabiedrības atbalsts konkurences politikai un ka jānodrošina demokrātiskā leģitimitāte, iesaistot Eiropas Parlamentu; pauž bažas par to, vai vienīgais instruments, kas paredz nepieredzēti augstus naudas sodus, nav pārāk radikāls, ņemot vērā iespējamo darba vietu zaudējumu uzņēmumu maksātnespējas dēļ, un prasa pilnveidot plašu pilnīgāk izstrādātu instrumentu klāstu, ietverot tādus jautājumus kā uzņēmumu individuālā atbildība, pārredzamība un atbildība, īsākas procedūras, tiesības uz aizstāvību un pienācīgu lietas izskatīšanu, mehānismi, lai nodrošinātu naudas sodu atlaišanas efektīvu piemērošanu (it īpaši — lai pārvarētu traucējumus, ko izraisa Amerikas Savienotajās Valstīs atklātie procesi), korporatīvās atbilstības programmas un Eiropas standartu izstrāde; atzinīgi vērtē “burkāna un pātagas” principu, kas ir efektīvs atturošs faktors, it īpaši atkārtotu pārkāpumu gadījumos, un kas vienlaikus rosina nodrošināt atbilstību;

46. uzskata, ka gadījumos, kad viens un tas pats uzņēmums vairākkārt pārkāpj konkurences tiesības, ir nepieciešami stingrāki atturoši pasākumi, lai īstenotu konkurences noteikumus karteļu lietās vai apkarotu dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu;

47. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest personiskas atbildības principu;

48. aicina Komisiju apsvērt, kāda nozīme varētu būt atbilstības programmām kā līdzeklim cīņā pret konkurences noteikumiem neatbilstošu rīcību;

49. aicina Komisiju izstrādāt īpašus kritērijus, ar kuriem saskaņā būtu jānosaka, ka uzņēmumi rīkojušies tīši vai nolaidīgi;

50. aicina Komisiju izstrādāt īpašus kritērijus, ar kuriem saskaņā varētu noteikt, ka mātesuzņēmumi solidāri atbild par savu meitasuzņēmumu darbību, kas rada aizdomas par saistību ar karteli;

51. norāda, ka nesamērīgi naudas sodi skar MVU salīdzinoši smagāk nekā lielos uzņēmumus;

52. uzskata, ka naudas sodiem jābūt proporcionāliem ar pārkāpumu; ierosina arī attiecīgos gadījumos, aprēķinot naudas sodu, ņemt vērā atbilstīgās summas, kas samaksātas kā kompensācija; aicina Komisiju pārskatīt naudas sodu aprēķinu bāzi un vajadzības gadījumā iekļaut jaunus naudas sodu uzlikšanas principus Regulā (EK) Nr. 1/2003;

53. aicina Komisiju ieviest iespēju centralizēti iesniegt pieteikumus par naudas sodu atlaišanu;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

54. lūdz, lai Parlaments tiktu pienācīgi informēts par jebkādiem grozījumiem mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulā un apspriesties ar to par šiem grozījumiem, atvēlot laikposmu, kurā Parlaments var veikt pienācīgu, rūpīgu pārbaudi un dot izsvērtu ieguldījumu, ņemot vērā steidzamo nepieciešamību nodrošināt nozarē paredzamību, kas ļauj veikt piemērotus pasākumus;

55. uzsver, ka ir jānodrošina efektīva sadarbība ar Parlamentu un ar patērētāju un mazo uzņēmumu organizācijām par jebkādiem grupālā atbrīvojuma regulas grozījumiem, ko piemēro attiecībā uz vertikālu vienošanos gadījumiem; uzsver — reglamentējoši noteikumi, kas veicina dažādu tirgus dalībnieku vienotu rīcību, ir vislabākais veids, kā novērst iespējamu izvēles trūkuma radītu kaitējumu patērētājiem;

56. atgādina prasību veikt Komisijas sagatavotā mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulas priekšlikuma un papildu pamatnostādņu projekta pienācīgi rūpīgu pārbaudi, tostarp rīkojot tiešo lietotāju organizāciju pārstāvju uzklaušīšanu Parlamentā; prasa Komisijai no 2010. gada 1. jūnija nodrošināt noteikumus, kas būtu efektīvi piemērojami arī nākotnē;

57. šajā ziņā atzinīgi vērtē Komisijas ierosinājumu ieviest stingrākus reglamentējošos noteikumus, kas piemērojami garantijas remontam, lai samazinātu lielos tēriņus par remontu un tehnisko apkopi, kurus patērētājiem rada konkurenci ierobežojoša prakse, piemēram, neatkarīgu pakalpojumu sniedzēju izstumšana no tirgus;

58. sagaida, ka mehānisko transportlīdzekļu nozarē turpmākajā konkurences tiesību režīmā pienācīgi tiks ņemtas vērā mehānisko transportlīdzekļu mazo un vidējo tirgotāju intereses; ja tas netiks darīts, uzskata, ka mehānisko transportlīdzekļu grupālā atbrīvojuma regulai vajadzētu būt tādai, kāda tā ir pašlaik;

59. prasa, lai ar EP apspriestos par visiem ierosinātajiem grupālā atbrīvojuma regulas grozījumiem, ko piemēro attiecībā uz vertikālu vienošanos gadījumiem, atvēlot laikposmu, kurā Parlaments var veikt pienācīgu rūpīgu pārbaudi un dot izsvērtu ieguldījumu;

Uzņēmumu apvienošanās kontrole

60. atzinīgi vērtē mērķi arī turpmāk uzlabot nodošanas mehānismus un nodrošināt lielāku atbilstību, novērtējot salīdzināmas apvienošanās darbības, un mudina Komisiju turpināt divu trešdaļu noteikuma pārskatīšanu;

61. atzinīgi vērtē saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 802/2004 pieņemto Komisijas paziņojumu par atbilstīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, ar kuru kodificē Tiesas nesenos spriedumus un kurā ir ņemti vērā pētījumā par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem norādītie secinājumi, kā arī risināti jautājumi, kas radušies publisko apspriežu laikā;

62. prasa Komisijai sagatavot ziņojumu par ES Apvienošanās regulas 21. panta 4. punkta piemērošanu atsevišķās valstīs, kurš dod iespēju noteikt, ka valsts politikas apsvērumi ir svarīgāki nekā konkurences apsvērumi;

63. uzsver, ka pašreizējo ekonomikas krīzi nevar izmantot kā pamatojumu, lai mīkstinātu ES uzņēmumu apvienošanās kontroles politiku;

Nozaru izpēte

64. aicina Komisiju noteikt kritērijus, kas piemērojami, lai sāktu kādas nozares izpēti; uzskata, ka Komisijai būtu jārīkojas, reaģējot ne tikai uz nozares vai patērētāju sūdzībām, bet arī uz Parlamenta ieteikumu;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

65. aicina Komisiju izpētīt peļņas normu sadalījumu ražošanas un piegādes ķēdēs saskaņā ar Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūciju par pārtikas cenām Eiropā; prasa, lai Komisija ierosinātu atbilstīgus pasākumus, tostarp regulējumu, lai aizsargātu patērētājus, darba ņēmējus un ražotājus no jebkādas ļaunprātīgas dominējoša stāvokļa izmantošanas vai no negatīvas ietekmes, kāda konstatēta šīs izpētes laikā;

66. šajā sakarībā atgādina par saviem iepriekšējiem aicinājumiem veikt nozaru izpēti tiešsaistes reklāmas jomā, kā arī pētīt lauksaimniecības produktu (it īpaši piena produktu) ražotāju, starpnieku, lielāko izplatītāju un galapatērētāju attiecības; aicina izpētīt plašsaziņas līdzekļu koncentrācijas gadījumus, aptverot visus satura izplatīšanas kanālus, piemēram, presi, televīziju, radio un internetu; prasa, lai Komisija iesniegtu konkurences analīzi telekomunikāciju, automobiļu ražošanas un finanšu pakalpojumu nozarē;

67. uzsver nepieciešamību pēc visaptverošas nozares izpētes un turpmākiem pasākumiem ciešā sadarbībā ar Eiropas Konkurences tīkla (EKT) iestādēm ir jāveic pārtikas nozarē un it īpaši piena produktu piegādes jomā;

68. lūdz, lai Komisija turpinātu uzraudzīt pārtikas produktu cenas Eiropas Savienībā un konkurences nosacījumus pārtikas rūpniecībā;

69. uzsver nepieciešamību uzlabot konkurenci farmācijas nozarē, saskaņā ar Konkurences ģenerāldirektorāta veiktā nozares apsekojuma rezultātiem veicot atbilstošus pasākumus cīņai pret tām farmācijas uzņēmumu darbībām, kas varētu kavēt vai bloķēt ģenērisko zāļu laišanu tirgū;

70. atzinīgi vērtē Komisijas veikto enerģētikas nozares apsekojumu; prasa Komisijai izmeklēt, kādā mērā ieguldījumu trūkums infrastruktūrā, it īpaši gāzes un elektroenerģijas sistēmu starpsavienojumos, ir kaitējis konkurencei; atzīmē, ka apgādes drošību un efektīvu konkurenci enerģētikas tirgū nevar panākt bez savstarpēji savienotas un pareizi funkcionējošas enerģētikas infrastruktūras;

71. pauž bažas par nepietiekamu konkurenci telekomunikāciju nozarē; prasa veikt nozares papildapsekojumu; uzstāj, ka Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādei (BEREC) vajadzētu sekmēt konkurenci, it īpaši veicot atbilstīgu tirgus analīzi; tāpēc uzstāj, ka tās sekretariāta rīcībā jānodod šim nolūkam pietiekami resursi.

72. pauž nožēlu par to, ka Komisija savā ziņojumā jautājumu par iestāžu sadarbību ar Parlamentu ir iztīrījusi ļoti īsi un ka tajā nav sniegta atbilde uz šādiem jautājumiem, kurus Parlaments ir izteicis 2009. gada 10. marta rezolūcijā:

— izpēte par tādām ļaunprātīgām darbībām pakalpojumu nozarē, kuras varētu vājināt mazo uzņēmumu spēju piedalīties publiskajā iepirkumā;

— atbilstīgas piesardzības nodrošināšana saistībā ar konkurējošām darbībām degvielas tirgū Savienībā;

— prasa veikt cenu konkurenci atbalstošus pasākumus, nevis mazumtirdzniecības cenu regulēšanu;

73. atkārtoti aicina veikt publiskā iepirkuma noteikumu izpēti un to, vai noteikumu atšķirības dalībvalstīs nerada konkurences kropļojumu;

*

* *

74. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

Iekšējā tirgus rezultātu apkopojums

P7_TA(2010)0051

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu (2009/2141(INI))

(2010/C 349 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 29. jūnija ieteikumu par pasākumiem vienotā tirgus darbības uzlabošanai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2004. gada 12. jūlija ieteikumu par tirgu regulējošu direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktos ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu (SEC(2009)1007),
 - ņemot vērā 2007. gada 4. septembra rezolūciju par vienotā tirgus noteikumu pārskatīšanu — šķēršļu un neefektivitātes novēršana, uzlabojot īstenošanu un izpildi ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 23. septembra rezolūciju par iekšējā tirgus rezultātu pārskatu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par dalībvalstu tiesnešu lomu Eiropas juridiskajā sistēmā ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 24. septembra sanāksmes (Konkurētspēja — iekšējais tirgus, rūpniecība un pētniecība) secinājumus “Kā uzlabot iekšējā tirgus darbību” ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A7-0084/2009),
- A. tā kā iekšējā tirgus efektīva darbība ir obligāts priekšnoteikums stabilas un inovatīvas ekonomiskās vides izveidei, kurā patērētāji var iegādāties augstas kvalitātes preces un pakalpojumus un uzņēmumi var radīt jaunas darbavietas;
- B. tā kā — neraugoties uz to, ka iekšējā tirgus līdzšinējā attīstība ir bijis ilgs process — vēl aizvien ir daudz darāmā, lai nodrošinātu tā pilnīga potenciāla sasniegšanu;
- C. tā kā iekšējais tirgus nevar pienācīgi darboties bez to ietekmējošo Kopienas noteikumu pareizas transponēšanas, piemērošanas un izpildes;
- D. tā kā dalībvalstīm ir obligāta iekšējā tirgus tiesību aktu savlaicīga transponēšana;

⁽¹⁾ OV L 176, 7.7.2009., 17. lpp.⁽²⁾ OV L 98, 16.4.2005., 47. lpp.⁽³⁾ OV C 187E, 24.7.2008., 80. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0421.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0352.⁽⁶⁾ Padomes dokuments 13024/09.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- E. tā kā Eiropas Parlaments un dalībvalstu parlamenti, turpinot cieši sadarboties sarunu un transponēšanas procesā, var aktīvi veicināt iekšējā tirgus tiesību aktu transponēšanas uzlabošanu;
- F. tā kā ES iestāžu un dalībvalstu pārstāvjiem vajadzētu regulāri tikties, lai novērtētu iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošanu;
- G. tā kā iekšējā tirgus rezultātu apkopojuma publicēšana palīdz samazināt netransponēto tiesību aktu īpatsvaru, tomēr ir jāpieņem kvalitatīvāka pieeja ar mērķi aiz skaitļiem identificēt iemeslus tam, kāpēc attiecīgā transponēšana nav veikta;
- H. tā kā — lai gan iekšējā tirgus rezultātu apkopojumam un patēriņa tirgus rezultātu apkopojumam izmanto atšķirīgu metodoloģiju ar atšķirīgu darbības jomu un rādītāju kopumu — tiem abiem ir vienāds vispārējais mērķis — uzlabot iekšējā tirgus darbību;
- I. tā kā pašreizējais netransponēto tiesību aktu īpatsvars (1 %) atbilst 1 % mērķim, par ko valstu un valdību vadītāji vienojās 2007. gadā, tomēr deviņas dalībvalstis vēl aizvien šo mērķi nav sasniegušas;
- J. tā kā sadrumstalotības faktors ir 6 %, kas nozīmē, ka 100 direktīvas nav transponētas vismaz vienā dalībvalstī;
- K. tā kā 22 direktīvu transponēšana ir aizkavējusies par vairāk nekā diviem gadiem, kas nozīmē to, ka tiešā veidā nav ievērots valstu un valdību vadītāju 2002. gadā noteiktais “nulles pielāides” mērķis;
- L. tā kā ir īpaši svarīgi sekot līdzi tam, kā tiek transponētas atsevišķas direktīvas, kas ir būtiski svarīgas iekšējā tirgus attīstībai;
- M. tā kā publiski pieejama informācija par to, kuras dalībvalstis nav transponējušas attiecīgās direktīvas, varētu nodarīt plašas sabiedrības izpratnes veicināšanai un sabiedriskās domas ietekmēšanai, tostarp Eiropas Parlamenta deputātu īstenotai dalībvalstu parlamentu deputātu nostājas ietekmēšanai;
- N. tā kā pastāvīgi konstatētie neveiktas transponēšanas vai nepareizas transponēšanas gadījumi ne vienmēr ir saistīti ar dalībvalstu neizdarību, bet tiem par iemeslu var būt neskaidrības vai nekonsekvence attiecīgajos ES tiesību aktos, un tā kā tādēļ būtu vēlams, lai iekšējā tirgus rezultātu apkopojums būtu ne tikai līdzeklis spiediena izdarīšanai uz dalībvalstīm, bet arī instruments dialoga veidošanai, kas varētu palīdzēt izprast dalībvalstu grūtības tiesību aktu transponēšanā;
- O. tā kā ir nepieciešams vairāk informācijas par transponēšanas kvalitāti;
- P. tā kā, paturot prātā vispārējo pāreju no iekšējā tirgus tiesību aktu izstrādes uz to īstenošanu, iekšējā tirgus rezultātu apkopojumam vajadzētu regulāri nodrošināt sīkāku informāciju par iekšējā tirgus tiesību aktu piemērošanu un izpildi, tostarp objektīvus rādītājus, kas raksturo iekšējā tirgus darbību, ļaujot labāk izsekot līdzi darbības rezultātiem un tendencēm;
- Q. tā kā Eiropas Parlamenta deputātiem vajadzētu informēt savus vēlētājus par tos ietekmējošo iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošanu un veidiem, kā viņi var izmantot savas tiesības;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- R. tā kā Eiropas Parlamenta Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas darbs patstāvīgo ziņojumu, pētījumu, semināru un uzklaušīšanu veidā ir nodrošinājis noderīgu ieskatu svarīgāko iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošanā, transponēšanā un izpildē un turpinās šo darbu arī nākotnē;
- S. tā kā apmācība un pārrobežu apmaiņa, tostarp pa Komisijas izveidotajiem elektroniskajiem tīkliem, ir būtiskas Kopienas tiesību aktu kopuma labākai piemērošanai iekšējā tirgus jomā;
- T. tā kā iedzīvotāji un uzņēmumi sagaida iekšējā tirgus noteikumu efektīvu izpildi, kas tiem palīdzētu pilnībā gūt labumu no iekšējā tirgus potenciāla,

Ievads

1. atzinīgi vērtē iepriekš minēto Komisijas ieteikumu par pasākumiem vienotā tirgus darbības uzlabošanai; uzsver, ka dalībvalstīm nevajadzētu atlasīt sev piemērotākos pasākumus, bet gan uzņemties to īstenošanu kopumā;
2. mudina dalībvalstis cieši sadarboties ar Komisiju un citai ar citu un uzņemties savu daļu atbildības par iekšējā tirgus potenciāla pilnīgu izmantošanu; aicina Komisiju izmantot visas savas pilnvaras, lai nodrošinātu iekšējā tirgus noteikumu efektīvu piemērošanu, tostarp efektīvu tirgus uzraudzību, saskaņošanu, tiesību aktu turpmāku vienkāršošanu un citus instrumentus, lai iedzīvotājiem un uzņēmumiem samazinātu administratīvo slogu;
3. uzskata, ka ir svarīgi rīkoties agrīnākā posmā, lai samazinātu neveiktas transponēšanas risku, un ka Komisijai vajadzētu vairāk atbalstīt dalībvalstis visā transponēšanai paredzētajā laikposmā; uzskata, ka šajā nolūkā it īpaši vajadzētu veidot dialogu un pastiprināt informācijas apmaiņu ar mērķi jau iepriekš noteikt iespējamās problēmas un rast tām risinājumus pirms transponēšanas laikposma beigām;
4. it īpaši atbalsta domu par dalībvalstu parlamentu ciešu iesaistīšanos sarunās un transponēšanas procesā un sadarbības pastiprināšanu ar citām iesaistītajām personām, piemēram, sociālajiem partneriem, šajā jomā;
5. tā kā pareiza direktīvu transponēšana un īstenošana dalībvalstu līmenī ir pamatnosacījumi iekšējā tirgus efektīvai darbībai, konkurencei un ekonomikas un sociālajai stabilitātei ES, uzsver to, cik liela nozīme ir dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta atklātam dialogam un ciešākai sadarbībai, lai turpinātu diskusiju par problēmām, ar ko dalībvalstīm nākas saskarties transponēšanas procesā, un šo problēmu sīkāku izskatīšanu;
6. aicina Komisiju organizēt ikgadēju iekšējā tirgus forumu, kas pulcētu kopā ES iestāžu un dalībvalstu pārstāvjus un citas iesaistītās personas, lai panāktu skaidrāku apņemšanos transponēt, piemērot un izpildīt iekšējā tirgus tiesību aktus;
7. uzsver, ka šādam iekšējā tirgus forumam sanāksmes vajadzētu rīkot darba grupu un ministru līmenī, lai nodrošināt nozīmīgu platformu dalībvalstu pārvaldes institūciju paraugprakses apmaiņai;
8. aicina Komisiju iekšējā tirgus rezultātu apkopojumā regulāri iekļaut sīkāku informāciju par iekšējā tirgus tiesību aktu piemērošanu un izpildi, tostarp objektīvus rādītājus, kas raksturo iekšējā tirgus darbību;
9. aicina iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu, SOLVIT ziņojumu, dienesta "Iedzīvotāju ceļvedis" pārskatu un patērētāju tirgus rezultātu apkopojumu publicēt vienlaicīgi vienu reizi gadā (nemainot to publicēšanas biežumu), lai sniegtu vispārēju priekšstatu par iekšējā tirgus attīstību un uzlabotu abās šajās jomās veicamā darba koordināciju, vienlaikus saglabājot abu šo instrumentu īpašo raksturu;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

10. aicina Komisiju meklēt jaunus veidus, kā novērst atlikušos šķēršļus iekšējā tirgus izveides pabeigšanai, tostarp izveidot "iekšējā tirgus testu" attiecībā uz visiem jaunajiem ES tiesību aktu priekšlikumiem, lai nodrošinātu to, ka ierosinātie jaunie pasākumi nekaitē iekšējam tirgum;

11. uzskata, ka iekšējā tirgus rezultātu apkopojums lielā mērā pārklājas ar Komisijas gada pārskatu par Kopienas tiesību aktu piemērošanu; tādēļ mudina Komisiju stratēģiskāk izmantot šo gada pārskatu, koncentrējoties uz vertikālās politikas jomām, kas varētu uzlabot iekšējā tirgus rezultātu apkopojuma kvalitatīvo analīzi;

12. aicina Komisiju kopā ar iekšējā tirgus rezultātu apkopojuma kopsavilkumu sniegt lasītājam saprotamāku ziņojumu presei, lai veicinātu izpratni par šo kopsavilkumu un palielinātu spiedienu uz dalībvalstīm nolūkā nodrošināt direktīvu pareizu un savlaicīgu transponēšanu;

Transponēšana

13. atzinīgi vērtē to, ka trešo reizi pēc kārtas ir ticis ievērots netransponēto tiesību aktu īpatsvara 1 % mērķis; mudina tās deviņas dalībvalstis, kas nav šo mērķi sasniegušas, veikt nepieciešamos pasākumus, lai uzlabotu šo rādītāju;

14. uzskata, ka pastāv acīmredzama saikne starp iekšējā tirgus direktīvu savlaicīgu un pareizu transponēšanu un sākotnējo tiesību aktu kvalitāti; tādēļ atzīmē, cik svarīgs ir iepriekšējā posma darbs, tostarp apņemšanās panākt atbilstību labāka likumdošanas procesa principiem, pilnīgu apspriešanos ar dalībvalstīm par transponēšanas un izpildes metodēm un nepieciešamību pēc vispusēja ietekmes novērtējuma;

15. atgādina, ka vēl aizvien ir pārāk liels vienā vai vairākās dalībvalstīs netransponēto direktīvu skaits, un aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai šo skaitli steidzami samazinātu, sākot ar tām direktīvām, kuru transponēšana ir aizkavējusies par diviem vai vairāk gadiem;

16. aicina Komisiju sniegt sīkāku informāciju par savu tīmekļa vietni, kurā atrodama informācija par direktīvām, kas nav īstenotas konkrētajās dalībvalstīs;

17. mudina dalībvalstis iesniegt Komisijai korelācijas tabulas, kas satur sīku informāciju par pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas direktīvu transponēšanas nolūkā, lai tā varētu sniegt detalizētāku informāciju par transponēšanas kvalitāti; aicina Komisiju identificēt savlaicīgas un pareizas transponēšanas paraugpraksi un darīt to zināmu dalībvalstīm;

Pieteikums

18. uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāpastiprina iekšējā tirgus noteikumu piemērošanā iesaistīto valsts, reģionālo un vietējo varas iestāžu efektīvā sadarbība, nodrošinot un uzlabojot ar iekšējā tirgus koordināciju saistīto uzdevumu izpildi valsts administrācijā;

19. aicina dalībvalstis saistībā ar pašreizējām Kopienas programmām un tīkliem nodrošināt valsts un pašvaldību ierēdņiem un tiesu iestāžu darbiniekiem regulāras apmācības par iekšējā tirgus noteikumiem;

20. atbalsta Komisijas viedokli, ka dalībvalstīm ir jānodrošina Komisijas izveidoto elektronisko informācijas sistēmu pārrobežu tīklu (piemēram, iekšējā tirgus informācijas sistēmas (IMI), Kopienas ātrās ziņošanas sistēmas par bīstamiem nepārtikas produktiem (RAPEX), Kopienas ātrās ziņošanas sistēmas par pārtiku un dzīvnieku barību (RASFF) un Sadarbības tīkla patērētāju aizsardzībai (CPC)) darbība, veicot nepieciešamos pasākumus, tostarp piešķirot resursus;

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

21. aicina Komisiju iekšējā tirgus likumdošanu skatīt kā riņķveida procesu, kurā paveiktā novērtējums ieņem būtisku vietu un kurā tas būtu jāizmanto, lai noteiktu, vai tiesību akti atbilst sākotnējam ietekmes novērtējumam vai to pārsniedz, un pretējā gadījumā noteikt paņēmienus attiecīgo tiesību aktu grozīšanai vai pārstrādāšanai, lai nodrošinātu to atbilstību sākotnējiem mērķiem;

Izpilde

22. uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāpastiprina centieni iedzīvotāju un uzņēmēju informēšanā par viņu tiesībām iekšējā tirgū, tādējādi ļaujot tiem šīs tiesības īstenot praksē; aicina Komisiju prioritārā kārtā pabeigt projektu par vienotā tirgus atbalsta pakalpojumiem, kura mērķis ir informēšanas, konsultēšanas un problēmu risināšanas atbalsta pakalpojumu uzlabošana un to pieejamības palielināšana;

23. uzskata, ka informācija par iekšējo tirgu, kuru Komisija ievieto internetā, ir vispusīga, bet pārāk sadrumstalota; aicina Komisiju, piedaloties Eiropas uzņēmumu tīklam, izveidot un pilnveidot portālu "Jūsu Eiropa — uzņēmējdarbība" kā elektronisku vienas institūcijas apstiprinātu avotu ar iekšējo tirgu saistītai informācijai par uzņēmējdarbību, lai izvairītos no nevajadzīgām un dārgām paralēlām struktūrām un izmanotot iespējamo sinerģiju, it īpaši saistībā ar informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu (¹);

24. uzsver, ka Eiropas uzņēmumu tīklam ir galvenā loma, lai nodrošinātu to, ka MVU var izmantot iekšējā tirgus piedāvātās iespējas; uzsver, ka birokrātiskie pienākumi piesaista vērtīgus resursus un līdz ar to neļauj nopietnāk koncentrēties uz Eiropas uzņēmumu tīkla pamatuzdevumu — nodrošināt katram MVU atbilstošu palīdzību; aicina Komisiju vairāk izmantot Eiropas uzņēmumu tīklu informācijas izplatīšanai konkrētiem mērķiem un samazināt birokrātiju, ar ko jāsaskaras šī tīkla partneriem;

25. uzskata, ka dalībvalstīm ar Komisijas atbalstu būtu jāuzlabo problēmu risināšanas mehānismu, it īpaši SOLVIT, veikspēja, lai nodrošinātu efektīvāku kompensēšanu; uzsver, ka SOLVIT pieredze būtu jāiekļauj dalībvalstu un ES politikas izstrādē, attiecīgos gadījumos nodrošinot strukturālas vai regulatīvas izmaiņas; aicina dalībvalstis vēl vairāk pastiprināt SOLVIT centru tīklu, piešķirot papildu finanšu un personāla resursus;

26. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai SOLVIT centrus un to bezmaksas pakalpojumus problēmu risināšanai padarītu atpazīstamākus Eiropas uzņēmumiem un iedzīvotājiem;

*

* *

27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

ES stratēģija 2020. gadam — pasākumi saistībā ar Eiropadomes 2010 m. vasario 11 d. februāra neoficiālo sanākumi

P7_TA(2010)0053

Eiropas Parlamenta 2010 m. vasario 10 marta rezolūcija par ES stratēģiju 2020. gadam

(2010/C 349 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes 2010 m. vasario 11 februāra neoficiālo sanākumi,
 - ņemot vērā Komisijas rīkoto sabiedrisko apspriešanu par ES stratēģiju 2020. gadam un šīs apspriešanas rezultātus (SEC(2010)0116),
 - ņemot vērā Komisijas sagatavoto Lisabonas stratēģijas izvērtējuma dokumentu (SEC(2010)0114),
 - ņemot vērā Eiropadomes dokumentu "Septiņi soļi, lai īstenotu Eiropas izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju",
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā ES stratēģijai 2020. gadam būtu jāveicina ekonomiskā izaugsme un darbavietu izveide, jo IKP kritums par 4 %, rūpnieciskās ražošanas samazināšanās un vairāk nekā 23 miljoni bezdarbnieku nozīmē humanitāru un ekonomisku katastrofu;
- B. tā kā Lisabonas stratēģijas nebija pietiekami efektīva sakarā ar vāju pārvaldības struktūru, pārskatatbildības trūkumu, pārāk sarežģītu mērķi ar pārāk daudziem uzdevumiem, kas jāsasniedz, pārāk vērienīgiem mērķiem un skaidrības, koncentrēšanās un pārskatāmības trūkumu, un tā kā tāpēc Parlaments atzinīgi vērtē Komisijas ierosinājumu par ES stratēģiju 2020. gadam un pievienotos mērķus un regulējumu,

Vispārējie apsvērumi

1. uzskata, ka ES stratēģijai 2020. gadam efektīvi jāreaģē uz ekonomikas un finanšu krīzi un jāpiešķir ES ekonomikas atlabšanas procesam jauns vēriens, kā arī jāveicina tā saskaņotību Eiropas līmenī, mobilizējot un koordinējot valsts un Eiropas līmeņa instrumentus;
2. tā kā iepriekšējā Lisabonas stratēģijā netika sasniegti pārāk daudzi Eiropas mērķi, atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu noteikt mazāku skaitu mērķu, kas būtu skaidrāki, reālāki un kurus varētu vieglāk izmērīt;

Sociāla tirgus ekonomika

3. uzskata, ka ilgtspējīga, pilnīga un augsti kvalificēta gan vīriešu, gan sieviešu nodarbinātība ir nozīmīgs mērķis, uz kuru jātiecas ES un kuru var sasniegt tikai tad, ja ES iestādes un dalībvalstis īsteno nepieciešamās reformas;
4. norāda, ka, ņemot vērā krīzes ietekmi, bezdarbs ir viens no būtiskākajiem pašreiz notiekošo diskusiju tematiem; uzskata, ka, lai pilnībā pievērstos augstā un pieaugošā bezdarba līmeņa problēmas risināšanai, ES jāīsteno vērienīga sociālā programma, tostarp veicinot ilgāku un veselīgāku dzīvi, apkarojot nabadzību un sociālo atstumtību, dodot darba ņēmējiem iespēju apvienot darbu ar aprūpes pienākumiem, samazinot agrīnu skolas pamešanu, veicinot mūžizglītību, apkarojot diskrimināciju, veicinot integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai, nodrošinot dzimumu līdztiesību, darba tiesību ievērošanu un tiesības uz labiem darba apstākļiem; mudina dalībvalstis risināt bezdarba problēmu, radot vairāk mācību iespēju un stažēšanās iespēju jauniešiem, vienlaikus aizsargājot viņus no negodīgas nodarbinātības prakses;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

5. uzsver, ka, lai risinātu problēmas, ko rada augstais un joprojām augošais bezdarba līmenis, ES ir jāīsteno jauna un vērienīga sociālā programma, kā arī spēcīga dzimumu integrētās pieejas stratēģiju un integrācijas politika;
6. uzskata, ka ES ir jāizveido ietveroši un konkurētspējīgi darba tirgi, pārstrukturējot sociālās nodrošināšanas programmas un darba devējiem nodrošinot lielāku elastīgumu, apvienojumā ar pienācīgiem īstermiņa bezdarbnieka pabalstiem un atbalstu nodarbinātības atjaunošanai darba vietas zaudēšanas gadījumā;
7. aicina ES atvieglot brīvu pārvietošanos visiem pilsoņiem, ieskaitot darba ņēmējus, speciālistus, uzņēmējus, pētniekus, studentus un pensionārus;
8. mudina ES izpētīt Eiropas shēmas, kas ļautu "migrēt zināšanām", novērstu Eiropas intelektuālā darbaspēka aizceļošanu un veicinātu izcilību, kā arī ļautu starptautiskā līmenī izveidot vadošo universitāšu tīklu; uzskata, ka "piektās brīvības" — zināšanu brīvības izveidei būtu tas jāveicina;
9. pauž nožēlu, ka sākotnējos priekšlikumos Eiropas stratēģijai 2020. gadam netika minēta lauksaimniecības nozare, neraugoties uz tās spēju dod lielu ieguldījumu gaidāmo nozīmīgāko uzdevumu risināšanā; pauž pārliecību, ka pareiza politiskā regulējuma un adekvātu budžeta līdzekļu gadījumā lauksaimniecībai un mežsaimniecībai var būt nozīmīga loma vispārējā Eiropas stratēģijā, lai nodrošinātu ekonomikas atveseļošanu un sasniegtu klimata jomas mērķus, vienlaikus dodot ieguldījumu ES un pasaules pārtikas drošībā, izaugsmei un darbavietu izveidē;

Spēcīga Eiropas līmeņa pārvaldība veiksmīgai stratēģijai 2020. gadam

10. uzskata, ka ES stratēģijai 2020. gadam jānodrošina vērienīga, saskaņotāka un mērķtiecīga pieeja ekonomikas krīzei, nodrošinot lielāku saskaņotību starp stratēģijām, kuru jomas pārklājas, kā ilgtermiņa attīstības stratēģija un Stabilitātes un izaugsmes pakts (SIP), lai palīdzētu veidot taisnīgu, ilgtspējīgu un plaukstošu Eiropu;
11. uzskata, ka Lisabonas stratēģija nesasniedza izvirzītos mērķus, jo dalībvalstīm trūka apņemšanās un tiesību īstenot pieņemtos rīcības plānus, kā arī pietiekamu stimulu un saistošu tiesību aktu ES līmenī;
12. mudina Eiropadomi atteikties no "atklātās koordinācijas metodes", kas pamatojas uz paraugprakses apmaiņu un "partneru spiedienu" ekonomikas politikas jomā; mudina Komisiju izmantot visus Lisabonas līgumā pieejamos pantus, piemēram, 121., 122., 136., 172., 173. un 194. pantu, lai koordinētu dalībvalstu ekonomiskās reformas un rīcības plānus;
13. uzsver, ka Komisijai būtu jā sagatavo precīzs pārskats par šķēršļiem un jā ierosina rīcība attiecībā uz šiem galvenajiem kavēkļiem, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi;
14. aicina Komisiju, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu, izvirzīt jaunus līdzekļus, kā regulas un direktīvas, un, iespējams, arī sankcijas pret dalībvalstīm, kuras neīsteno ES stratēģiju 2020. gadam, un stimulus tām, kuras to veic;
15. atgādina, ka gan Komisija, gan Eiropadome pasvītvoja Parlamenta izšķirošo lomu ES stratēģijā 2020. gadam, un tāpēc tām būtu jāievēro Parlamenta prerogātas, iesniedzot tam ikgadējos ieteikumus politikas izstrādei, pirms Eiropadome pieņem lēmumu; mudina Padomi un Komisiju atzīt Parlamenta izšķirošo lomu stratēģijas 2020. gadam īstenošanā; uzskata, ka ir jā sagatavo iestāžu nolīgums, lai formulētu un oficiāli noteiktu demokrātisku un efektīvu turpmāko virzību, kurā būtu jāiekļauj Padomes apņemšanās nākamajos gados bez oficiālas apspriešanās ar Parlamentu nepieņemt izmaiņām šajā stratēģijā;
16. uzsver, ka jānodrošina labāka sadarbība ar dalībvalstu parlamentiem un pilsonisko sabiedrību; uzskata, ka, vairāk iesaistot šos dalībniekus, palielināsies spiediens uz valsts pārvaldes iestādēm panākt konkrētus rezultātus;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

17. uzskata, ka dalībvalstīm ciešā sadarbībā ar Komisiju būtu jāizstrādā valsts rīcības plānu projekti, tajos nosakot minimālās un maksimālās vērtības, kas ir jāpiemēro konkrētiem valsts makroekonomiskajiem rādītājiem;

18. atzīmē, ka Eiropas Revīzijas palāta ir paudusi kritiku par Komisijas un dalībvalstu darbu ES budžeta īstenošanā; uzskata, ka, tā kā dalībvalstis pašas pārvalda 80 % no ES budžeta, Komisijai būtu jāpastiprina spiediens uz dalībvalstīm, lai tās uzņemtos politisko atbildību par šo līdzekļu pareizu tērēšanu, un jāapsver iespēja noteikt finansiālas sankcijas, ja dalībvalstis atsakās sadarbīties;

19. uzskata, ka dalībvalstīm būtu jānorāda, kā tās izmanto ES līdzekļus, lai sasniegtu dažādos ES stratēģijas 2020. gadam mērķus, un ka ES finansējuma piešķiršanai būtu jābūt atkarīgai no rezultātiem un atbilstības ES stratēģijas 2020. gadam mērķiem;

Eiro vērtības aizsargāšana, pastiprinot finanšu pārraudzību

20. uzsver, ka valsts budžeta konsolidēšanas darbības un ekonomikas politika ir rūpīgi jāaskaņo, lai palielinātu izaugsmi, radītu darbavietas un nodrošinātu turpmāku eiro stabilitāti; uzskata, ka dalībvalstīm jāievēro Eiropas Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) kritēriji, pievēršoties līdzsvaram starp valsts deficītu, investīcijām un sociālajām vajadzībām;

21. uzskata — tas, ka vairākas eiro zonas dalībvalstis nav nodrošinājušas atbilstību SIP kritērijiem, liecina par nepieciešamību pastiprināt ekonomikas koordināciju valstu starpā Ekonomikas un monetārajā savienībā (EMS); uzskata, ka problēmām, kas radušās eiro zonā, nepieciešams Eiropas līmeņa risinājums, un pauž nožēlu par apstākli, ka nav mehānisma, kas garantētu eiro stabilitāti;

22. atzīmē, ka spekulatīvi triecieni valstīm, kam radušās ekonomiskas grūtības, vēl vairāk padziļina to ekonomikas problēmas un rada situāciju, ka tām naudas līdzekļu aizņemšanās ir ļoti dārga;

23. uzsver, ka ir nepieciešama Eiropas uzraudzības iestāde mikrolīmeņa un makrolīmeņa konsultatīvai uzraudzībai, lai novērstu iespējamās krīzes nākotnē; uzsver nepieciešamību izveidot efektīvu Eiropas banku sistēmu, kura spētu finansēt reālo ekonomiku un nodrošinātu, ka Eiropa joprojām ir viens no pasaules vadošajiem finanšu centriem un ekonomikas sistēmām; uzsver, ka uzraudzība nevar palikt tikai dalībvalstu ziņā, jo tirgi ir starptautiski un finanšu iestādes darbojas pāri valstu robežām;

Eiropas iekšējā tirgus potenciāla atbrīvošana

24. atzīmē, ka vienotais tirgus dod teicamu ieguldījumu Eiropas uzplaukumam, un atzinīgi vērtē Mario Monti uzticēto uzdevumu — ierosināt jaunas un līdzsvarotas idejas, kā no jauna aktivizēt Eiropas kopējo tirgu; uzskata, ka, tā kā iekšējais tirgus ir izšķirošā joma ES 2020. gada stratēģijā, Padomei un Komisijai būtu jāierosina priekšlikumi iekšējā tirgus izveides pabeigšanai;

25. atzīmē, ka dažas valdības īsteno ekonomisko protekcionismu, kas draud sagraut 50 gadu ilgos pūliņus panākt ekonomisko integrāciju un solidaritāti,

26. atgādina dalībvalstīm, ka tās var izmantot ciešākas sadarbības metodes jomās, kur vienošanās process ir nonācis strupceļā;

27. uzskata, ka ir būtiski pabeigt iekšējā enerģijas tirgus izveidi, lai nodrošinātu ekonomikas izaugsmi, atjaunīgo enerģijas avotu integrāciju un apgādes drošību; uzskata, ka ES dažādajos enerģijas veidos nozīmīga daļa būtu jāņem ilgtspējīgiem enerģijas avotiem ar zemu oglekļa izmešu līmeni;

28. uzskata, ka Eiropas rūpniecībai jāklūst par ilgtspējīgas ekonomikas un ekoloģisku mobilitātes tehnoloģiju virzītāju, izmantojot eksporta potenciālu; uzskata, ka vienlaikus tas samazinātu atkarību no resursiem un ļautu vieglāk sasniegt vajadzīgos mērķus "20-20-20" klimata pārmaiņu jomā; tomēr uzsver, ka šā mērķa sasniegšanai ES ekonomikai nepieciešami pietiekami augsto tehnoloģiju izejmateriāli;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Atbalsts MVU un nodarbinātībai

29. uzskata, ka Komisijai būtu vairāk jāuzsver atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), jo visvairāk darbavietu tiek veidotas šajā sektorā un tās inovatīvajam un tehnoloģiskajam progresam ir izšķirošā loma mūsu ekonomikas "atdzīvināšanā"; uzskata, ka ir vajadzīgs vairāk priekšlikumu, lai samazinātu birokrātiju un veicinātu inovatīvās idejas;

30. uzsver, ka likums par mazajiem uzņēmumiem "*Small Business Act*" ir pirmais solis, bet tas jāturpina vērienīgāk; uzskata, ka par prioritāru ir jānosaka MVU pretimnākoša likumdošana, kas stimulē uzņēmējdarbību un uzlabotu piekļuvi finanšu līdzekļiem;

31. uzsver — lai ES stratēģija 2020. gadam būtu veiksmīga, uzmanība jāpievērš MVU un nodarbinātības atbalstam ne tikai tirdzniecībā un pakalpojumu sfērā, bet arī rūpniecībā un lauksaimniecībā, jo šīm nozarēm ir izšķiroša nozīme mūsu ekonomikas darbībai nākotnē;

32. uzskata, ka Eiropas iedzīvotāju novecošanas tendences prasa mūžizglītības politiku un elastīgāku pensionēšanās vecumu (ja darbinieki izvēlas šo iespēju), lai paturētu darba tirgū pietiekošu daudzumu aktīvo iedzīvotāju un palielinātu viņu sociālo iekļautību; uzskata, ka bieži tiek atstāts bez ievērības vecāku cilvēku un strādājošo invalīdu nodarbinātības potenciāls, un cer sagaidīt ierosinājumus, kuru mērķis būtu palielināt šo potenciālu; bez tam mudina Komisiju nākt klajā ar stratēģiju cīņai pret jauniešu bezdarbu;

Budžets, kas atspoguļo viedu, ietverošu un pastāvīgu izaugsmi — 21. gadsimta prioritāte

33. uzskata, ka pašreizējā budžetā nav paredzēti pietiekami finanšu līdzekļi 21. gadsimta problēmu risināšanai; mudina Komisiju izvirzīt vērienīgu priekšlikumu, lai nodrošinātu panākumus ES stratēģijai 2020. gadam;

34. mudina Komisiju jaunajā stratēģijā gan attiecībā uz ES, gan uz dalībvalstu budžetiem saglabāt Lisabonas stratēģijā noteikto mērķi, proti, 3 % no IKP atvēlēt pētniecībai un izstrādei; aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu, lai Eiropas lietišķie pētījumi būtu efektīvāki, uzlabojot pašreizējo struktūru saskaņošanu un gan publiskajā, gan privātajā sektorā novēršot birokrātiju un radot pētniecībai un inovācijai labvēlīgāku ieguldījumu vidi; uzskata, ka, lai panāktu zinību triādes darbību, ir būtiski uzlabot izglītību un padarīt inovāciju sistēmas strukturētākas un efektīvākas, vienlaikus atbalstot izšķirošās pamattehnoloģijas; aicina dalībvalstis lielākā mērā izmantot kohēzijas politikas līdzekļu un pētniecībai un izstrādei atvēlēto līdzekļu sinerģijas iespējas;

35. uzskata, ka nepieciešama lielāka Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas loma, atbalstot ieguldījumus infrastruktūrā, videi saudzīgās tehnoloģijās, jauninājumos un MVU;

36. uzsver, ka inovācija sākas ar labāku izglītību, un aicina Komisiju iedrošināt jaunas partnerības veidošanu starp uzņēmumiem, zinātni un augstskolu pētniecību;

37. aicina īstenot vērienīgu pieeju turpmākajā ES inovācijas politikas jomā; uzskata, ka izšķirošajām pamattehnoloģijām būtu jāsaņem adekvāts finansējums, lai šajās jomās Eiropa varētu kļūt par vadošo pasaulē;

38. uzskata, ka transporta nozare ir būtisks elements, lai sasniegtu ES stratēģijā 2020. gadam noteiktos pastāvīgās izaugsmes mērķus, un ka šī nozare ievērojami sekmē ES stratēģijas 2020. gadam īstenošanai nepieciešamo ekonomikas izaugsmi; uzskata, ka šajā ziņā ir būtiski apvienot tādus dažādus pasākumus kā dažādi enerģijas veidi, cenu veidošanas pasākumi un reālistiska pieeja ārējo izmaksu internalizācijai un ka papildus šiem pasākumiem jāizvirza skaidrāki un reālistiskāki mērķi, kas regulāri jāpārskata;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

39. atgādina, ka ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija ir viens no Eiropas projekta stūrakmeņiem, ko pašlaik nelabvēlīgi ietekmē ekonomikas krīzes radītās sekas; uzskata, ka stratēģija 2020. gadam piedāvā vēsturisku iespēju saglabāt un stiprināt Eiropas kohēziju, galvenokārt ar pārredzamu, vienkāršotu un pārdomātu kohēzijas politiku, kas pasargāta no jebkādiem centieniem to no jauna nacionalizēt, ar Eiropas komunikāciju tīkliem paredzētu ilgtermiņa ilgtspējīgu finansēšanas plānu, kā arī ar brīvu un taisnīgu pieeju informācijas un sakaru tehnoloģijām un platjoslas infrastruktūrai, kas ļautu cilvēkiem, īpaši jauniešiem, viegli un vienlaikus paškritiski izmantot mūsdienu saziņas līdzekļus;

40. uzskata, ka rūpniecības politika ir ļoti nozīmīga, lai atvieglotu pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku; uzskata, ka ES būtu jāveicina inovācijas, lai izstrādātu videi saudzīgus ražošanas veidus, un vajadzības gadījumā jāatļauj pagaidu kompensācijas, kas ļautu Eiropas rūpniecību padarīt videi saudzīgāku pasaules tirgu kontekstā;

41. uzskata, ka ES būtu jāuzsāk darbs pie konkrētiem ES ekonomiskajiem projektiem, piemēram, patiesas visas Eiropas enerģosistēmas izveides, *Galileo* projekta pabeigšanas, zaļās tehnoloģijas plašas izmantošanas, tostarp ES ēku atjaunošanas, e-veselības un informācijas un sakaru tehnoloģijas uzlabošanas un atjaunināšanas centieniem;

42. Uzsver, ka uzskata šo rezolūciju par pirmo soli un līdz jūnijā paredzētajai augstākā līmeņa sanāksmei sagatavos sīkāk detalizētu rezolūciju par problemātiskajiem jautājumiem, problēmām un vadošajiem projektiem;

*

* *

43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Padomei un Komisijai.

R. Goldstone ieteikumu īstenošana attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu

P7_TA(2010)0054

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par R. Goldstone ieteikumu īstenošanu attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu

(2010/C 349 E/06)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanas vērtības, uz kurām balstās Eiropas Savienība un kuras ir noteiktas Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā,

— ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

— ņemot vērā Ženēvas konvencijas,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem,

— ņemot vērā Padomes 2009. gada 8. decembrī pieņemtos secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu,

— ņemot vērā ANO faktu vākšanas misijas ziņojumu par Gazas konfliktu,

— ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju Nr. 64/10,

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra 2010. gada 5. februāra ziņojumu ANO Ģenerālajai asamblejai,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 26. februāra rezolūciju,
 - ņemot vērā, ka *Hamas* ir iekļauta ES izveidotajā teroristu organizāciju sarakstā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā bruņotais konflikts Gazā, kas sākās 2008. gada 27. decembrī un beidzās 2009. gada 18. janvārī, prasīja vairāk nekā 1 400 palestīniešu un 13 izraēliešu nāvi un nodarīja ievērojamus postījumus civilajai infrastruktūrai;
- B. tā kā ANO Ģenerālā asambleja 2009. gada 5. novembra Rezolūcijā Nr. 64/10 aicināja visas puses veikt neatkarīgu, ticamu un starptautiskiem standartiem atbilstošu izmeklēšanu;
- C. tā kā ANO ģenerāļsekretārs 2009. gada 3. decembrī vērsa visu pušu uzmanību uz ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūcijas Nr. 64/10 attiecīgajiem noteikumiem un prasīja triju mēnešu laikā iesniegt rakstisku informāciju par jebkuriem pasākumiem, ko puses varēja veikt vai veic;
- D. tā kā ANO ģenerāļsekretārs savā 2010. gada 4. februāra paziņojumā aicināja puses veikt ticamas iekšējās izmeklēšanas par Gazas konflikta norisi;
- E. tā kā ANO Ģenerālā asambleja 2010. gada 26. februāra rezolūcijā atkārtoti aicināja abas puses — Izraēlu un Palestīnu — veikt ticamas izmeklēšanas, kā arī prasīja pēc tam piecu mēnešu laikā sagatavot ziņojumus;
- F. tā kā ES starptautiskā līmeņa darbību pamatā jābūt ANO Statūtu un starptautisko tiesību aktu principu un mērķu stingrai ievērošanai; atgādina, ka saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem valstīm ir pienākums ievērot, aizsargāt un nodrošināt starptautisko humanitāro tiesību ievērošanu;
- G. tā kā Izraēlas valdība ziņo, ka tā izmeklē 150 starpgadījumus operācijas laikā Gazā;
- H. tā kā palestīniešu iestādes 2010. gada 25. janvārī izveidoja neatkarīgu izmeklēšanas komisiju;
- I. tā kā humanitārā krīze Gazas joslā ir vēl vairāk saasinājusies blokādes dēļ, kas ir starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums,
1. atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir panākt taisnīgu un ilgstošu mieru Tuvajos Austrumos un jo īpaši mieru starp izraēliešiem un palestīniešiem; uzver, ka būtiski miera procesa pamatelementi, lai sasniegtu mērķi abām valstīm pastāvēt līdzās, dzīvojot mierā un drošībā, ir nepieciešamība visām pusēm jebkādos apstākļos ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskās cilvēktiesības, kā arī uzticības veidošana starp izraēliešiem un palestīniešiem;
2. atkārtoti aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstis izstrādāt stingru ES kopējo nostāju par turpmāko darbu saistībā ar tiesneša R. Goldstone vadītās faktu vākšanas misijas ziņojumu par konfliktu Gazā un Izraēlas dienvidu daļā, atklāti pieprasot tajā pausto ieteikumu īstenošanu un atbildības uzņemšanos par visiem starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, tostarp iespējamam kara noziegumiem;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

3. prasa abām pusēm piecu mēnešu laikā veikt izmeklēšanu, ievērojot starptautiskos neatkarības, neitralitātes, pārredzamības un savlaicīguma un efektivitātes standartus atbilstīgi ANO Ģenerālās asamblejas 2009. gada 5. novembrī un 2010. gada 26. februārī pieņemtajām rezolūcijām; uzsver, ka būtisks priekšnoteikums taisnīga un stabila miera panākšanai Tuvajos Austrumos ir nepieciešamība visām pusēm ievērot starptautiskās cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības;
4. atkārtoti aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Eiropas Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un ES dalībvalstis aktīvi īstenot R. Goldstone ziņojumā ietvertos ieteikumus, apspriežoties ar ES ārējās darbības misijām un NVO, kas darbojas uz vietas; aicina šos ieteikumus un ar tiem saistītos novērojumus iekļaut ES dialogā ar abām pusēm un daudzpusējos forumos;
5. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos izvērtēt abu pušu veikto izmeklēšanu laikā gūtos atklājumus un ziņot Eiropas Parlamentam par šiem novērtējumiem;
6. atzinīgi vērtē ANO Ģenerālās asamblejas īstenotos centienus, lai panāktu atbildības uzņemšanos par visiem starptautisko humanitāro tiesību un starptautisko cilvēktiesību pārkāpumiem Gazas konflikta laikā, un mudina turpināt šos centienus;
7. uzsver, ka tiesiskuma ievērošana ir viena no pamatvērtībām gan Eiropas Savienībā, gan saistībā ar tās attiecībām ar trešām valstīm un personām; arī uzsver, ka Eiropas Savienības un tās dalībvalstu atbildība un uzticamība prasa pilnībā uzraudzīt šīs izmeklēšanas;
8. prasa Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm ņemt vērā papildu izmeklēšanas un R. Goldstone ziņojuma ieteikumu īstenošanas rezultātus attiecībā uz visām šajā ziņojumā minētajām pusēm;
9. uzsver oficiālo iestāžu un nevalstisko organizāciju sadarbības nozīmi, veicot papildu izmeklēšanu par to, kā R. Goldstone ziņojuma ieteikumus īsteno visas iesaistītās puses; pauž bažas par īstenoto spiedienu pret NVO, kuras bija iesaistītas R. Goldstone ziņojuma izstrādē un papildu izmeklēšanā, un aicina visu iesaistīto pušu iestādes atturēties no jebkādas rīcības, kas varētu ierobežot šo organizāciju darbību;
10. atzīst nepārtrauktās Gazas iedzīvotāju ciešanas, ko rada blokāde, un atzinīgi vērtē Padomes 2009. gada 8. decembra aicinājumu nekavējoties, uz ilgu laiku un bez nosacījumiem atvērt pārejas punktus;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstīm, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Kvartetam, Kvarteta sūtnim Tuvajos Austrumos, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārajai asamblejai, Izraēlas valdībai un parlamentam, Palestīniešu pašpārvaldes prezidentam un Palestīniešu likumdošanas padomei.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvoklis Baltkrievijā

P7_TA(2010)0055

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par pilsoniskās sabiedrības un mazākumtautību stāvokli Baltkrievijā

(2010/C 349 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Baltkrievijā, īpaši 2009. gada 17. decembra rezolūciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2009. gada 17. novembra sanāksmē pieņemtos secinājumus, kuros iekļauta vīzu izsniegšanas aizlieguma turpmāka apturēšana dažām Baltkrievijas amatpersonām, tostarp prezidentam Aleksandram Lukašenko, un ierobežojošo pasākumu pagarināšana līdz 2010. gada oktobrim,
 - ņemot vērā Ārlietu padomes 2009. gada 22. februārī rezultātus un augstās pārstāves baroneses Ashton 2010. gada 16. februāra paziņojumu par Baltkrievijas Poļu savienības (BPS) stāvokli,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2009. gada 19. marta deklarāciju par Austrumu partnerību, kā arī Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes 2009. gada 7. maija kopīgo deklarāciju,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes 1995. gada 1. februāra Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju,
 - ņemot vērā starptautiskos principus un normas par mazākumtautību tiesībām, it īpaši tās, kas iekļautas starptautiskajās cilvēktiesību konvencijās, piemēram, Helsinku 1975. gada 1. augusta sanāksmes Nobeiguma aktā (1.VII punkts), 1990. gada 29. jūnijā Kopenhāgenas sanāksmē pieņemtajā dokumentā par cilvēcisko dimensiju un 1990. gada 21. novembra Parīzes Hartā jaunai Eiropai,
 - ņemot vērā debates par Baltkrieviju Eiropas Parlamentā 2010. gada 24. februārī, kā arī Eiropas Parlamenta *ad hoc* delegācijas braucienus uz Baltkrieviju 2010. gada 25.–27. februārī un tās atzinumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2010. gada 15. februārī Baltkrievijā apcietināja 40 aktīvistus, galvenokārt Baltkrievijas Poļu savienības (BPS) biedrus, viņu vidū *Angelika Borys* (BPS priekšsēdētāju), *Igor Bancer* (BPS preses pārstāvi), *Mieczysław Jaskiewicz* (priekšsēdētājas vietnieku), *Andrzej Poczubut* (BPS padomes priekšsēdētāju) un *Anatol Lebedzka*, opozīcijā esošās Baltkrievijas Apvienotās pilsoņu partijas vadītāju, lai nepieļautu viņu piedalīšanos tiesā, kas izskata lietu par poļu kopienas ēku Ivjaņecā; tā kā līdz 20. februārim visi aktīvisti bija atbrīvoti;
- B. tā kā valsts iestādes neatzīst BPS, ko vada 2005. un 2009. gadā demokrātiski ievēlētā *Angelika Borys*, un kopš 2005. gada pastāvīgi vērs pret organizāciju iebiedēšanu un vajāšanu un tā kā tās biedri atkārtoti vainoti nelegālā darbībā un viņiem draudēts ar kriminālvajāšanu;
- C. tā kā Baltkrievijas iestādes 2005. gadā Grodņā un 2010. gadā Ivjaņecā ir lietojušas policijas spēkus pret BPS biedriem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0117.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- D. tā kā Baltkrievijas iestādes nav ļāvušas tiesas sēdē piedalīties BPS pārstāvjiem, kuri bija uzaicināti uz to ierasties kā BPS Ivjaņecas vietējās nodaļas priekšsēdētājas *Teresa Sobol* liecinieki;
- E. tā kā *Angelika Borys* vadītās Poļu savienības kā lielākās Baltkrievijas nevalstiskās organizācijas diskriminācija demonstrē kopējo attieksmi pret pilsonisko sabiedrību un demokrātisko opozīciju Baltkrievijā;
- F. tā kā *Angelika Borys* vadītais Grodņas uzņēmums “*Polonica*” ir vienīgais BPS finansētājs, taču tagad tam uzlikts 71 miljonu rubļu liels naudassods par it kā pieļautiem nodokļu noteikumu pārkāpumiem, un nu uzņēmumam draud bankrots;
- G. tā kā Baltkrievijas iestādes par Poļu savienības likumīgo vadītāju uzskata *Stanislaw Siemaszko* un apliecinājušas atbalstu viņa vadītajai organizācijai, ko par nelikumīgu atzīst poļu kopiena;
- H. tā kā Eiropas iestāžu pārstāvji, tostarp Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Jerzy Buzek*, Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Savienības augstā pārstāve ārlietu un drošības politikas jomā baronese *Ashton* un iekšlietu komisāre *Cecilia Malmström*, kā arī Polijas parlaments un Francijas Ārlietu ministrija, ir pauduši bažas par neseno Baltkrievijas iestāžu rīcību pret BPS un ir nosodījuši policijas izmantošanu pret šīs organizācijas biedriem;
- I. tā kā šāda Baltkrievijas iestāžu rīcība ir pretrunā starptautiskajām mazākumtautību aizsardzības normām, tostarp Eiropas Padomes 1995. gada 1. februāra Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvencijā noteiktajām, un tā kā Baltkrievija pat ir sākusi aktīvāk vērsties pret šīs organizācijas biedriem;
- J. tā kā Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes kopīgās deklarācijas, ko parakstījis arī Baltkrievijas Republikas premjerministra pirmais vietnieks, 1. punktā ir teikts: “Prāgas augstākā līmeņa sanāksmes dalībnieki ir vienprātis, ka Austrumu partnerība būs balstīta uz apņemšanos ievērot starptautisko tiesību principus un pamatvērtības, tostarp demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību respektēšanu”;
- K. tā kā Eiropadome 2009. gada 17. novembra secinājumos ir atzinusi, ka ir radušās jaunas iespējas veidot dialogu un padziļināt sadarbību starp Eiropas Savienību un Baltkrieviju, lai sekmētu patiesu virzību uz demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu, un atkārtoti ir apliecinājusi gatavību padziļināt Eiropas Savienības attiecības ar Baltkrieviju, ja būs turpmāka attīstība demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanas virzienā, kā arī gatavību palīdzēt šai valstij sasniegt minētos mērķus,
1. pauž ļoti nopietnas bažas par Baltkrievijas Republikā notikušajiem nesenajiem cilvēktiesību pārkāpumiem pret pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, jo īpaši Poļu savienības biedriem, un apliecina solidaritāti ar iedzīvotājiem, kuri nevar pilnībā izbaudīt savas civiltiesības;
 2. nosoda policijas un tiesu iestāžu represīvo rīcību pret Poļu savienību un jebkādas Baltkrievijas iestāžu mēģinājumus uzspiest poļu kopienai jaunu vadību; prasa, lai Baltkrievijas iestādes no jauna leģitimizē *Angelika Borys* vadīto BPS un nodrošina, ka pēc iespējas ātrāk tiek atdoti šīs organizācijas;
 3. atkārtro, ka ir ieinteresēts risināt atklātu un strukturētu dialogu ar Baltkrieviju, taču ar nosacījumu, ka politiskās sistēmas demokratizācija Baltkrievijā rada konkrētus rezultātus un atspoguļo cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu;
 4. aicina Baltkrieviju ievērot saistības par mazākumtautību tiesību ievērošanu un veicināšanu, ko tā uzņēmusies EDSO un starptautiski; vienlaikus aicina iestādes uzlabot apstākļus pilsoniskās sabiedrības darbībai, jo īpaši attiecībā uz vārda un biedrošanās brīvību, neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu stāvokli, tostarp piekļuvi internetam, un NVO reģistrāciju, lai sagatavotos 2010. gada 25. aprīlī paredzētajām pašvaldību vēlēšanām un vēlēšanas varētu būt brīvas un godīgas;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

5. atgādina nesenajās rezolūcijās, īpaši tajās, kas pieņemtas 2009. gada 15. janvārī un 17. decembrī, pausto aicinājumu ievērot vārda un biedrošanās brīvību, nodrošināt iespējas brīvi reģistrēt politiskās partijas, piemēram, Baltkrievijas Kristīgos demokrātus (BKD), nodrošināt ticības brīvību un tādu apstākļu radīšanu, kas labvēlīgi pilsoniskās sabiedrības struktūru, NVO (piemēram, cilvēktiesību centra "Viasna") un neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu darbībai Baltkrievijā;

6. mudina Baltkrievijas iestādes atbrīvot tādus politiskos aktīvistus kā *Andrei Bandarenko* un pārliecības dēļ ieslodzītos kā *Ivan Mikhailau* un *Aristyom Dubski*, atcelt ierobežojošos pasākumus, kas vērsti pret tādiem pilsoniskās sabiedrības kampaņas aktīvistiem kā *Tatiana Shaputsko*, kura darbojas Austrumu partnerības pilsoniskās sabiedrības forumā, kā arī atturēties no pasākumiem, kuru mērķis ir kontrolēt Baltkrievijas interneta mājaslapu saturu;

7. uzsver, ka ES un Baltkrievijas dialogs var būt abpusēji izdevīgs, un uzskata, ka ir iespējams atbalstīt Baltkrieviju, lai tā gūtu vislielāko labumu no Austrumu partnerības, it īpaši efektīvāk izmantojot līdzekļus, ko saskaņā ar šo programmu piešķir infrastruktūrai, enerģētikas un sociālajiem projektiem, kā arī piemērojot citus ES instrumentus un politikas nostādnes, ja Baltkrievijas iestādes pašas apņemas panākt reālas pārmaiņas attiecībā uz brīvībām, demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību, īpaši mazākumtautību tiesību, ievērošanu;

8. atgādina, ka Eiropas Savienība jau apliecinājusi ievērojamu gatavību veidot attiecības ar Baltkrieviju, ko apliecina arī šīs valsts iesaistīšana Austrumu partnerībā; atgādina, ka šīs iesaistīšanās panākumi ir atkarīgi no Baltkrievijas valdības veiktajiem pasākumiem virzībā uz demokratizāciju un cilvēktiesību, tostarp mazākumtautību tiesību, ievērošanu;

9. norāda — ja Baltkrievijas iestādes izpildīs galvenos cilvēktiesību un demokrātijas kritērijus, Baltkrievija gūs labumu no šādiem pasākumiem:

- ES un Baltkrievijas partnerattiecību un sadarbības nolīguma (PSN) noslēgšana un ratifikācija,
- ES finanšu instrumentu, piemēram, Eiropas Investīciju bankas (EIB) instrumentu un Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta (ENPI), efektīva izmantošana,
- Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) finansējuma pagarināšana projektiem Baltkrievijā, tostarp valsts uzņēmumiem,
- Vispārējo preferenču sistēmas (VPS+) atjaunošana attiecībā uz Baltkrieviju,
- jauna aizdevuma saņemšana no Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) tautsaimniecības stabilizācijai,
- sarunu atsākšana par Baltkrievijas iestāšanos PTO,
- atbalsts Baltkrievijai paredzētās ESAO programmas pagarināšanai;

10. uzskata, ka ir ļoti svarīgi liberalizēt politisko un pilsonisko dzīvi Baltkrievijā, un uzsver, ka gadījumā, ja šajā valstī turpināsies cilvēktiesību un tiesiskuma principu pārkāpumi, var tikt pārskatīta ES nostāja attiecībā uz Baltkrieviju, tostarp no jauna piemērojot sankcijas;

11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, EDSO Parlamentārajai asamblejai un Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai, NVS sekretariātam, kā arī Baltkrievijas parlamentam un valdībai.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem — efektivitātes nodrošināšana

P7_TA(2010)0056

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem — efektivitātes nodrošināšana

(2010/C 349 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā 2009. gada 24. aprīļa rezolūciju par G20 augstākā līmeņa sanākumi Londonā 2009. gada 2. aprīlī ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā valstu vadītāju paziņojumu, ko sniedza pēc Divdesmit valstu grupas (G20) augstākā līmeņa sanāksmes Pitsburgā 2009. gada 24. un 25. septembrī,
 - ņemot vērā tā 2009. gada 8. oktobra rezolūciju par G20 valstu augstākā līmeņa sanākumi Pitsburgā 2009. gada 24. un 25. septembrī ⁽²⁾,
 - ņemot vērā G20 finanšu ministru un centrālo banku pārvaldnieku sanākumi Sentendrijūsā 2009. gada 7. novembrī,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2009. gada 10. un 11. decembra sanāksmes secinājumus un jo īpaši 15. punktu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja J. M. Barroso 2009. gada 15. decembra paziņojumu Eiropas Parlamentam,
 - ņemot vērā Zviedrijas finanšu ministra 2010. gada 18. janvāra vēstuli Padomes prezidentūrai par stabilitātes nodevas ieviešanu dalībvalstīs,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvu 2008/7/EK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz apdrošināšanas un finanšu pakalpojumu traktējumu groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (COM(2007)0747),
 - ņemot vērā 2010. gada 24. februāra mutisko jautājumu Komisijai par nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem — efektivitātes nodrošināšanu (O-0025/2010 – B7-0019/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Parlaments ir atzinīgi vērtējis pēc 2009. gada augstākā līmeņa sanāksmes Pitsburgā G20 līmenī sāktu izpēti darbu, lai ieviestu starptautisku sistēmu nodokļu piemērošanai finanšu darījumiem;
- B. tā kā Parlaments ir aicinājis nodrošināt straujāku attīstību, lai panāktu, ka finanšu sektors sniedz taisnīgu ieguldījumu ekonomikas atveseļošanā un izaugsme, jo ievērojamas izmaksas un finanšu krīzes sekas gultas uz reālo ekonomiku, nodokļu maksātājiem, patērētājiem, valsts dienestiem un sabiedrību kopumā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0330.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0028.

⁽³⁾ OV L 46, 21.2.2008., 11. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- C. tā kā Eiropadome ir uzsvērusi, cik būtiski ir atjaunot ekonomisko un sociālo saikni starp finanšu iestādēm un sabiedrību, kuru šīs iestādes apkalpo, kā arī nodrošināt, ka sabiedrība laikus gūst labumu un ir aizsargāta no riskiem; tā kā šajā ziņā Eiropadome mudināja SVF savā pārskatā apsvērt visas iespējas, tostarp finanšu darījumu vispārējo nodevu; tā kā šajā ziņā Eiropadome arī aicināja Padomi un Komisiju apzināt pamatprincipus, kas būtu jāievēro, ieviešot jauno vispārējo kārtību;
- D. tā kā atsevišķas dalībvalstis ir aicinājušas piemērot nodokli finanšu darījumiem;
- E. tā kā jaunās regulatīvās iniciatīvas, tādas kā pasākumi pret nodokļu oāzēm, ārpusbilances darījumu izskaušana, prasības vērtspapīru darījumiem un darījumu repozitoriju izmantošana atvasināto instrumentu reģistrēšanai, ir nepārprotami mainījušas politiskās rīcības nostādnes šajā jomā;
- F. tā kā saistībā ar Ekonomikas un monetārās komitejas un nodokļu lietu komisāra 2009. gada 6. oktobra sanāksmē izskatītajiem jautājumiem, un kā to apstiprināja Komisijas priekšsēdētājs J. M. Barroso 2009. gada 15. decembra paziņojumā Parlamentam, Komisija pašreiz strādā pie jautājuma par inovatīviem finansēšanas instrumentiem saistībā ar globāliem uzdevumiem, tostarp ar nodokļu piemērošanu finanšu darījumiem, lai atbilstīgā laikā iesniegtu priekšlikumus;
- G. tā kā SVF pašreiz apkopo sabiedrības viedokļus jautājumā par nodokļu piemērošanu finanšu sektorā, kas ir daļa no prasībām, ko G20 izvirzīja 2009. gada 24 un 25. septembra augstākā līmeņa sanāksmē Pitsburgā;
- H. tā kā nodokļu un nodevu piemērošana finanšu darījumiem dalībvalstīs pastāv dažādos veidos; tā kā šie valstu nodokļi un nodevas parasti attiecas tikai uz darījumiem ar atsevišķiem aktīviem; tā kā Beļģija un Francija ir pieņēmušas tiesību aktus par valūtas darījumu nodokļa piemērošanu valsts mērogā, taču tie stāties spēkā tikai tad, ja šādus tiesību aktus īsteno ES mērogā;
- I. tā kā atšķirībā no citiem nodokļu veidiem netiešie kapitāla piesaistīšanas nodokļi, tādi kā kapitāla nodoklis, vērtspapīru zīmognodeva un pārstrukturēšanas nodoklis, rada diskrimināciju, nodokļu dubulto uzlikšanu un nevienlīdzību, kas apgrūtina kapitāla brīvu apriti;
- J. tā kā iepriekšējā desmitgadē ievērojami un strauji pieaudzis finanšu darījumu apjoms salīdzinājumā ar preču un pakalpojumu tirdzniecības apjomu, ko cita starpā var izskaidrot ar strauji augošo atvasināto instrumentu tirgu;
- K. tā kā G20 vadītāji ir kolektīvi atbildīgi par krīzes sociālo seku mazināšanu gan savās dalībvalstīs, gan jaunattīstības valstīs, kuras ir smagi cietušas no netiešajām krīzes sekām; tā kā finanšu darījumu nodoklis sekmētu krīzes radīto izmaksu segšanu,
1. uzskata, ka Eiropas Savienībai jāvienojas par kopēju nostāju starptautisko G20 sanāksmju ietvaros attiecībā uz viedokļiem par to, kādā veidā finanšu sektoram būtu jāsniedz taisnīgs un būtisks ieguldījums, lai atbildzinātu par reālajai ekonomikai uzlikto slogu, par ko uzskata arī valdības iejaukšanos nolūkā stabilizēt banku sistēmu; uzskata, ka ES paralēli un atbilstīgi G20 darbam ir jāizstrādā patstāvīga stratēģija attiecībā uz iespējamo pasākumu kopumu;
 2. uzskata — nolūkā panākt saskaņotu ES nostāju, pamatojoties uz objektīvu analīzi, ka Komisijai pietiekamu laiku pirms nākamās G20 sanāksmes ir jāizstrādā vispārējā finanšu darījumu nodokļa ietekmes novērtējums, izanalizējot šāda nodokļa uzlikšanas priekšrocības un trūkumus;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

3. mudina Komisiju novērtējumā rūpīgi apsvērt šādus aspektus:
 - a) iepriekšējo finanšu darījumu nodokļa piemērošanas pieredzi, jo īpaši saistībā ar nodokļu apiešanas praksi un kapitāla pārvietošanu vai pakalpojumu sniegšanu alternatīvās vietās, sevišķu uzmanību pievēršot šādu nodokļu ietekmei uz privātiem ieguldītājiem un MVU;
 - b) priekšrocības un trūkumus, kādi būtu, ja finanšu darījumu nodokli ieviestu tikai Eiropas Savienībā, salīdzinot ar šāda nodokļa ieviešanu globālā mērogā un ņemot vērā pašreizējo situāciju;
 - c) būtisku ieņēmumu uzkrāšanas potenciālu, salīdzinot ar citiem nodokļu ieņēmumu avotiem, iekasēšanas izmaksām un ieņēmumu sadali starp valstīm;
 - d) to, ka, novērtējot potenciālos finanšu darījumu nodokļu ieņēmumus globālā vai Eiropas mērogā, jāņem vērā dažādie modelēšanas varianti, nosakot darījumu izmaksu pieaugumu visos tirgos, uz kuriem šādas izmaksas varētu attiekties (reglamentēti vērtspapīru darījumi, klātienē darījumi tirdzniecības vietā), un uz uzņēmumu darījumiem (*Business to Business* (B2B)) un uzņēmumu darījumiem ar patērētāju (*Business to Consumers* (B2C));
 - e) to, ka novērtējumā jāņem vērā arī dažādo iespējamo variantu ietekme uz cenu līmeņiem un stabilitāti īstermiņā un ilgtermiņā, kā arī uz finanšu darījumiem un likviditāti;
 - f) kā modelēt finanšu darījumu nodokli, lai mazinātu nevēlamo blakus ietekmi, kas parasti saistīta ar netiesajiem nodokļiem kapitāla piesaistīšanas jomā;
 - g) cik lielu ieguldījumu finanšu darījumu nodoklis sniegs finanšu tirgu stabilizācijā, novērtējot tā ietekmi uz pārmērīgu tirdzniecību un spekulāciju ar īstermiņa vērtspapīriem un uz pārredzamību;
 - h) vai finanšu darījumu nodoklis varētu novērst turpmākās finanšu krīzes, ar nodokli apliekot atsevišķus "nevēlamo" darījumu veidus; šie veidi jānosaka Komisijai;
4. uzsver, ka ikvienam risinājumam obligāti jānovērš ES konkurētspējas mazināšanās vai traucējumi tādai ilgtspējīgai ieguldīšanai, inovācijai un izaugsmei, kas sniedz labumu reālajai ekonomikai un sabiedrībai;
5. uzsver, cik būtiski ir ņemt vērā vajadzību banku sektoram piesaistīt noturīgu kapitālu, nodrošinot banku sistēmas spēju finansēt reālās ekonomikas ieguldījumus; un uzsver, ka jānovērš pārmērīga riska uzņemšanās;
6. aicina Komisiju un Padomi izvērtēt finanšu darījumu nodokļa piemērošanas dažādās iespējas, lai papildinātu ES budžetu;
7. aicina Komisiju un Padomi izvērtēt, kādā mērā izskatāmos variantus varētu izmantot arī kā inovatīvus finanšu mehānismus, lai sniegtu atbalstu jaunattīstības valstīm saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, kā arī, lai finansētu attīstības sadarbību;
8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveid

P7_TA(2010)0057

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveidi

(2010/C 349 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas un Eiropas Centrālās bankas 2006. gada 4. maija kopīgo paziņojumu par vienoto euro maksājumu telpu,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2007. gada augusta Īpašo dokumentu Nr. 71 par vienotās euro maksājumu telpas ietekmi uz ekonomiku,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvu 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾ ("Maksājumu pakalpojumu direktīva"),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūciju par vienotas euro maksājumu telpas (SEPA) izveidi ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas un Eiropas Centrālās bankas 2009. gada 24. marta kopīgo paziņojumu, kurā precizēti daži nākotnē izmantojamā SEPA tiešā debeta (SDD) shēmas uzņēmējdarbības modeļa pamatprincipi,
 - ņemot vērā Komisijas otro pētījumu (2009. gada 22. jūlijs) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu sagatavotību SEPA ieviešanai un pāreju uz SEPA,
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 10. septembra paziņojumu "SEPA izveides pabeigšana: Ceļvedis 2009.–2012. gadam" COM(2009)0471),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 924/2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 30. oktobra darba dokumentu "EK līguma 81. panta piemērojamība daudzpusējiem starpbanku maksājumiem SEPA tiešā debeta shēmā" (SEC(2009)1472),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 9. novembra otro ikgadējo progresa ziņojumu par panākto stāvokli, īstenojot pāreju uz SEPA,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 2. decembra secinājumus par SEPA,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā vienotā euro maksājumu telpa (SEPA) būs integrēts, efektīvai konkurencei pakļauts maksājumu pakalpojumu tirgus, kurā nebūs atšķirības starp pārrobežu maksājumiem euro valūtā un iekšzemes maksājumiem euro valūtā;

⁽¹⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0139.⁽³⁾ OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- B. tā kā *SEPA* ir ne tikai Eiropas Maksājumu padomes pašregulācijas iniciatīva, bet arī būtiska sabiedriskās politikas iniciatīva, kas stiprina Ekonomikas un monetāro savienību un gaidāmo ES stratēģiju 2020. gadam; tā kā *SEPA* pamatu veido Maksājumu pakalpojumu direktīva, ar ko tiek izveidots nepieciešamais saskaņotais tiesiskais regulējums; tā kā tādēļ Parlaments ir īpaši ieinteresēts *SEPA* darbības panākumos;
- C. tā kā ar *SEPA* saistīto lēmumu pieņemšana patlaban ir Eiropas Maksājumu padomes pārziņā un lēmumus par *SEPA* produktiem pieņem vienīgi bankas, neņemot vērā galalietotāju vēlmes;
- D. tā kā *SEPA* oficiāli sāka darboties 2008. gada 28. janvārī, kad darbību uzsāka *SEPA* maksājumu instruments kredītu pārvedumiem, savukārt *SEPA* karšu ietvarstruktūra stājās spēkā 2008. gada 1. janvārī, bet *SEPA* tiešā debeta shēma sāka darboties 2009. gada 2. novembrī;
- E. tā kā patērētāji pauž bažas par to, ka, veidojot *SEPA* produktus, vajadzētu ievērot galalietotāju pastāvošās vajadzības, īpaši attiecībā uz tiešā debeta pilnvarojumu pārbaudi, un tā kā ir vēlams pievērsties šā jautājuma risināšanai;
- F. tā kā pārejai uz *SEPA* instrumentiem līdz šim nav ticis noteikts juridiski saistošs termiņš un tā kā lielākā daļa respondentu, kuri piedalījās Komisijas rīkotajā sabiedriskajā apspriešanā, atbalstīja ierosinājumu noteikt šādu termiņu, lai tādējādi rosinātu pāreju uz *SEPA*;
- G. tā kā par iekšējo tirgu un pakalpojumiem atbildīgā Komisijas locekļa amata kandidāts, sniedzot rakstveida atbildes uz Parlamenta jautājumiem, norādīja, ka grasās ierosināt pieņemšanai Komisijā likumdošanas iniciatīvu, kuras mērķis būtu noteikt vienu vai vairākus termiņus pārejai uz *SEPA* produktu izmantošanu tiešā debeta maksājumu un kredīta pārvedumu veikšanai, kā arī ierosināt iniciatīvu pārvaldības uzlabošanai;
- H. tā kā pāreja uz *SEPA* norisinās gausi — 2009. gada augustā tikai 4,5 % no visiem darījumiem tika veikti *SEPA* kredīta pārveduma formātā, un tā kā īstenot “kritiskās masas” pāreju uz *SEPA* kredīta pārvedumiem, tiešo debetu un karšu maksājumiem līdz sākotnēji izvirzītajam termiņam, proti, 2010. gada beigām, vairs nav reāli;
- I. tā kā valsts pārvaldes iestāžu pāreja uz *SEPA* instrumentiem lielākajā daļā dalībvalstu norisinās gausāk nekā cerēts, lai gan šīm struktūrām būtu jāklūst par virzītājspēku “kritiskās masas” izveidē, kura nepieciešama, lai paātrinātu pāreju uz *SEPA*;
- J. tā kā ir svarīgi, lai *SEPA* izveidē būtu iesaistītas visas ieinteresētās puses — likumdevēji, banku nozare un maksājumu pakalpojumu izmantotāji;
- K. tā kā, izmantojot *SEPA* instrumentus vienīgi pārrobežu maksājumu veikšanai, *SEPA* projektam nebūtu sekmīgu rezultātu, jo saglabātos fragmentācija un cerētie ieguvumi banku nozarei un klientiem varētu izpalikt;
- L. tā kā Regula (EK) Nr. 924/2009 sniedz juridisko noteiktību attiecībā uz daudzpusējo savstarpējas apmaiņas maksu (MIF) piemērošanu pārejas posmā, kas noteikts līdz 2012. gada 31. oktobrim, un nozarei šā pārejas posma laikā ir jāizstrādā un jāvienojas par kopēju ilgtermiņa uzņēmējdarbības modeli *SEPA* tiešā debeta maksājumu īstenošanai, ievērojot ES konkurences tiesību normas un Kopienas tiesisko regulējumu;
- M. tā kā 2009. gada martā Komisija un Eiropas Centrālā banka norādīja, ka nav nepārprotamu un pārliecināšu iemeslu tam, lai pēc 2012. gada 31. oktobra daudzpusējās savstarpējas apmaiņas maksas turpinātu piemērot katram darījumam, un tā kā Komisija rīkoja sabiedrisko apspriešanu par EK līguma 81. panta piemērojamību daudzpusējiem starpbanku maksājumiem *SEPA* tiešā debeta shēmā;
- N. tā kā jautājumā par daudzpusējo savstarpējas apmaiņas maksu piemērošanu ir nepieciešams pieņemt galīgo lēmumu arī attiecībā uz ES maksājumu kartēm, kuru risinājuma pamatā izmantota *SEPA* karšu ietvarstruktūra (*SEPA Cards Framework*);
- O. tā kā visās dalībvalstīs ir jānodrošina, lai patlaban spēkā esošie tiešā debeta pilnvarojumi nezaudētu savu juridisko spēku, jo būtu apgrūtināši, ja pāreja no valstu robežās pastāvošajām tiešā debeta shēmām uz *SEPA* tiešā debeta shēmu radītu nepieciešamību parakstīt jaunus pilnvarojumus; tā kā šo pilnvarojumu saglabāšana tomēr neveicinās strauju *SEPA* tiešā debeta shēmas ieviešanu, kamēr nebūs rasts risinājums pašreizējo pilnvarojumu tālāknodošanai,

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

1. uzsver, ka Parlaments joprojām atbalsta efektīvai konkurencei pakļautas SEPA izveidi, kurā nebūs atšķirības starp pārrobežu maksājumiem euro valūtā un iekšzemes maksājumiem euro valūtā;
2. pauzē nožēlu par to, ka kopš 2009. gada 12. marta 2007, kad Parlaments pieņēma rezolūciju par SEPA izveidi, nav panākts gandrīz nekāds progress attiecībā uz šajā rezolūcijā minētajiem jautājumiem, un prasa visu ieinteresēto pušu iesaistīšanos un līdzdalību SEPA izveides veicināšanā;
3. atzinīgi vērtē Komisijas 2009. gada septembrī pieņemto SEPA izveides ceļvedi un pilnībā atbalsta tajā izklāstītos pasākumus sešās prioritārajās jomās (t.i., veicināt pāreju uz SEPA, uzlabot informētību par SEPA un popularizēt SEPA produktus, izveidot SEPA stabilu tiesisko vidi un nostiprināt atbilstību, veicināt inovāciju, nodrošināt nepieciešamo standartizāciju, savietojamību un drošību un precizēt un uzlabot SEPA pārvaldību);
4. vēlreiz aicina Komisiju, lai tā pārejai uz SEPA instrumentiem nosaka nepārprotamu, piemērotu un saistošu termiņu, kam vajadzētu būt ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī, paredzot, ka pēc šā termiņa beigām visi maksājumi euro valūtā ir jāveic, izmantojot SEPA standartus;
5. aicina Eiropas Maksājumu padomi ņemt vērā galalietotāju vēlmes un izdarīt attiecīgas izmaiņas savās rokasgrāmatās;
6. pilnībā atbalsta Komisijas nolūku veicināt valstu pārvaldes iestāžu pārejas procesu, izstrādājot integrētus un sinhronizētus valstu pārejas plānus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas centienus, veicot pētījumus un publicējot informāciju par dalībvalstu pārvaldes iestāžu sagatavotību SEPA ieviešanai un pāreju uz SEPA, un aicina dalībvalstis piedalīties šajos pētījumos;
7. aicina Komisiju vēlākais līdz 2010. gada 30. septembrim, pamatojoties uz attiecīgu apspriešanos ar visām ieinteresētajām pusēm, panākt galīgu skaidrību jautājumā par saskaņotu ilgtermiņa ekonomisko modeli SEPA tiešā debeta maksājumu veikšanai, ievērojot, ka tam vajadzētu būt piemērojamam visā Eiropā, rentablam izmaksu ziņā un piemērotam galapatērētāju vajadzībām; uzsver, ka šis modelis jāizstrādā ciešā sadarbībā starp maksājumu nozari un Komisiju, ievērojot EK konkurences tiesību normas un Kopienas tiesisko regulējumu;
8. aicina visas ieinteresētās puses atbalstīt Eiropas maksājumu karšu shēmas izveidi, norādot, ka to varētu veidot vai nu kā jaunu shēmu, vai apvienojot dažas pastāvošās shēmas, vai arī paplašinot kādu no pastāvošajām shēmām; šajā sakarībā atkārtoti aicina Komisiju turpināt precizēt jautājumu par daudzpusējo savstarpējas apmaiņas maksu piemērošanu ar kartēm veiktiem maksājumiem un aicina nozari, cieši sadarbojoties ar Komisiju, rast piemērotus risinājumus, kas atbilstu EK konkurences tiesību normām un Kopienas tiesiskajam regulējumam;
9. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka patlaban spēkā esošie tiešā debeta pilnvarojumi saglabā savu juridisko spēku arī SEPA tiešā debeta shēmā; uzsver, ka pāreja no pašreizējām tiešā debeta shēmām uz SEPA tiešā debeta shēmu nedrīkst radīt nekādus apgrūtinājumus patērētājiem;
10. norāda, ka patērētājiem ir jāsaņem skaidra informācija par līdzšinējās shēmas un jaunās shēmas atšķirībām;
11. aicina Komisiju uzraudzīt pāreju uz SEPA instrumentiem un nodrošināt, lai šī pāreja Eiropas iedzīvotājiem nenozīmētu maksājumu sistēmas sadārdzināšanos;
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums

P7_TA(2010)0058

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par pārredzamību un stāvokli sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu

(2010/C 349 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207. un 218. pantu,
 - ņemot vērā 2010. gada 9. februāra rezolūciju par pārskatīto Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām nākamajā likumdošanas periodā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 11. marta rezolūciju par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (pārstrādāta versija), kura uzskatāma par Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)),
 - ņemot vērā 2008. gada 18. decembra rezolūciju par viltošanas ietekmi uz starptautisko tirdzniecību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2010. gada 22. februāra atzinumu par pašreizējām Eiropas Savienības sarunām par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un it īpaši tās 8. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē, kura pēdējoreiz grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/136/EK,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība un citas ESAO valstis 2008. gadā sāka sarunas par jaunu daudzpusēju nolīgumu, kura mērķis būtu pastiprināt intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas nodrošināšanu un apkarot viltošanu un pirātismu (viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgums), un vienojās par konfidencialitātes klauzulu;
- B. tā kā Parlaments 2009. gada 11. marta ziņojumā aicināja Komisiju nekavējoties nodrošināt sabiedrības piekļuvi visiem dokumentiem, kas saistīti ar pašreizējām starpvalstu sarunām par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu;
- C. tā kā Komisija 2010. gada 27. janvārī apliecināja savu apņemšanos pastiprināt sadarbību ar Parlamentu saskaņā ar Parlamenta 2010. gada 9. februāra rezolūciju par pārskatīto Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām, kurā tas aicina sniegt “[...] tūlītēju un pilnīgu informāciju jebkurā sarunu posmā par starptautiskiem nolīgumiem [...], jo īpaši jautājumos par tirdzniecību un citās sarunās, kam piemēro piekrišanas procedūru, [...] lai pilnībā īstenotu LESD 218. pantu”;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0009.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0114.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0634.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- D. tā kā kopā ar Komisijas pārstāvjiem viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma sarunu kārtas apmeklēja arī Padomes pārstāvji;
- E. tā kā Komisijai kā Līgumu īstenošanas uzraudzītājai ir jāraugās, lai sarunās par starptautiskiem nolīgumiem, kas ietekmē ES likumdošanu, tiktu ievērots *acquis communautaire*;
- F. tā kā saskaņā ar neoficiāli saņemtu informāciju sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu cita starpā tiek apspiesti arī vēl nepieņemtie ES tiesību akti par intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas nodrošināšanu (2005/0127(COD) — Kriminālsankcijas nolūkā nodrošināt intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu (IPRED-II direktīva)) un t. s. telekomunikāciju pakete, un spēkā esošie ES tiesību akti par elektronisko komerciju un datu aizsardzību;
- G. tā kā tirdzniecības sarunās, kas neietilpst parastajā ES lēmumu pieņemšanas procesā, nevajadzētu atstāt neievērotus ES centienus saskaņot pasākumus intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas nodrošināšanas jomā;
- H. tā kā ir ļoti būtiski nodrošināt, lai intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas uzraudzības pasākumi tiktu izstrādāti, nekaitējot jauninājumu ieviešanai un konkurencei, neapdraudot intelektuālo īpašuma tiesību ierobežojumus un personas datu aizsardzību, neierobežojot brīvu informācijas apriti un nevajadzīgi neapgrūtinot likumīgo tirdzniecību;
- I. tā kā ir obligāti jānodrošina, ka visas Eiropas Savienības vienošanās, kas tiek panāktas attiecībā uz viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu, atbilst ES juridiskajām saistībām, kuras paredzētas privātuma un datu aizsardzības tiesību aktos, kā tas it īpaši noteikts Direktīvā 95/46/EK un 2002/58/EK, kā arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā;
- J. tā kā Lisabonas līgums ir spēkā jau no 2009. gada 1. decembra;
- K. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu Eiropas Parlamentam būs jāsniedz piekrišana par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma tekstu, pirms tas stājas spēkā ES;
- L. tā kā Komisija ir apņēmusies jebkurā sarunu posmā par starptautiskiem nolīgumiem sniegt Parlamentam tūlītēju un pilnīgu informāciju,
1. norāda, ka kopš 2009. gada 1. decembra Komisijai ir juridisks pienākums nekavējoties un pilnībā informēt Parlamentu visos starptautisko sarunu posmos;
 2. pauž bažas par pārredzamības trūkumu sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu, tādējādi nonākot pretrunā LESD formai un būtībai; pauž nopietnas bažas par to, ka, pirms tika sāktas sarunas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu, nebija izveidots juridiskais pamats un ka netika mēģināts panākt Parlamenta piekrišanu sarunu pilnvarām;
 3. aicina Komisiju un Padomi piešķirt sabiedrībai un Parlamentam piekļuvi viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma sarunu tekstiem un kopsavilkumiem, kā paredzēts Līgumā un 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem;
 4. aicina Komisiju un Padomi aktīvi sazināties ar viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma sarunu partneriem, lai turpmāk novērstu tādas sarunas, kuru konfidencialitāte ir pati par sevi saprotama, un savlaicīgi un izsmelši informēt Parlamentu par savām iniciatīvām šajā sakarībā; gaida, ka Komisija pirms nākamās sarunu kārtas, kas notiks 2010. gada aprīlī Jaunzēlandē, iesniegs priekšlikumus, prasīs pārredzamības jautājuma iekļaušanu šīs sanāksmes darba kārtībā un informēs Parlamentu par minētās sarunu kārtas rezultātiem tūlīt pēc tās noslēguma;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

5. uzsver, ka gadījumā, ja Parlamentam netiks sniegta pilnīga un tūlītēja informācija visos sarunu procesa posmos, tam ir tiesības atbilstoši rīkoties, tostarp iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā, lai nodrošinātu savas prerogatīvas;
6. pauž nožēlu par pušu apzināto izvēli nevest sarunas ar vispāratzītu starptautisku struktūru, piemēram, PIŅO un PTO, starpniecību, kuras jau ir izveidojušas sistēmu sabiedrības informēšanai un sabiedriskai apspriešanai;
7. aicina Komisiju novērtēt viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma īstenošanas ietekmi uz pamattiesībām un datu aizsardzību, ES centieniem saskaņot pasākumus intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas nodrošināšanai un elektronisko tirdzniecību, pirms tiek panākta ES vienošanās par konsolidētu viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma tekstu, un savlaicīgi apspriesties ar Parlamentu par šī novērtējuma rezultātiem;
8. atzinīgi vērtē Komisijas apstiprinājumu, ka jebkāda vienošanās attiecībā uz viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu aprobežosies ar pašreizējo intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas nodrošināšanu, neskarot pamata tiesību aktu izstrādi un pilnveidošanu intelektuālā īpašuma jomā Eiropas Savienībā;
9. aicina Komisiju turpināt sarunas par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu un tajās apspriest tikai patlaban spēkā esošo sistēmu Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanas nodrošināšanai cīņā pret viltošanu; uzskata, ka turpmākajās sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu būtu jāiesaista daudzas jaunattīstības un jaunās tirgus ekonomikas valstis, lai sarunās sasniegtu iespējamu daudzpusēju līmeni;
10. mudina Komisiju nodrošināt, lai viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma noteikumu — it īpaši to, kas attiecas uz autortiesību izpildes procedūrām digitālā vidē, — piemērošana pilnībā atbilstu *acquis communautaire*; pieprasa, lai uz ES robežām netiktu veikta personu pārmeklēšana, un prasa pilnībā paskaidrot jebkurus noteikumus, kas ļautu robežkontroles dienestiem un muitas iestādēm veikt nepamatotu pārmeklēšanu un konfiscēt informācijas uzkrāšanas ierīces, piemēram, klēpjdatorus, mobilos tālrunus un MP3 atskaņotājus;
11. uzskata — lai ievērotu pamattiesības, piemēram, vārda brīvību un tiesības uz privātumu, tajā pašā laikā pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu, ierosinātajā nolīgumā nevajadzētu ļaut uzspiest t. s. “trīs pārkāpumu” (*three-strikes*) procedūru, tādējādi pilnībā ievērojot Parlamenta lēmumu par Direktīvas 2009/140/EK 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kurā aicināts iekļaut Direktīvas 2002/21/EK 1. pantā jaunu 3.a punktu par “trīs pārkāpumu” politikas jautājumu; uzskata, ka jebkurā nolīgumā ir jāparedz, ka pārtraukt personas piekļuvi internetam drīkst tikai, iepriekš veicot tiesas izmeklēšanu;
12. uzsver, ka privātums un datu aizsardzība ir Eiropas Savienības pamatvērtības, kas ir atzītas Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā un ES Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā, un ka tās ir jāievēro visās politikas jomās un noteikumos, kurus ES pieņem saskaņā ar LESD 16. pantu;
13. norāda, ka viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma noteikumi, it īpaši pasākumi, kuru mērķis ir stiprināt pilnvaras attiecībā uz preču pārrobežu pārbaudēm un konfiscēšanu, nedrīkst ietekmēt piekļuvi likumīgām, pieejamām un drošām zālēm pasaules mērogā, tostarp piekļuvi jauniem un ģenēriskiem ražojumiem, aizbildinoties ar viltošanas apkarošanu;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un to dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kuras piedalās sarunās par viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīgumu.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Vispārējo tarifa preferenču sistēma

P7_TA(2010)0059

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par regulu, ar kuru piemēro vispārējo tarifa preferenču sistēmu

(2010/C 349 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT) un jo īpaši 1979. gada “veicināšanas klauzulu”,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 5. jūnija normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim (2007/0289(CNS)),
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 22. jūlija regulu (EK) Nr. 732/2008,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) V. sadaļas I nodaļu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā Pasaules tirdzniecības organizācijas juridiskais pamats attiecībā uz vispārējo preferenču sistēmu (VPS) ir “veicināšanas klauzula”;
- B. tā kā kopš 1971. gada Kopiena saskaņā ar savu vispārējo tarifa preferenču sistēmu jaunattīstības valstīm ir piešķīrusi tirdzniecības preferences;
- C. tā kā ar Parlamentu ir notikusi apspriešanās par Komisijas priekšlikumu Padomes regulai par VPS piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim (COM(2007)0857);
- D. tā kā 2009. gada 1. decembrī spēkā stājās Lisabonas līgums;
- E. tā kā saskaņā ar LES V sadaļas 1. nodaļu Eiropas Savienības starptautiskā līmeņa darbību virzītājspēks ir tādi principi kā demokrātija, tiesiskums, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību universālums un nedalāmība, un lai sasniegtu galveno mērķi, proti, izskaust nabadzību, Eiropas Savienībai jāveicina jaunattīstības valstu ilgtspējīga ekonomiskā, sociālā un vides attīstība;
- F. tā kā saskaņā ar LESD 207. pantu Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru (PLP), paredz pasākumus, kas nosaka kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu,
1. atzīst VPS nozīmi, jo tā dod iespēju attīstītajām valstīm attiecībā uz izstrādājumiem, kuru izcelsme ir jaunattīstības valstīs, izmantot preferenciālu režīmu, kas nav savstarpējs;
2. norāda, ka Eiropas Kopienas 1971. gadā izveidoto VSP skaidroja kā instrumentu attīstīto valstu un jaunattīstības valstu tirdzniecības nelīdzsvarotības mazināšanai un ka tika gaidīts, ka tā veicinās jaunattīstības valstu ilgtspējīgu attīstību; uzskata, ka šī sistēma ir bijusi EK un ES tirdzniecības instruments, lai ar starptautiskas tirdzniecības radītu ieņēmumu palīdzību sniegtu atbalstu jaunattīstības valstīm, tādējādi sekmējot tajās ilgtspējīgu attīstību un labu pārvaldi;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

3. atzīmē, ka spēkā esošā VSP regula 2011. gada 31. decembrī zaudēs spēku; tādēļ, ņemot vērā laiku, kas vajadzīgs jaunas regulas pieņemšanai saskaņā ar PLP, aicina Komisiju līdz 2010. gada 1. jūnijam iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei pārskatītas VPS regulas priekšlikumu;
 4. uzskata, ka VPS preferenču saņemšanā mērķvalstīm vajadzētu būt tām jaunattīstības valstīm, kurām šīs preferences ir visvairāk vajadzīgas, tāpēc jaunajam saņēmējvalstu sarakstam vajadzētu atspoguļot ekonomikas faktisko stāvokli jaunattīstības valstīs;
 5. uzsver, ka saskaņā ar 15. panta 1. punktu visām valstīm, kas gūst labumu no VPS+, vajadzētu ne vien ratificēt, bet arī efektīvi īstenot visas 27 Starptautiskās Darba organizācijas un ANO konvencijas, kas norādītas VPS regulas III pielikumā;
 6. uzsver, ka izmeklēšanas procesa uzsākšanā un īstenošanā jānodrošina labāka pārredzamība un demokrātiskā pārskatatbildība; tādēļ lūdz, lai Komisija Parlamentu pilnībā informētu un pienācīgi iesaistītu visos dažādajos VPS un VPS+ procedūru posmos, tostarp attiecībā uz Padomes priekšlikumu par saņēmējvalstu sarakstiem;
 7. aicina Komisiju cieši uzraudzīt stāvokli Šrilankā un Šrilankas valdību ātri rīkoties, lai normalizētu stāvokli valstī, pirms tiek īstenota VPS+ piemērošanas pārtraukšana;
 8. aicina Komisiju cieši uzraudzīt cilvēktiesību stāvokli Kolumbijā un par to ziņot Parlamentam;
 9. aicina Komisiju saistībā ar VPS+ īstenot konsekventu politiku, jo īpaši izskatot jautājumu par sistēmas piemērošanas iespējamu pārtraukšanu cilvēktiesību pārkāpumu gadījumā, un šajā procesā pilnīgi iesaistīt Eiropas Parlamentu;
 10. mudina Komisiju, vēl pirms spēkā esošā regula zaudēs spēku un atvēlot pietiekamu laiku jaunas regulas apspriešanai, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniegt ziņojumu par 27 konvenciju ratificēšanu un īstenošanu katrā valstī, kas izmanto īpašā veicināšanas režīma priekšrocības; aicina Komisiju pārskatītajā VPS regulā noteikt uzraudzības struktūras, kuras ieteiks, vai efektīvai konvencijas īstenošanai konkrētai valstij būtu jāveic papildu pasākumi; nosaka, ka šajā ziņojumā Komisijai jānovērtē, vai īpašais veicināšanas režīms ļauj efektīvi sasniegt tā mērķi, un vajadzības gadījumā jāiesaka pārskatīt III pielikumu;
 11. lūdz Komisiju pārskatītajā VPS regulā noteikt, ka regulāri jānovērtē tas, kā katra saņēmējvalsts pilda no VSP+ izrietošās saistības, tādējādi nodrošinot, ka nav neviens no 15. panta 1. punktā un 2. punktā un 16. panta 1. un 2. punktā norādītajiem iemesliem preferenču piemērošanas pagaidu atcelšanai; aicina šo gada ziņojumu nosūtīt Parlamentam un Padomei;
 12. aicina Komisiju pirms sistēmas pārskatīšanas veikt VSP ietekmes novērtējumu par laikposmu no 2006. gada 1. janvāra līdz 2009. gada 31. decembrim un izvērtēt, kā ir izpildīti tās sākotnējie mērķi attiecībā uz katras valsts specifiskajiem sociālekonomiskajiem rādītājiem un jo īpaši nabadzības mazināšanas mērķis; norāda, ka pētījums pēc tam jāiesniedz Parlamentam un Padomei; paziņo, ka jaunajā priekšlikumā par pārskatītu VPS regulu pienācīgi jāņem vērā šo ietekmes novērtējuma rezultāti;
 13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

2008. gada ziņojums par KĀDP

P7_TA(2010)0060

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2008. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G sadaļas 43. punktu (2009/2057(INI))

(2010/C 349 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2008. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G sadaļas 43. punktu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Lisabonas līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, īpaši Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, kuras grozītais nosaukums ir "Vispārīgi noteikumi par Savienības ārējo darbību un īpaši noteikumi par kopējo ārpolitiku un drošības politiku",
 - ņemot vērā Eiropas drošības stratēģiju (EDS), ko Eiropadome pieņēma 2003. gada 12. decembrī, un 2008. gada 11. decembra ziņojumu par EDS īstenošanu,
 - ņemot vērā iepriekš minēto Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību,
 - ņemot vērā rezolūcijas par 2006. un 2007. gada ziņojumiem par KĀDP — attiecīgi 2008. gada 5. jūnija ⁽²⁾ un 2009. gada 19. februāra ⁽³⁾ rezolūcijas,
 - ņemot vērā 2009. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides institucionālajiem aspektiem ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 119. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0023/2010),
- A. tā kā iepriekšējo desmit gadu laikā Eiropas Savienības nozīme pasaules līmenī ir palielinājusies un tā kā ir vajadzīga jauna pieeja un vairāk finanšu līdzekļu, lai ES varētu īstenot kopīgu rīcību un demokrātiskā veidā saskaņoti, konsekventi un efektīvi risināt visā pasaulē aktuālās problēmas;
- B. tā kā Eiropas Savienība, veidojot attiecības ar valstīm visā pasaulē, cenšas arvien vairāk attīstīt tās ārpolitikas mērķus, saglabāt un atbalstīt tās vērtības un intereses, dot ieguldījumu tās iedzīvotāju aizsardzībā un izplatīt tās vērtības visā pasaulē, lai veicinātu mieru, drošību, noturīgu mūsu planētas attīstību, solidaritāti un savstarpēju cieņu starp tautām, brīvu un godīgu tirdzniecību, nabadzības izskaušanu un cilvēktiesību, īpaši bērnu tiesību, aizsardzību, kā arī starptautisko tiesību normu stingru ievērošanu un attīstību, tostarp respektējot Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu principus; tā kā cilvēktiesību veicināšana, īpaši cilvēktiesību un pamatbrīvību universalitāte un nedalāmība, ir ES ārējās darbības pamatprincipi un tā kā tagad ES ārējai darbībai ir saistoša Pamattiesību harta;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0254.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0074.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0057.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- C. tā kā Lisabonas līgums pievieno jaunu dimensiju Eiropas Savienības ārējai darbībai kopumā, tostarp KĀDP, kas kopā ar ES juridiskās personas statusu un attiecīgajiem institucionālajiem jauninājumiem, proti, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka un Eiropas Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikā (priekšsēdētāja vietnieka un augstā pārstāvja) amata un Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi, varētu kļūt par izšķirošu faktoru Eiropas Savienības ārējās darbības vienotības, konsekvences un efektivitātes nodrošināšanā, kā arī palielināt politikas veidošanas pilnvaras starptautiskajā arēnā;
- D. tā kā vajadzīga tālāka darbība, lai ES savlaicīgāk reaģētu uz politiskām krīzes situācijām un reģionāliem konfliktiem; tā kā pašreizējie lēmumu pieņemšanas un finansēšanas mehānismi var traucēt savlaicīgai un visaptverošai reaģēšanai un tā kā jāatrod veidi, kā turpmāk ierobežot un pārvarēt vienprātības principu;
- E. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi pareizi noteikt Eiropas kopējās intereses un rīkoties atbilstīgi tām, lai sasniegtu Eiropas Savienības ārējās darbības, īpaši Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP), mērķus; tā kā ir būtiski svarīgi nodrošināt, ka visi politiskie lēmumi un visas politiskās darbības arī atbilst starptautisko tiesību aktiem, tostarp ANO Statūtos paredzētajiem principiem;
- F. tā kā miera, cilvēktiesību ievērošanas un tiesiskuma veicināšana visā pasaulē ir ES ārpolitikas pamatmērķi;
- G. tā kā Lisabonas līgums piešķir Komisijas priekšsēdētāja vietniekam un augstajam pārstāvim pilnvaras palīdzēt Padomei un Komisijai nodrošināt konsekvenci starp dažādām ārējās darbības jomām un starp Eiropas Savienības ārējo darbību un citām politikas jomām;
- H. tā kā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienībai papildus jau esošajām ES tiesībām un pienākumiem ir arī visas Eiropas Kopienas tiesības un pienākumi;
- I. tā kā jauno drošības problēmu risināšanai lielāks uzsvars jāliek uz dažādu civilo un militāro instrumentu nostiprināšanu, kombinēšanu un līdzsvarošanu visās konflikta novēršanas, konfliktu atrisināšanas, krīzes pārvarēšanas un miera veidošanas darbībās;
- J. tā kā apmēram 10 gadus pēc Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) izveides un 23 uz krīzes vietām nosūtītām misijām ir vajadzība palielināt militārās un civilās iespējas un konsolidēt struktūras, lai pareizi atspoguļotu Kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) lomu KĀDP atbalstā un starptautiskās drošības garantēšanā,

Eiropas ārējās darbības principi

1. lai padziļinātu Eiropas Savienības kolektīvo stratēģisko domāšanu, aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un viņas dienestus izstrādāt saskaņotu ES ārpolitikas stratēģiju, kas balstītos uz ES līguma 21. pantā iekļautajiem mērķiem un principiem. uzskata, ka ar šādu stratēģiju vajadzētu skaidri identificēt ES kopējās intereses drošības jomā un tādējādi šai stratēģijai būtu jākalpo par pamatu ES ārējās darbības formulēšanai, finansēšanai, īstenošanai un uzraudzībai; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi šajā procesā pilnībā iesaistīt Eiropas Parlamenta attiecīgās struktūrvienības; pauž pārliecību par to, ka par diviem tās galvenajiem principiem ir jāklūst cilvēku drošības koncepcijai, kas formulēta 2007. gada Cilvēku drošības pētniecības grupas Madrides ziņojumā, un pienākumam aizsargāt, kas definēts 2005. gada pasaules augstāko amatpersonu sanāksmes gala dokumentā;

Padomes 2008. gada ziņojums par KĀDP

2. atzinīgi vērtē Padomes vēlmi īstenot stratēģiskāku, tematiskāku un racionālāku pieeju KĀDP jautājumiem, veidojot 2008. gada ziņojumu; atzinīgi vērtē arī to, ka Padome ir izveidojusi pārredzamāku ziņojuma struktūru ar nodaļām par pagātnē veiktajām darbībām un jo īpaši ar nākotnes perspektīvām KĀDP jomā; norāda arī uz uzlabojumiem ziņojumā, kas saistīti ar ārējās darbības reģionālā aspekta izveidi;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

3. vēlreiz uzsver, ka ziņojumā nevajadzētu tikai aprakstīt KĀDP pasākumus, tam vajadzētu sniegt iespēju uzsākt dialogu ar Eiropas Parlamentu, lai izveidotu stratēģiskāku pieeju KĀDP; ierosina gada ziņojumu par KĀDP veidot kā gadskārtēju ziņojumu, kurā tiek diskutēts par ES ārpolitikas stratēģijas īstenošanu, novērtējot tās efektivitāti un vispārīgi atspoguļojot tās turpmāko virzību; turklāt ierosina, ka šādos ziņojumos vairāk jāņem vērā ar budžetu saistītās vajadzības un ārējo darbību finansiālā ietekme;

4. uzskata, ka plašākai un vēl aptverošākai pieejai saistībā ar gada ziņojumiem par KĀDP ir pievienotā vērtība un jo īpaši to nodaļām par reģionālām grupām un partneriem, par KĀDP un KDAP misiju sadarbību, kā arī par citiem instrumentiem, kuri veicina ES nozīmi pasaules līmenī; uzskata, ka izmantojot šādu pieeju, cita starpā varētu iegūt labāku pārskatu par ES budžeta kopējo finansiālo ieguldījumu attiecīgajā reģionā;

5. atgādina savu nostāju — lai palielinātu KĀDP demokrātisko leģitimitāti, par KDAP misiju sākšanu jāapspriežas ar kompetentajām Parlamenta struktūrām, un lēmumos, ja iespējams, jāņem vērā un jāatsaucas uz Parlamenta pieņemtajām nostājām; uzskata, ka šādas apspriedes jāietver informācija par to, kādēļ izvēlēts konkrētais rīcības virziens, un paskaidrojums par to, kādā veidā attiecīgā misija ir saistīta ar attiecīgajām ES un starptautiskajām darbībām, kādas ir tās finansiālās sekas un kāda ir tās mijiedarbība ar citiem ES instrumentiem;

Lisabonas Līguma ietekme

6. atzinīgi vērtē Lisabonas līguma stāšanos spēkā, jo šis līgums nodrošina ES līdzekļus, ar kuriem turpināt palielināt savu lomu un redzamību starptautiskajā arēnā; šā iemesla dēļ uzsver, ka katrai dalībvalstij, Padomei un jaunieceltajai priekšsēdētāja vietniecei un augstajai pārstāvei ir pienākums iedzīvināt Līguma noteikumus reālos faktos un rīcībā, nostiprinot ES attiecības ar stratēģiskajiem partneriem un konsolidējot tās vadošo lomu daudzpusējos forumos; uzsver nozīmi, kāda ir Līguma noteikumam, saskaņā ar kuru Savienības kompetence KĀDP jautājumos turpmāk attieksies uz visām ārpolitikas jomām un visiem ar Savienības drošību saistītiem jautājumiem, tostarp uz tādas kopējās aizsardzības politikas pakāpenisku izstrādi, kura sekmētu kopējo aizsardzību;

7. konstatē, ka Eiropadomes priekšsēdētājs savā līmenī un savā statusā nodrošinās Savienības ārējo pārstāvību jautājumos, kas attiecas uz tās kopējo ārpolitiku un drošības politiku; tomēr, brīdina, ka tas jādara, neierobežojot priekšsēdētāja vietnieka un augstā pārstāvja pilnvaras un pilnībā atzīstot Eiropas Komisijas nozīmīgo lomu ne tikai Kopienas tiesību kopuma veidošanā un saglabāšanā ārējo attiecību jomā, bet arī Savienības ārējās pārstāvības nodrošināšanā, izņemot KĀDP;

8. atzinīgi vērtē priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves lomu Ārlietu padomē un to, ka viņas pārstāvis būs Politikas un drošības komitejas (PDK) vadītājs; sagaida, ka šīs jaunās funkcijas nostiprinās starpiestāžu kontaktus un sekmēs stabilāku iestāžu dialogu; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi izmantot pieredzi, kas uzkrāta, bijušajam augstajam pārstāvim un ārlietu komisāriem uzstājoties Parlamenta plenārsēdēs un Ārlietu komitejā, kā arī neoficiālās sanāksmēs, lai izveidotu un pilnveidotu regulāras, sistēmiskas un patstāvīgas apspriedes ar Parlamentu un tā kompetentajām struktūrām;

9. uzskata, ka starpvaldību un Kopienas pilāru un to funkciju apvienošana, izveidojot vienu priekšsēdētāja vietnieka un augstā pārstāvja amatu, uz kuru attiecas kopējs Eiropas Parlamenta piekrišanas balsojums, var palielināt KĀDP darbību demokrātisko leģitimitāti ar nosacījumu, ka tiek izveidots līdzvērtīgs pastāvīgs stratēģiskais dialogs visos līmeņos ar Parlamentu, Padomi un Komisiju;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

10. uzsver, ka dalībvalstīm jāstrādā savstarpējās politiskās solidaritātes garā, lai darbības KĀDP jomā sasniegtu aizvien augstāku konverģences līmeni;

11. atkārtoti uzsver — lai ļautu Eiropas Savienībai aktīvi iesaistīties pasaules mēroga norisēs, ES budžetā ir jānodrošina pietiekami daudz līdzekļu; pauž nožēlu par to, ka attiecīgajam budžetam vēl aizvien tiek atvēlēts pārāk maz līdzekļu un pauž nopietnas bažas par nepietiekamā finansējuma ietekmi uz Eiropas Savienības spēju īstenot uzticamu un iniciatīvu pārņemšanu ārpolitiku; uzsver arī nepieciešamību piešķirt Eiropas Savienībai vajadzīgos līdzekļus, lai tā varētu saskanīgi un pienācīgi reaģēt uz neparedzētām problēmām pasaulē, un šajā sakarā sagaida, ka notiks apspriešanās ar Parlamentu par procedūram un Parlamenta pilnīga iesaistīšana tādu procedūru izveidē, ar kurām bez kavēšanās nodrošināt piekļuvi Eiropas Savienības budžeta apropriācijām, lai nekavējoties finansētu KĀDP iniciatīvas; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi vienlaicīgi izstrādāt saziņas stratēģiju, lai labāk informētu eiropiešus par KĀDP mērķiem un sasniegumiem un šajā sakarībā ar ciešu pārliecību atgādina to, cik svarīga ir Eiropas Savienības drošības un ārpolitikas demokrātiskā legitimitāte un kontrole;

12. atkārtoti pauž bažas par pārredzamības un informācijas trūkumu attiecībā uz to ES operāciju kopējo izdevumu finansēšanu, kurām ir militāra vai aizsardzības ietekme, jo ar *Athena* mehānismu nevar iegūt KĀDP jomā veikto misiju visas finansiālās ietekmes pārskatu; tādēļ atzinīgi vērtē darbības sākumfonda izveidi atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību (LES) 41. panta 3. punktam un prasa apspriesties ar Parlamentu par šā fonda pārvaldību saskaņā ar EP vispārējām prerogatīvām KĀDP un KDAP jomā, kā noteikts LES 36. pantā; norāda, ka paplašināta Parlamenta līdzdalība KĀDP noteikšanā, uzraudzībā un izpildes kontrolē izriet no abu politiku, proti, KĀDP un KDAP, savstarpējās saistības, kā uzsvērts LES 42. pantā, kā arī no pastiprinātas parlamentārās kontroles valstu un Eiropas līmenī saskaņā ar minētā līguma 1. protokolu;

13. aicina Padomi, Komisiju un priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi izmantot EĀDD izveides sniegto iespēju palielināt ārpolitikas saskaņotību, konsekveni un efektīvi; šajā sakarībā cer, ka tādas Savienības ārpolitikas pamatvērtības un pamatmērķi kā cilvēktiesību ievērošanas sekmēšana, kā tas īpaši ir uzsvērts Pamattiesību hartas pašreiz juridiski saistošajā daļā, kā arī Savienības ārpolitikas prioritātes, piemēram, krīzes pārvarēšanas un miera veidošanas darbības, tiks pienācīgi atspoguļotas EĀDD struktūrā, tostarp attiecībā uz cilvēkresursiem; uzsver, ka, veicot Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošanu un darbību, jāsiglabā Eiropas Parlamenta tiesības veikt demokrātijas un budžeta ievērošanas rūpīgu pārbaudi;

14. norāda, ka Lisabonas līgumam, reorganizējot administratīvos pienākumus, ir būtiska ietekme uz KĀDP, tādēļ aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai, izmantojot apjomrādītus ietaupījumus atbalsta struktūrās, tiktu samazinātas administratīvās izmaksas;

15. uzsver nepieciešamību uzlabot pārredzamību un kritērijus ES īpašo pārstāvju iecelšanai, paturot prātā arī to, ka pietiekami pārstāvētām jābūt abu dzimumu personām; atgādina, ka patlaban Parlamenta rīcībā nav līdzekļu ES īpašo pārstāvju individuālā mandāta apstiprināšanai, jo apropriācijas šāda mandāta īstenošanai ir iekļautas 19.03.06. pantā, kurš attiecas uz visiem Eiropas Savienības īpašo pārstāvju mandātiem; tāpēc aicina pastiprināt ES īpašo pārstāvju iecelšanas un pilnvaru parlamentāro pārraudzību un kontroli; uzskata, ka attiecīgos ES īpašos pārstāvjus vajadzētu pakāpeniski atbrīvot no viņu pienākumiem un viņu uzdevumus uzdot pildīt valstīs izveidoto ES delegāciju vadītājiem, jo ES īpašajiem pārstāvjiem ar reģionālu kompetenci ir jākoordinē un jāsniedz politiski norādījumi attiecīgo valstu ES delegāciju vadītājiem, kuri darbojas priekšsēdētājas vietnieces un augstās pārstāves vadībā, lai nodrošinātu saskaņotu un konsekventu ES ārējo darbību; šajā ziņā norāda, ka saistībā ar dubultkompetenci pirmais veicamais uzdevums ir uzkrāt apjomrādītus ietaupījumus un padarīt KĀDP efektīvāku, taču tas nav vienīgais uzdevums; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi veikt pasākumus, lai uzticētu ES īpašajiem pārstāvjiem tos uzdevumus, kas saistīti ar koordinēšanu un politisko norādījumu sniegšanu arī attiecībā uz viņu pārziņā esošajām KDAP misijām;

16. prasa priekšsēdētāja vietnieci un augstajai pārstāvei apspriesties ar attiecīgo Parlamenta komiteju, pirms tiek ieceltas augstās Ārējās darbības dienesta amatpersonas, tostarp ES īpašie pārstāvji; pauž apņēmību aicināt konkrētus ES īpašos pārstāvjus un ES delegāciju vadītājus viņu iecelšanas laikā uzstāties attiecīgajā komitejā;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

17. norāda, ka Lisabonas līgumā ir iekļautas jaunas finanšu procedūras KĀDP, tas nostiprina Padomes un Parlamenta dialogu par KĀDP, ieviešot divas diskusijas gadā ar priekšsēdētāja vietnieku un augsto pārstāvi, un tajā precizēta Parlamenta loma un pienākumi attiecībā uz KDAP; tādēļ aicina pārskatīt un pagarināt esošos starpiestāžu nolīgumus, iesaistot šajā procesā Ārlietu komiteju, lai nodrošinātu KĀDP un KDAP budžeta, apspriežu un uzraudzības procedūru netraucētu un efektīvu īstenošanu un uzlabotu piekļuvi slepenai informācijai; šajā sakarībā īpaši norāda uz iepriekš minēto 2006. gada 17. maija iestāžu nolīgumu un 2002. gada 20. novembra iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Padomi par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenai informācijai kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā⁽¹⁾; pauž apņēmību attiecībā uz KĀDP īstenot savas budžeta lēmējietādes pilnvaras un demokrātisko kontroli saistībā ar visiem institucionālajiem jauninājumiem, tostarp ar EĀDD finansēšanas kārtību;

18. atzīmē, ka ar Lisabonas līgumu tiek paplašināta piekrišanas procedūra visiem nolīgumiem tajās jomās, uz kurām piemēro parasto likumdošanas procedūru, un tiek stiprinātas Parlamenta tiesības saņemt no Komisijas atbilstīgu informāciju par sarunu gaitu starptautisku nolīgumu noslēgšanai, kā tas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantā; tāpēc uzskata, ka ir jāizskata iespēja vienoties par jaunu iestāžu nolīgumu ar Parlamentu, kurā pēc būtības tiktu noteikta Parlamenta iesaistīšanās katrā to sarunu posmā, kuru rezultātā tiek noslēgts starptautisks nolīgums;

19. mudina Ārlietu ministru padomi rīkoties saskaņā ar kvalificētā vairākuma balsojumu visos gadījumos, kad tas paredzēts jaunajā Līgumā;

20. uzskata, ka LES 42. panta 2. punkts un 7. punkts kopā ar 10. pantu Protokolā Nr. 1 par dalībvalstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā padara atlikušās Rietumeiropas Savienības (RES) funkcijas par liekām; tādēļ aicina attiecīgās ES dalībvalstis rīkoties atbilstīgi RES līguma XII pantam un paziņot par šī līguma anulēšanu pēc gada; atgādina, ka Eiropas Parlamentam un ES dalībvalstu parlamentiem ir tiesības pārbaudīt KĀDP un KDAP darbības;

Tematiski KĀDP jautājumi

21. joprojām ir nobažījies par tādām atkārtotām gāzes piegādes krīzēm kā 2009. gada janvāra Krievijas un Ukrainas krīze, kas uzskatāmi parādīja, ka enerģijas jomā ES ir aizvien vairāk atkarīga no piegādes avotiem un tranzīta kanāliem; turklāt uzsver nepieciešamību novērst ES atkarību enerģētikas jomā no trešām valstīm, kas vājina ES ārpolitikas neatkarību; atgādina par nepieciešamību nekavējoties risināt enerģijas problēmas, īstenojot kopēju Eiropas ārējo enerģētikas politiku; šajā sakarā aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi apņēmīgi īstenot Eiropas Parlamenta ierosinājumus attiecībā uz saskaņotas un koordinētas politikas izveidi, jo īpaši sekmējot Eiropas vienotību konstruktīvā dialogā ar enerģijas piegādātājiem, īpaši Krieviju un tranzītvalstīm, atbalstot ES prioritātes enerģētikas jomā un aizstāvēt dalībvalstu kopējās intereses, izstrādājot efektīvu diplomātiju enerģētikas jomā un efektīvākus mehānismus krīzes situāciju risināšanai, kā arī veicinot energoresursu piegādes diversifikāciju, ilgtspējīgu enerģijas izmantošanu un atjaunojamo enerģijas avotu attīstību; uzsver, ka tikai vienota ES pieeja varētu novērst turpmākas nepilnības naftas un gāzes piegādē dalībvalstīm un varētu paaugstināt energoapgādes drošību visā ES kopumā;

22. atzinīgi vērtē nolīguma parakstīšanu par *Nabuko* projektu; aicina Komisiju un Padomi censties veiksmīgi īstenot šo nolīgumu; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt ES energoapgādes drošību, attīstot dienvidu koridoru jēlnaftas piegādei uz Eiropu, tostarp Konstancas–Triestes Eiropas naftas cauruļvadu;

23. uzskata, ka lieli draudi un konflikti var rasties tādēļ, ka palielinās konkurence attiecībā uz piekļuvi dabas un enerģijas resursiem un to kontroli, tādēļ ES vajadzētu turpināt veidot seku mazināšanas, pielāgošanās un enerģijas taupīšanas politiku, lai izvairītos no klimata pārmaiņu un vides degradēšanās radīto drošības apdraudējumu iespējamības; šajā sakarībā uzsver, ka ES ir jānostiprina savu vadošo pozīciju pasaulē un jāturpina attīstīt dialogu ar citām vēstures gaitu ietekmējošām valstīm, piemēram, topošajām lielvarām (Ķīnu, Brazīliju, Krieviju, Indiju), ASV un jaunattīstības valstīm, jo klimata pārmaiņas ir kļuvušas par svarīgāko starptautisko attiecību elementu;

⁽¹⁾ OV C 298, 30.11.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

24. izsaka atbalstu Savienības pastāvīgajiem aktīvajiem un efektīvajiem centieniem risināt jautājumus pasaules mērogā, jo īpaši stiprinot Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmu un pievēršot sevišķu uzmanību Cilvēktiesību padomes konsolidēšanai un nāvēssoda atcelšanai;

25. norāda, cik svarīgi ir novērst un atrisināt konfliktus, tostarp veikt rehabilitāciju un atjaunošanu pēc krīzes; uzsver, ka ES jāturpina preventīvu stratēģiju izstrāde, jāuzlabo agrīnā brīdināšana un jāstiprina sadarbība ar reģionālajām organizācijām atbilstoši ANO Statūtiem;

26. uzsver, ka ārējā dimensija ir būtiski svarīga Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas veiksmīgai izveidei; atkārtoti uzsver sakārtotas migrācijas pārvaldības nozīmi; ņemot vērā iepriekšminēto, atzinīgi vērtē to, ka Eiropadome 2009. gada decembrī pieņēma Stokholmas programmu; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt sadarbību gan ar izcelsmes valstīm, gan tranzitvalstīm un veicināt ciešu sadarbību, piemērojot pozitīvas nosacītības politiku; norāda, ka jānovērš nelegāla imigrācija, veicinot attīstību migrantu izcelsmes valstīs un apkarojot organizētas noziedzīgas grupas, kuras nodarbojas ar cilvēku tirdzniecību; uzsver, ka Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas ārējā dimensija pilnībā jāņem vērā Eiropas ārpolitikā;

27. uzsver nepieciešamību nostiprināt kapacitāti, lai nodrošinātu labāku Eiropas Savienības civilo un militāro misiju pārraudzību un ļautu mācīties no veida, kādā šīs misijas tiek īstenotas, uzlabojot nākotnē īstenojamo misiju plānošanu un pārvaldību; šajā sakarībā uzsver arī nepieciešamību īstenot vairāk uz stratēģiju balstītu pieeju KDAP uzdevumiem; ierosina, lai kārtējās kopīgās konsultatīvās sanāksmes arī notiktu ar mērķi novērtēt uzdevumu īstenošanas rezultātā gūtos panākumus un konstatēt, kas nav paveikts, lai palīdzētu sagatavot tādu uz nākotni orientētu pieeju saistībā ar turpmākajām vajadzībām, kurā ietverti visi aspekti (finanses, īstenošana, administratīvais aparāts);

28. aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi, Padomi un dalībvalstis nodrošināt atbilstošu līdzsvaru starp civilās un militārās plānošanas jaudu Padomes sekretariātā un garantēt pietiekamu darbinieku skaitu tādās jomās kā tiesiskums, civilā pārvalde, muita un starpniecība, lai nodrošinātu, ka KDAP uzdevumu īstenošanai ir pieejamas pienācīgas un pietiekamas profesionālās zināšanas;

29. šajā sakarībā aicina nodrošināt pietiekami daudz darbinieku civilajā komponentē un mudina dalībvalstis izmantot lielisko, Eiropas Ārējās darbības dienesta piedāvāto iespēju apvienot pašlaik pieejamos resursus, lai izveidotu saskaņotas, efektīvas un iedarbīgas krīžu pārvaldības plānošanas iespējas;

30. aicina dalībvalstis divkārtot savus centienus atrast un dislocēt pietiekamu skaitu piemērota, kvalificēta un no dzimumu viedokļa līdzsvarota personāla civilajos un militārajos KDAP pasākumos visā pasaulē saskaņotā un labi koordinētā satvarā, tostarp specifiskās paaugstināta riska zonās, jo KDAP misiju sekmīga norise lielā mērā ir atkarīga no labi apmācīta personāla prasmēm un zināšanām; šajā sakarībā aicina īstenot KDAP misiju personāla kopēju apmācību; pilnībā atbalsta jau īstenotos centienus, izstrādājot pamatnostādnes un apmainoties ar paraugpraksi, lai uzlabotu kopīgo personāla apmācību; pauž pārliecību, ka personāla darbības ciešāka saskaņotība un vienotība uz vietas sekmēs misiju izpildi un arī atvieglēs ES valstspiederīgo nozīmēšanu uz tām, kas, no budžeta viedokļa raugoties, ir izdevīgāk nekā tādu darbinieku nosūtīšana, ar kuriem noslēgti starptautiski līgumi;

31. aicina Eiropadomi un Komisiju palielināt ES līdzdalību daudzpusējās sarunās par kodolieroču nozīmīguma samazināšanu;

32. atkārtoti uzsver nepieciešamību pēc atbrūpošanās un stiprinātām starptautiskām ieroču neizplatīšanas garantijām; šajā sakarībā atzinīgi vērtē 2009. gada 4. decembra kopīgo paziņojumu, kurā ASV valsts prezidents un Krievijas Federācijas valsts prezidents apņēmušies turpināt sadarbīties arī pēc Līguma par stratēģisko ieroču samazināšanu (START) termiņa beigām, un sagaida, ka tiks parakstīts un iespējami īsā laikā stāsies spēkā jauns līgums par stratēģiskajiem ieročiem; vienlaicīgi aicina ES un tās dalībvalstis pastiprināt diplomātiskos centienus, lai 2010. gadā panāktu Kodolieroču neizplatīšanas līguma veiksmīgu pārskatu;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

33. uzsver to, cik svarīgi ir pilnībā integrēt KDAP uzdevumu un pasākumu, tostarp faktu vākšanas misiju, plānošanā un vadībā tādus mērķus kā dzimumu līdztiesība, cilvēktiesības un laba pārvaldība, jo dzimumu līdztiesības nozīmes un šī jautājuma problemātiskuma apzināšanās sekmē pasākumu efektivitāti un situācijas izpratni; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka gandrīz visām KDAP misijām tiek iecelts padomnieks dzimumu jautājumos; pauž nožēlu, ka 11 ES īpašo pārstāvju vidū nav nevienas sievietes; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi sistemātiski iekļaut jautājumu par dzimumu līdztiesību un sieviešu līdzdalības iespēju palielināšanu ES politiskajā dialogā un politikas apspriešanā ar partnervalstīm;

34. pauž atzinību cilvēktiesību aizstāvju nozīmīgajai lomai pasaulē; izsaka patiesu gandarījumu par to, ka Ārlietu padome tās 2009. gada 8. decembra sanāksmē pauda apņemšanos atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus, rīkojot atklātas sanāksmes ar viņiem un informējot sabiedrību par viņu darbu;

35. aicina Padomi iekļaut cilvēktiesību un labas pārvaldības aspektus ES īpašo pārstāvju mandātos un ES īpašo pārstāvju personālā iekļaut padomniekus cilvēktiesību un labas pārvaldības jautājumos;

Galvenās prioritātes ģeogrāfiskajos reģionos

36. iesaka ES stiprināt politisko dialogu ar trešām valstīm un reģioniem, it īpaši ar stratēģiskajiem partneriem, lai ar tiem saskaņotu nostāju starptautiskajās organizācijās un veicinātu demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu; atgādina šajā sakarībā to, cik ievērojama nozīme ir parlamentārajai diplomātijai kā papildlīdzeklim Eiropas Savienības attiecībās ar trešām valstīm un reģioniem; tādēļ uzskata, ka priekšsēdētāja vietnieci un augstajai pārstāvei, kā arī viņas dienestiem, ieskaitot ES īpašos pārstāvjus, vajadzētu kopīgi ar Parlamentu izveidot kopējas stratēģijas attiecībā uz partnervalstīm un reģioniem un tiem vajadzētu būt gataviem palīdzēt Parlamentam mutvārdos un rakstveidā īpašos jautājumos un saistībā ar vizītiem;

37. aicina Padomi, dalībvalstis, kā arī priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi aktīvi meklēt miermīlīgus risinājumus starptautiskiem konfliktiem un stiprināt ES konfliktu novēršanas mehānismus;

Starptautiskās organizācijas

38. uzsver, ka ANO ir starptautiskā miera un drošības garants, kā arī visaptverošākā daudzpusējās sadarbības struktūra; uzskata, ka globālās pārvaldības, starptautisko organizāciju un starptautisko tiesību aktu ievērošanas nostiprināšana ir ārkārtīgi svarīga efektīvai daudzpusējai sadarbībai un tādēļ tai ir jābūt galvenajai Eiropas Savienības stratēģiskajai prioritātei; uzskata, ka ES iestādēm un dalībvalstīm vajadzētu turpināt centienus padziļināt sadarbību un koordināciju ar stratēģiskajiem partneriem, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijā, izrādot ietekmi pasaulē; ņemot to vērā, uzsver nepieciešamību steidzami risināt globālus jautājumus, kas šobrīd ir nozīmīgi Eiropai un stabilitātes nodrošināšanai pasaulē, tādus kā, piemēram, terorisms, organizētā noziedzība, energoapgādes drošība, klimata pārmaiņas, TAM sasniegšana, križu pārvaldība, konfliktu novēršana un konfliktu risināšana, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšana un atbrūpošanās, migrācijas pārvaldība, kā arī cilvēktiesību un pilsonisko brīvību veicināšana;

39. uzskata, ka ir būtiski svarīgi, lai ES delegācijas ANO mītnēs Ņujorkā un Ženēvā būtu pienācīgi apgādātas ar vajadzīgajiem līdzekļiem un cilvēkresursiem un varētu uzticamā un efektīvā veidā praksē darboties atbilstīgi jaunajai, Lisabonas līgumā paredzētajai institucionālajai kārtībai; tādēļ ar bažām norāda uz to, ka budžeta neitralitātes pieeja ir pretrunā steidzamajai nepieciešamībai ātri un efektīvi nodrošināt ES klātbūtni ANO jau Lisabonas līguma īstenošanas sākumposmā;

40. uzskata, ka EDSO darbības īstenošana sniedz vērā ņemamu iespēju uzticības atjaunošanai un sadarbības palielināšanai starp Eiropas, Vidusāzijas un Ziemeļamerikas valstīm daudzos jautājumos, kā, piemēram, ieroču neizplatīšana, atbrūpošanās, ekonomiskā sadarbība, kā arī cilvēktiesību un tiesiskuma aizsardzība un veicināšana; tāpēc atbalsta EDSO stiprināšanu, cita starpā piešķirot tai juridiskas personas statusu;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

41. neskarot no ANO Statūtiem izrietošās ES starptautiskās saistības, uzskata, ka ES un NATO vajadzētu izveidot ciešu un efektīvu partnerību, ņemot vērā ES ārpolitikas un drošības un aizsardzības politikas progresīvo attīstību, respektējot abu organizāciju autonomiju lēmumu pieņemšanas procesā; šī iemesla dēļ ierosina pārskatīt tā dēvēto "Berlīne plus" pasākumus un izveidot stratēģiskāku dialogu par kopīgajām stratēģiskajām interesēm un rīcības plānošanu ārkārtas situācijās; mudina veicināt plašāku praktisku sadarbību militārajā un civilajā līmenī gadījumos, kad abas organizācijas darbojas vienā un tajā pašā notikumu norises vietā; šajā sakarībā pauž nožēlu par ilgstošajām nesaskaņām starp Turciju un Kipru, kuras aizvien vairāk grauj gan ES, gan NATO pasākumu efektivitāti un uzticamību;

Transatlantiskās attiecības

42. atkārtoti pauž apņemšanos uzskatīt transatlantisko partnerību par vienu no ES ārējās darbības svarīgākajiem elementiem un galvenajiem balstiem; mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi nodrošināt, ka ES darbojas kā konsekvents, aktīvs, līdztiesīgs un vienlaikus autonomas ASV partneris, nostiprinot drošību un stabilitāti pasaulē, veicinot mieru, cilvēktiesību ievērošanu un TAM sasniegšanu un izveidojot vienotu pieeju tādiem visā pasaulē aktuālām problēmām kā, piemēram, kodolieroču izplatīšana, terorisms, klimata pārmaiņas un energoapgādes drošības apdraudējums; uzskata, ka Lisabonas līgums nodrošina lielisku pamatu iespējai uzlabot un atjaunot ES un ASV attiecības; mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi strādāt pie ES un ASV institucionālo mehānismu stiprināšanas atbilstīgi Parlamenta rezolūcijām; uzsver, ka ir jāpastiprina Transatlantiskās ekonomikas padomes darbs, lai patiešām tiktu izveidots integrēts transatlantiskais tirgus, un ka šim tirgum vajadzētu veidot uzlabotu transatlantisko attiecību pamatu, pārliecinoši atbalsta Transatlantisko likumdevēju iestāžu dialogu tā vispārējos centienos izveidot efektīvas likumdevēju savstarpējās attiecības starp EP un ASV Kongresu;

43. aicina abus partnerus — ES un ASV — mudināt Ķīnu, Krieviju, Brazīliju un citas topošās lielvaras uzņemties kopīgu atbildību par kārtību pasaulē un konfliktu novēršanu un miermīlīgu atrisināšanu atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem; uzsver — lai gan ES un ASV vajadzētu pilnībā atbalstīt šo valstu ekonomisko un sociālo attīstību, pamatojoties uz godīgu konkurenci, šīm valstīm arī vajadzētu atzīt to pienākumus pasaulē, jo īpaši klimata pārmaiņu novēršanas un ilgtspējīgas attīstības jomā;

Rietumbalkāni

44. uzsver, ka Rietumbalkānu valstis ir iekļautas paplašināšanās procesā; uzskata, ka stabilitātei Rietumbalkānos, kas balstīta uz tiesiskumu, arī turpmāk vajadzētu būt galvenajai Eiropas Savienības ārējās darbības prioritātei, un tādēļ uzskata, ka centieni tuvināt šī reģiona valstis ES nolūkā īstenot kopējo Eiropas integrācijas mērķi, cita starpā veicinot reformas un pastiprinot reģionālo sadarbību un etnisko grupu samierināšanu, ir ārkārtīgi svarīgi Kopenhāgenas kritēriju izpildei un pievienošanās sagatavošanai; ierosina organizēt starptautisku konferenci par Rietumbalkānu nākotni, kopā sasaucot reģiona valstis un iesaistītos reģionālā un pasaules līmeņa dalībniekus, lai noteiktu un risinātu problēmas, ar kurām šobrīd saskaras reģions;

45. ar gandarījumu norāda uz aizvien vairāk mierīgo un stabilo situāciju Kosovā un centieniem izveidot etniski daudzveidīgu sabiedrību, ko pierādīja mierīgi un kārtīgi notikušās 2009.gada 15. novembra vēlēšanas šajā valstī; apzinās, ka ne visas dalībvalstis ir atzinušas Kosovas neatkarību; atzinīgi vērtē to, ka ES misija tiesiskuma sekmēšanai Kosovā (EULEX) — lielākā civilā misija KDAP īstenošanai, ko līdz šim īstenojusi ES — pilnībā attīstījusi savu darbības spēju, pamatojoties uz ANO pausto neitralitāti attiecībā uz Kosovas statusu; uzsver to, cik svarīga ir šīs misijas loma, veicinot etnisko grupu samierināšanu, tiesiskumu, sabiedrisko kārtību un drošību visā Kosovā un palīdzot Kosovas iestādēm, tiesu varas iestādēm un tiesībsardzības aģentūrām panākt virzību noturīguma un pārskatatbildības nodrošināšanā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē lēmumu atvērt jaunu ES biroju valsts ziemeļos; tomēr norāda uz nepieciešamību palielināt EULEX prokuroru skaitu un aicina dalībvalstis nodrošināt papildu personālu;

46. mudina Padomi turpināt centienus, lai ar starptautiskās sabiedrības atbalstu īstenotu dialogu ar Bosnijas un Hercegovinas politiskajiem līderiem nolūkā palīdzēt šai valstij un tās tautām saglabāt virzību uz integrāciju Eiropas Savienībā; atsaucas uz ES prezidentūras, Eiropas Komisijas un ASV vadības nesenajiem kopīgajiem diplomātiskajiem centieniem un iesaka turpināt sarunas, ņemot vērā Bosnijas un Hercegovinas politiku iepriekšējās vienošanās; atgādina par nepieciešamību ciešāk iesaistīt deputātus un pilsonisko sabiedrību dzīvotspējīgas valsts atbalstīšanā;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Austrumu partnerība un sadarbība Melnās jūras reģionā

47. turpina atbalstīt Austrumu partnerības izveidi ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm Eiropā, integrējot tās iekšējā tirgū tautsaimniecības jomā un pastiprinot politisko, ekonomisko un kultūras sadarbību; uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt šai partnerībai ticamus projektus un cik liela nozīme ir taustāmiem vidēja termiņa un ilgtermiņa reformu stimuliem, kas varētu nostiprināt partnervalstu sabiedrības apņemšanos īstenot modernizācijas procesu un integrēties ES; jo īpaši norāda uz nepieciešamību pakāpeniski atcelt visus šķēršļus personu brīvai kustībai (tostarp atceļot vīzu režīmu), kā arī veicināt sadarbību saistībā ar visiem drošības aspektiem, jo īpaši energoapgādes drošību, tajā pašā laikā saglabājot drošību visiem ES pilsoņiem; atkārtoti pauž uzskatu, ka partnerībai jāpiešķir pienācīgi finanšu resursi; uzsver nepieciešamību nodrošināt partnerattiecību papildināmību ar reģionālām iniciatīvām, jo īpaši ar Melnās jūras reģiona sinerģijas iniciatīvu;

48. vēlreiz apliecina, cik nozīmīga ES ir efektīvāka reģionālā sadarbība ar tās austrumu kaimiņvalstīm, un tādēļ ES atbalstīs uz rezultātiem orientētus projektus saistībā gan ar Austrumu partnerību, gan ar Melnās jūras sinerģijas iniciatīvu, ievērojot pilnīgu savstarpējo papildināmību;

49. aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi pastiprināt centienus izstrādāt Melnās jūras reģiona sinerģijas iniciatīvas īstenošanai paredzētus projektus; turklāt mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi izstrādāt jaunas idejas efektīvai Melnās jūras reģiona sadarbības stratēģijai;

50. atzinīgi vērtē Moldovas Republikas jaunās valdības ES draudzīgo nostāju un pauž cerību, ka šajā valstī arvien straujāk tiks veiktas iekšējās reformas, lai panāktu Moldovas Republikas un ES ekonomisko integrāciju, politisko sasaisti un tuvināšanos iestāžu starpā; mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi rast daudzpusējus risinājumus, kā atsākt Piedņestras konflikta risināšanu;

51. ņem vērā Ukrainas valsts prezidenta vēlēšanu norisi un rezultātus; aicina visas iesaistītās puses veicināt Ukrainā nepieciešamo politisko, ekonomisko un sociālo stabilitāti, intensīvāk cenšoties īstenot reformas, mudina šo valsti panākt lielāku sadarbību ar Eiropas Savienību, tādējādi nostiprinot tās izredzes integrēties ES;

Krievija

52. aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi nodrošināt, ka ES pieeja Krievijai, tostarp sarunās par jaunu partnerības un sadarbības nolīgumu, ir saskaņota un balstās uz apņemšanos ievērot demokrātijas vērtības, cilvēktiesības un tiesiskumu, tostarp starptautiskos tiesību aktus šajās jomās; vienlaikus uzsver nepieciešamību atdzīvināt partnerību ar Krieviju tādos jautājumos kā Irāna, Afganistāna un Tuvie Austrumi, lai īstenotu mērķi stiprināt drošību un stabilitāti visā pasaulē, un arī cieši sadarboties tādos jautājumos, kā cīņa pret terorismu, energoapgāde un tās drošība, klimata pārmaiņas un ieroču neizplatīšana; uzskata, ka sadarbība ar Krieviju šādos jautājumos būtu jāveido, balstoties uz jauno ES un Krievijas nolīgumu un tālab cer, ka pašreizējās sarunās par jaunu visaptverošu nolīgumu visdrīzākajā laikā tiks panākts progress, jo ir paredzams, ka šāds nolīgums būtiski uzlabos ES un Krievijas attiecības; mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi saskaņot darbības, veicināt apspriešanos un uzlabot saziņu starp dalībvalstīm attiecībā uz tādiem divpusējiem jautājumiem, kas skar konkrēto dalībvalsti un Krievijas Federāciju, bet kas skar arī pārējās dalībvalstis; uzsver nepieciešamību dalībvalstīm koordinēt attiecības ar Krievijas Federāciju, pamatojoties uz Savienības vispārējām interesēm un tādā veidā, lai atbilstīgi un konsekventi ievērotu un veicinātu šīs intereses;

Dienvidkaukāzs

53. mudina Padomi uzstāt uz to, lai pilnībā tiktu ievērota vienošanās starp Krievijas Federāciju un Gruziju par uguns pārtraukšanu un aicina ES atbalstīt Gruzijas teritoriālās integritātes un mazākumtautību tiesību ievērošanas principu; atzinīgi vērtē ES uzraudzības misijas mandāta atjaunošanu un mudina Padomi nodrošināt, ka ES uzraugiem ir iespējams piekļūt visām konflikta skartajām vietām, tostarp Abhāzijai un Dienvidosetijai — reģioniem, kas atdalījušies no Gruzijas, — šim nolūkam izmantojot ES finanšu instrumentus, lai palīdzētu visiem šīs konflikta teritorijas iedzīvotājiem; atsaucoties uz neatkarīgās starptautiskās Gruzijas konflikta faktu vākšanas misijas ziņojumu, aicina ES mācīties no gūtās pieredzes, lai izveidotu efektīvus konfliktu novēršanas mehānismus, tostarp veicinot iedzīvotāju savstarpējos kontaktus;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

54. mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi palielināt ES centienus, lai efektīvi novērstu konfliktu un panāktu mierīgu un starptautiskajiem tiesību aktiem atbilstošu konflikta risinājumu Kalnu Karabahā un Piedņestrā, bet jo īpaši risinājumu Krievijas un Gruzijas konfliktā un Abhāzijā un Dienvidosetijā — reģionos, kas atdalījušies no Gruzijas, dodot jaunu stimulu Ženēvas sarunām; uzsver pastāvošos draudus, ka šie “iesaldētie” konflikti varētu izplatīties visā reģionā; šajā sakarībā iesaka izveidot Dienvidkaukāza Drošības un sadarbības konferenci, kurā darbotos iesaistītās valstis un attiecīgie reģionālie un pasaules līmeņa dalībnieki, ar mērķi izstrādāt Dienvidkaukāza Stabilitātes paktu; atzinīgi vērtē nesen uzsāktu attiecību atjaunošanu starp Turcijas un Armēnijas valdībām un mudina abu valstu parlamentus ratificēt šīs vienošanās;

Tuvie Austrumi

55. uzsver, ka miera procesa sarunas jārfko ierobežotā termiņā un savstarpējas uzticēšanās gaisotnē; uzskata, ka to mērķim jābūt tādas neatkarīgas, demokrātiskas un dzīvotspējīgas Palestīnas valsts izveidei, ievērojot 1967. gada robežas, kura pastāvētu līdzās Izraēlas valstij mierā un drošībā, ievērojot starptautiski atzītas robežas atbilstīgi visām attiecīgajām Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijām;

56. aicina Eiropas Savienību atbilstoši Padomes 2009. gada 12. decembrī pieņemtajiem secinājumiem uzņemties stingrāku politisko lomu pašreiz īstenotajos starptautiskajos centienos atsākt miera procesu atbilstoši tās finansiālajām saistībām, atbalstot palestīniešu teritoriju ekonomikas atlabšanu un risinot dramatisko humanitāro krīzi Gazā; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi apsvērt visas iespējas ilgstoša miera veicināšanai reģionā;

57. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu pagarināt ES Policijas misijas palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) mandātu līdz 2010. gada decembrim; uzskata, ka nepieciešams lielāks atbalsts tiesiskuma un policijas spēku kapacitātes attīstībai, un šajā sakarībā prasa īstenot pastiprinātus centienus; atzīmē Padomes lēmumu pagarināt Eiropas Savienības Robežkontroles misijas Rafā (EUBAM) mandātu, kā arī tās apņemību un gatavību atjaunot šīs misijas darbību; uzskata, ka šādi apņēmībai vajadzētu izpausties konkrētās iniciatīvās ar mērķi atjaunot pārvietošanās brīvību palestīniešu teritorijās un atjaunot 2005. gada nolīgumu par piekļuvi pārvietošanos, kuru puses ir atbalstījušas;

Savienība Vidusjūrai

58. uzskata, ka ir svarīgi pastiprināt Savienības Vidusjūrai dalībvalstu politisko dialogu visos līmeņos, lai pārvarētu saspīlējumu, kas ir aizkavējis sekretariāta izveidi Barselonā un abas puses interesējošu konkrētu sociālu, ekonomisku un ekoloģisku projektu veicināšanu; cer, ka Vidusjūras reģiona valstu savienība varētu pozitīvi ietekmēt konfliktu risināšanu Tuvajos Austrumos, attiecību atjaunošanu starp Turciju un Kipru, kā arī arābu valstu demokrātisku attīstību;

59. uzskata, ka Savienība Vidusjūrai, veicinot visam reģionam paredzētus konkrētus sadarbības projektus, varētu dot ieguldījumu saspīlējumu mazināšanā Tuvajos Austrumos; vienlaikus uzsver — lai atvieglotu šīs jaunās struktūras pienācīgu darbošanos, ļoti svarīgi ir pasākumi, kuru mērķis ir veidot uzticību starp palestīniešiem un Izraēlas iedzīvotājiem, lai Tuvajos Austrumos nodrošinātu taisnīgu un ilgstošu mieru.

60. uzsver, ka no ES viedokļa kopīgai prezidentūrai ir jāatbilst Eiropas Savienības ārējai pārstāvībai saskaņā ar Lisabonas līgumu; atgādina, ka Lisabonas līgums sniedz iespēju ES nodrošināt konsekvenci, vienotību un nepārtrauktību tās pārstāvībā jaunajās Savienības Vidusjūrai iestādēs;

Āzija

61. atzīmē, ka patlaban pēc vēlēšanām Afganistānā ir iestājies izšķirošs un kritisks periods, kad veidojas jauna valdība Kabulā un kad paveras iespējas izstrādāt jaunu darba kārtību un jaunu līgumu ar afgāņu tautu;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

62. atzinīgi vērtē Padomes rīcības plānu ES pastiprinātai darbībai Afganistānā un Pakistānā, kas pieņemts Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē 2009. gada oktobrī, kā arī tās deklarāciju, ka tā atkala ir gatava palīdzēt risināt uzdevumus reģionā sadarbībā ar attiecīgajām valstīm un starptautiskajiem partneriem, taču uzsver, ka plāns būs tikai plāns, ja nebūs skaidras ES dalībvalstu apņemšanās veicināt tā īstenošanu; aicina Padomi, Komisiju un prezidentvalsti saskaņoti censties, lai bez kavēšanās īstenotu šo plānu; mudina Padomi panākt redzamākus rezultātus, cenšoties pilnībā izvietot personālu EUPOL, lai izveidotu ilgtspējīgu un iedarbīgu civilo kārtības uzturēšanas sistēmu, ar kuru spēj veicināt drošības vidi;

63. atzīst, ka Pakistāna joprojām saskaras ar ļoti smagām problēmām, un pauž stingru ES atbalstu spēcīgai, laiīgā un pilsoniskai Pakistānas valdībai; uzsver Pakistānas būtisko nozīmi reģionā un atkārtoti pauž viedokli, ka stabilai, demokrātiskai un plaukstošai Pakistānai ir īpaša nozīme, risinot tādus pasaulē aktuālus uzdevumus kā cīņa pret terorismu, kodolieroču neizplatīšana, narkotiku apkarošana un cilvēktiesību ievērošana, un neatlaidīgi to mudina pieņemt visaptverošu stratēģiju cīņai pret terorismu un tā cēloņu novēršanai;

64. apstiprina ES apņemšanos atbalstīt demokrātiju vienotā, federatīvā Irākā; uzsver atbalstu stingrām un nepārtrauktām ES saistībām attīstīt tiesiskumu Irākā un atzinīgi vērtē EUJUST LEX misijas mandāta pagarināšanu uz vienu gadu un tās eksperimentālos pasākumus Irākas teritorijā; šajā sakarībā sagaida turpmāka darba plānojumu, kā to apsolvusi Padome; aicina iestādes vairāk sadarbīties, jo īpaši ekonomikas jomā, ar Kurdu reģionālo valdību; aicina Komisiju pastiegties ar tās biroja telpu atklāšanu Bagdādē;

65. pauž nopietnas bažas par politiskās situācijas attīstību Irānā un ziņojumiem par to, ka 2009. gada jūnija prezidenta vēlēšanās ir novērotas masveida nelikumības, kas ir izraisījušas visspēcīgāko protesta kustību šīs islāma republikas pastāvēšanas 30 gadu laikā, kuras dalībnieki joprojām rīko demonstrācijas, bet drošības dienesti tās nežēlīgi apspiež; ir ļoti norūpējies ne vien par politisko pretinieku arestiem, spīdzināšanu un slepkavībām, bet arī par ieilgušo strupceļu sarunās par Irānas kodolenerģijas programmu, un aicina Irānas valdību sākt nopietnas sarunas par šo kodolenerģijas jautājumu; pauž nožēlu par to, ka Irānas varasiestādes atcēla 2010. gada janvārī paredzēto Irānas delegācijas vizīti Eiropas Parlamentā, un apliecina solidaritāti ar tiem Irānas iedzīvotājiem, kuri, riskējot ar dzīvību, turpina atklāti pieprasīt, lai Irānā tiktu ievērotas cilvēktiesības un paplašinātas demokrātiskās brīvības; nosoda Irānas centienus liegt informācijas brīvību, traucējot interneta sakarus un ārzemju raidījumu uztveršanu; aicina Komisiju un Padomi apsvērt iespēju ieviest sankcijas pret konkrētiem administrācijas darbiniekiem un drošības dienestiem, kuri ir atbildīgi par daudzajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, un izstrādāt pasākumus, lai atbalstītu tos Zaļās kustības dalībniekus, kas cieš no vajāšanas un/vai ir devušies trimdā;

66. ņem vērā, ka ES un Ķīnas ekonomiskās attiecības ir nepārtraukti paplašinājušās un ka tiešie personiskie kontakti ir padziļinājušies un kļuvuši intensīvāki; vienlaikus pauž nopietnas bažas par Ķīnas iestāžu nevēlēšanos novērst daudzos cilvēktiesību pārkāpumus un nodrošināt iedzīvotājiem pamattiesības un pamatbrīvības;

67. izsaka cerības, ka attīsties stratēģiskās attiecības starp ES un Ķīnu un pauž vēlmi izpētīt iespējas, kā nostiprināt attiecības abpusēji svarīgos jautājumos, kas attiecas ne tikai uz ekonomikas un tirdzniecības nozari;

68. atzinīgi vērtē gan Taibei, gan Pekinas centienus uzlabot savstarpējās attiecības, kas palielina stabilitāti un drošību Austrumāzijā, un mudina abas puses arī turpmāk paplašināt dialogu, praktisko sadarbību un uzticības palielināšanu; augstu vērtē Padomes 2009. gada 8. maija deklarāciju, kurā tā atkārtoti pauž atbalstu Taivānas līdzdalībai PTO; pauž stingru atbalstu Taivānas kā novērotāja līdzdalībai attiecīgajās starptautiskajās organizācijās un darbībās, piemēram, SCAO un ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām, kur Taivānas līdzdalība ir nozīmīga gan ES, gan visu pasaules valstu interesēm;

69. atkārtoti pauž stingru atbalstu stratēģisko attiecību stiprināšanai starp ES un Indiju, kā arī tam, lai tiktu meklēti veidi attiecību uzlabošanai tādās abas puses interesējošās jomās kā ekonomika, politika, drošība un tirdzniecība;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

70. atzīst ASEAN pieaugošo lomu reģiona stabilitātes un labklājības veicināšanā; uzskata, ka ES un ASEAN, kas abas ir apņēmušās uzlabot reģionālo integrāciju, ir liels sadarbības potenciāls; norāda, ka ir nepieciešami pasākumi ekonomisko un tirdzniecības attiecību uzlabošanai starp ES un ASEAN, lai palīdzētu nostiprināt šo abu reģionu vispārējās attiecības un veicinātu turpmākus sasniegumus politiskās sadarbības un drošības, demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanas jomā, kā arī turpmākus sasniegumus enerģētikas un vides jomā, sociālajā un kultūras jomā, kā arī saistībā ar sadarbību un attīstību;

Āfrika

71. ar lielu gandarījumu atzīmē, ka ar ES NAVFOR spēku operāciju *Atalanta* veiksmīgi tiek turpināta jūras satiksmes drošības garantēšana Somālijas piekrastē, aizsargājot Pasaules pārtikas programmas nofraktētos kuģus, ar kuriem piegādā palīdzību Somālijai, kuģus, ar kuriem piegādā svarīgus sūtījumus Āfrikas Savienības miera atbalsta operācijai Somālijā, kā arī citus neaizsargātus kuģus; atzinīgi vērtē Padomes lēmumu pagarināt šīs operācijas pilnvaras līdz 2010. gada 12. decembrim; pauž atbalstu krīzes pārvarēšanas operācijas izveidošanai, lai palīdzētu Somālijas federālās pagaidu valdības valsts drošības spēku apmācībā; uzsver nepieciešamību iekļaut apmācītos drošības spēkus valsts struktūrās un pavēlniecības struktūrās, lai, tiem atgriežoties, tie nevērstos pret valdību, kas tiem ir jāaizsargā;

Latīņamerika

72. atkārtoti atgādina par priekšlikumiem, kas izklāstīti Parlamenta 2001. gada 15. novembra rezolūcijā par vispārējām partnerattiecībām un kopēju stratēģiju Eiropas Savienības un Latīņamerikas attiecībām ⁽¹⁾ — un atkārtoti iekļauti Parlamenta 2006. gada 27. aprīļa ⁽²⁾ un 2008. gada 24. aprīļa ⁽³⁾ rezolūcijās, kuras attiecīgi pieņēma saistībā ar ES un Latīņamerikas un Karību reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmēm Vinē un Limā — lai sagatavotu Eiropas un Latīņamerikas miera un drošības hartu, kuras pamatā būtu ANO Statūti un kura ļautu uzsākt kopējas politiskas, stratēģiskas un ar drošību saistītas darbības un iniciatīvas; aicina Padomi un Komisiju aktīvi darboties, lai panāktu šo tālejošo mērķi, un atbalstīt šo priekšlikumu nākamajā ES un Latīņamerikas un Karību reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmē, kura notiks Madridē 2010. gada maijā;

73. uzskata, ka vienai no prioritātēm jābūt sarunām par asociācijas nolīgumu ar Centrālamerikas valstīm, kā arī progresam atjaunotajās sarunās par asociācijas nolīguma parakstīšanu ar MERCOSUR valstīm; norāda, ka sarunas par daudzpusējiem nolīgumiem ar Andu Kopienas valstīm ir pabeigtas; ar atbilstošu rūpību centīsies īstenot parlamentārās ratificēšanas procedūru attiecībā uz šiem nolīgumiem, lai nodrošinātu, ka tie pozitīvi ietekmēs visus savstarpējo interešu aspektus;

*

* *

74. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram, NATO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, EDSO pašreizējam priekšsēdētājam, EDSO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Rietumeiropas Savienības Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Eiropas Padomes Ministru komitejas priekšsēdētājam, kā arī Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam.

⁽¹⁾ OV C 140 E, 13.6.2002., 569. lpp.

⁽²⁾ OV C 296 E, 6.12.2006., 123. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0177.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Eiropas drošības stratēģijas un Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošana

P7_TA(2010)0061

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par Eiropas drošības stratēģijas un Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (2009/2198(INI))

(2010/C 349 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 346. pantu un 10. un 11. protokolu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2003. gada 12. decembrī pieņemto Eiropas Drošības stratēģiju (EDS) “Droša Eiropa labākā pasaulē”,
- ņemot vērā Ziņojumu par EDS stratēģijas īstenošanu “Sniegt drošību mainīgā pasaulē”, ko Eiropadome pieņēma 2008. gada 12. decembrī,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes prezidentūras 2008. gada 9. decembra un 2009. gada 16. jūnija ziņojumu par Eiropas drošības un aizsardzības politiku (EDAP),
- ņemot vērā EDAP secinājumus un deklarāciju par EDAP desmit gadiem — uzdevumi un iespējas, ko pieņēma Padome 2009. gada 17. novembrī,
- ņemot vērā agrāk par šo tēmu pieņemtās rezolūcijas: 2005. gada 14. aprīļa rezolūciju par Eiropas drošības stratēģiju ⁽¹⁾, 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Eiropas drošības stratēģijas īstenošanu saistībā ar EDAP ⁽²⁾, 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Eiropas drošības stratēģijas un EDAP īstenošanu ⁽³⁾ un 2009. gada 19. februāra rezolūciju par Eiropas drošības stratēģiju un EDAP ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par NATO lomu ES drošības sistēmā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 26. novembra rezolūciju par politisku risinājumu pirātisma problēmai Somālijas piekrastē ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā vēstuli apmaiņu, kas notikusi starp Eiropas Savienību un Kenijas un Seišelu Salu Republiku par operāciju zonā Eiropas Savienības vadīto jūras spēku (EUNAVFOR) aizturēto aizdomās turēto pirātu un bruņoto laupītāju pārvešanu uz šīm valstīm,
- ņemot vērā 2009. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides institucionālajiem aspektiem ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0026/2010),

⁽¹⁾ OV C 33 E, 9.2.2006., 580. lpp.⁽²⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 334. lpp.⁽³⁾ OV C 285 E, 26.11.2009., 23. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0075.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0076.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0099.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0057.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Eiropas drošības stratēģija un visaptveroša pieeja

1. atgādina, ka Eiropas drošības stratēģijā (EDS) un ziņojumā par tās īstenošanu ir uzsvērti galvenie Eiropas Savienības apdraudējuma iemesli un problēmas:

- masu iznīcināšanas ieroču izplatība,
- terorisms un organizētā noziedzība,
- reģionālie konflikti,
- valsts sabrukums,
- jūras pirātisms,
- kājnieku ieroči un vieglie ieroči, klastera munīcija un sauszemes mīnas,
- energoapgādes drošība,
- klimata pārmaiņu sekas un dabas katastrofas,
- kiberdrošība,
- nabadzība;

2. uzsver, ka, izmantojot kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP) un kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP), Eiropas Savienība tiecas novērst EDS minētās problēmas un apdraudējumus, tādējādi palielinot Eiropas pilsoņu drošību;

3. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāveido sava stratēģiskā autonomija, izmantojot spēcīgu un efektīvu ārlietu, drošības un aizsardzības politiku tā, lai aizsargātu mieru, novērstu konfliktus, stiprinātu starptautisko drošību, nodrošinātu savu pilsoņu drošību un to pilsoņu drošību, kurus skar EDAP misijas, aizstāvētu savas intereses pasaulē un atbalstītu savas pamatvērtības, veicinot efektīvu daudzpusēju attiecību veidošanos kā starptautisko tiesību balstu, uzlabotu cilvēktiesību un demokrātisko vērtību ievērošanu visā pasaulē saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 21. panta 2. punkta e) apakšpunktu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu mērķiem un principiem, Helsinku Nobeiguma akta principiem un Parīzes hartas mērķiem, tostarp tiem, kas saistīti ar ārējām robežām;

4. uzsver, ka pirmām kārtām par miera un drošības uzturēšanu pasaulē atbild ANO Drošības padome, un atkārtoti norāda, ka ir nepieciešama ANO reforma, lai uzlabotu tās spējas veikt pienākumus un sniegt efektīvus risinājumus globālo problēmu un apdraudējumu novēršanai;

5. atzīst, ka Eiropas Savienībai ir jāturpina strādāt pie savu mērķu sasniegšanas, stiprinot šādu problēmu risināšanai nepieciešamo pašas institucionālo jaudu un izmantojot daudzpusējo sadarbību starptautiskajās organizācijās un ar tām, īpaši ar ANO un reģionālajās organizācijās un ar tām, īpaši ar EDSO un Āfrikas Savienību, ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus;

6. atkārtoti pauž atbalstu Eiropas Savienības darbam pie globālas un visaptverošas apdraudējumu novēršanas metodes izveides, kas būtu Eiropas Savienības un tās dalībvalstu rīcībā esošo dažādu — gan militāru, gan civilu — darbības līdzekļu: konfliktu novēršanas un krīžu pārvaldības, finansiāla atbalsta un attīstības sadarbības, sociālās un vides politikas, diplomātisko un tirdzniecības politikas instrumentu un paplašināšanās līdzekļu sinerģija; uzsver, ka šāda civilo un militāro līdzekļu koordinācija Eiropas Savienībai dod patiesu pievienoto vērtību krīžu vadības politikā;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

7. aicina šajā kontekstā dalībvalstis efektīvāk saskaņot nacionālās stratēģijas un līdzekļus ar Eiropas Savienības stratēģijām un līdzekļiem, lai nodrošinātu saskaņu, efektivitāti, lielāku ietekmi un atpazīstamību konkrētos apstākļos;
8. terorisma apkarošanas pasākumu sakarībā atbalsta arī turpmāku tās pieejas izmantošanu, kas balstīta uz ES terorisma apkarošanas stratēģiju un ES radikalizācijas un vervēšanas apkarošanas stratēģiju, jo īpaši saistībā ar interneta izmantošanu terorisma un radikalizācijas nolūkos; ierosina stimulēt debates par cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu, īpašu vērību pievēršot upuriem;
9. atzīst, ka energoapgādes drošība ir ļoti svarīga ES dalībvalstu darbībai un tāpēc mudina dalībvalstis uz ciešu sadarbību šajā drošības politikai tik svarīgajā jomā;
10. atzinīgi vērtē dalībvalstu darbu kiberdraudu apkarošanas jomā; mudina Padomi un Komisiju veikt kiberproblēmu analīzi un ierosināt pasākumus šāda apdraudējuma efektīvai un koordinētai apkarošanai, kuru pamatā būtu labākā prakse un kuru mērķis būtu nākotnē radīt Eiropas Kiberdrošības stratēģiju;
11. atkārtoti pauž ieteikumu regulāri, ik pēc pieciem gadiem, sākot jaunu sasaukumu, kā arī pēc atbilstīgas apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pārskatīt Eiropas drošības stratēģiju;
12. uzsver, ka "baltā grāmata", kas dod iespēju izraisīt plašas debates sabiedrībā, varētu nostiprināt KDAP atpazīstamību un uzlabot sadarbību drošības un aizsardzības jomā, jo būtu precīzāk jādefinē Eiropas Savienības drošība un aizsardzība, ievērojot līdzekļu un resursu pieejamību, un līdz ar to efektīvāka un konkrētāka kļūtu EDS īstenošana un arī Eiropas Savienības krīžu vadības operāciju plānošana un norise;

Lisabonas līgums un kopējās drošības un aizsardzības politikas struktūras

13. aicina Padomi 2010. gadā uzsākt padziļinātas debates ar Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem par Lisabonas līguma jauno noteikumu īstenošanu KDAP jomā, īpaši par:
 - a. savstarpējas palīdzības klauzulu bruņota iebrukuma gadījumiem kādas dalībvalsts teritorijā;
 - b. solidaritātes klauzulu, kas paredzēta teroristu uzbrukumā, dabas vai cilvēku izraisītu katastrofu gadījumiem;
 - c. to kāda loma ir Komisijas priekšsēdētāja vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, kam atbalstu sniegs jaunveidojamais Eiropas Ārējās darbības dienests (EADD), kas pilnībā ietvers konfliktu novēršanas, civilo/militāro krīžu vadības un miera veidošanas struktūras;
 - d. KDAP uzticēto misiju paplašināšanu;
 - e. pastāvīgu strukturētu sadarbību tām dalībvalstīm, kuras militāro spēju jomā ievēro augstākus standartus un stingrākas saistības, gatavojoties misijām ar augstākām prasībām, kā arī ciešākai sadarbībai;
 - f. operāciju sagatavošanas darbībām paredzēta sākumfonda izveidi;
14. aicina pēc savstarpējās palīdzības klauzulas ieviešanas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 42. panta 7. punktu tās Eiropas Savienības dalībvalstis, kas ir Rietumeiropas Savienības (RES) locekles, apturēt grozītā 1954. gada Briseles līguma un RES parlamentārās asamblejas darbību;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

15. aicina Padomi, gatavojoties solidaritātes klauzulas ieviešanai jaunajā līgumā, atsākt debates par Eiropas civilās aizsardzības spēku izveidi, balstoties īpaši uz *Barnier* 2006. gada maija ziņojumu, kas izlīdzinās dalībvalstu līdzekļus ar mērķi dot efektīvu kolektīvu atbildi dabas vai cilvēku izraisītu katastrofu gadījumā; uzskata, ka militārai KDAP ir jāvar rīkoties arī civila apdraudējuma gadījumā;

16. uzsver, ņemot vērā Lisabonas līguma pavērtās attīstības iespējas KDAP jomā, ka ir likumīgi un lietderīgi Ārlietu padomes ietvaros izveidot Aizsardzības padomi, kuras locekļi būtu aizsardzības ministri un kuru vadītu priekšsēdētāja vietnieks / augstais pārstāvis, un kam būtu īpaša loma sadarbības pilnveidošanā un militāro spēju saskaņošanā un integrēšanā;

17. uzskata, ka priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ir nekavējoties jārūpējas par dažādu Eiropas Savienības ārpolitikas nostādņu saskaņotības uzlabošanu un ka šī saskaņotība konkrētos apstākļos ir jāapliecina viņas pakļautībā esošajiem īpašajiem pārstāvjiem / delegāciju vadītājiem, kuriem ir nepieciešamā autoritāte iesaistīto pušu un starptautiskās sabiedrības priekšā;

18. atbalsta krīžu vadības un civili militārās plānošanas direktorāta (*Crisis Management and Planning Directorate - CMPD*) izveidi krīžu vadībai ar mērķi stratēģiskā līmenī plānot Eiropas Savienības civilās un militārās operācijas, kā arī piedalīties KDAP attīstīšanā īpaši civilo un militāro spēju sakarībā; tomēr pauž nožēlu par šīs jaunās struktūras izveides ievērojamo aizkavēšanos; aicina veidot ciešu sadarbību EĀDD starp, no vienas puses, krīžu vadības un civili militārās plānošanas direktorātu un citām KDAP struktūrām un, no otras puses, krīžu platformu un citiem Komisijas attiecīgajiem dienestiem, kas būtu jāiekļauj EĀDD, lai veidotos saskanīga stratēģiskās plānošanas spēja un līdz ar to — visaptveroša Eiropas pieeja;

19. aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci novērst civilo un militāro plānošanas spēju līdzsvara nepilnības un nodrošināt, lai Eiropas drošības un aizsardzības politikas misijām būtu pieejamas atbilstīgas un pietiekamas ekspertu zināšanas tieslietu, civilās administrācijas, muitas un starpniecības jomās;

20. atkārtoti pauž atbalstu pastāvīga Eiropas Savienības operāciju centra izveidei, kuru vadītu priekšsēdētāja vietnieks / augstais pārstāvis un kura uzdevums būtu operatīvā plānošana un militāro operāciju vadība; aicina šo operāciju centru pievienot EĀDD; uzsver, ka pašreizējā sistēma ar septiņiem štābiem rada efektivitātes, reaktivitātes zudumu un būtiskas izmaksas un ka militārajā jomā ir vajadzīga pastāvīga kontaktstruktūra civilai un militārai koordinācijai konkrētos apstākļos; uzskata, ka pastāvīgais operāciju centrs tādējādi varētu tikt kvalificēts kā tāds, kam piemīt militārā plānošanas un vadības spēja un tas varētu atrasties turpat, kur Civilās plānošanas un īstenošanas centrs (CPIC), kas ļautu nodrošināt efektīvai civilai un militārai koordinācijai nepieciešamo sinerģiju; atgādina, ka ES operāciju centrs vienkāršos sadarbību ar NATO, neierobežojot abu organizāciju lēmumu pieņemšanas autonomiju;

21. uzsver nepieciešamību steidzami izveidot pastāvīgu strukturētu sadarbību, balstoties uz pēc iespējas iekļaujošākiem kritērijiem, kam būtu jāizraisa palielināta dalībvalstu iesaistīšanās KDAP;

22. uzsver, ka, pilnveidojot un attīstot KDAP, pilnībā jāievēro un nedrīkst tikt apdraudēta dažu ES dalībvalstu neitralitāte un nepievienošanās;

23. uzsver šo dažādo reformu nozīmi, lai sasniegtu KDAP paredzēto līmeni, kas tika atjaunots 2008. gada decembrī un ko apstiprināja Eiropadome, un lai palielinātu KDAP pievienoto vērtību apstākļos, kuros šis līdzeklis tiek arvien vairāk pieprasīts;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Militārās operācijas un civilās misijas

24. atzinīgi vērtē EDAP/KDAP sasniegumus tā divdesmitajā gadadienā, un norāda, ka Eiropas Savienība veic civilas un militāras operācijas KDAP ietvaros, lai novērstu starptautiskās drošības vai Eiropas iedzīvotāju apdraudējumu; atzīmē, ka lielākā daļa šo misiju ir īstenotas civilo krīžu vadības jomā; izsaka pateicību tiem 70 000 personāla locekļiem, kuri jau ir piedalījušies un arī tagad piedalās EDAP 23 misijās un operācijās (pašlaik notiekošajās un pabeigtajās); izsaka pateicību Padomes ģenerālsekretāram / augstajam pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā *Javier Solana* par darbu, ko viņš ir ieguldījis EDAP attīstības labā; atkārtoti aicina dalībvalstis definēt EDAP misiju nosūtīšanas kritērijus un apspriest ierobežojošo nacionālo klauzulu jautājumu;

Somālija — Āfrikas rags

25. atzinīgi vērtē veiksmīgo Eiropas Savienības piedalīšanos jūras operācijā Somālijā EUNAVFOR Somālija — operācija Atlanta pirātisma apkarošanai Adenas līcī un pie Somālijas krastiem, rūpējoties par to, lai humanitāro palīdzību būtu iespējams nogādāt visiem tiem šīs valsts iedzīvotājiem, kam tā ir vajadzīga; uzsver, ka misija Atlanta ir kļuvusi par centrālo pirātisma apkarošanas elementu, īpaši pateicoties Kuģniecības drošības centram (Āfrikas rags); atzinīgi vērtē Padomes lēmumu pagarināt šo misiju par vēl vienu gadu līdz 2010. gada decembrim un atzīmē šīs operācijas pilnvaru paplašināšanu, jo tā atbilst Eiropas Savienības tiešām drošības interesēm (pilsoņu, piegādes drošība, mazaizsargātu kuģu aizsardzība) un ir nepieciešama, jo pastāv humanitārā krīze un ir jāveic ārkārtas operācijas (ir jāpavada Pasaules pārtikas programmas nofraktētie kuģi, kuri piegādā pārtiku Somālijas iedzīvotājiem, un kuģi, kuru uzdevums ir sniegt loģistikas palīdzību Āfrikas Savienības militārās novērošanas misijai Somālijā (AMISOM)); atzinīgi vērtē tās ieguldījumu ar mērķi veicināt sadarbību jūrniecības jomā Eiropā un tālākajā KDAP jūras dimensijas attīstībā; atzinīgi vērtē arī trešo valstu (Norvēģijas, Horvātijas un Melnkalnes) piedalīšanos operācijā un labo sadarbību ar citiem šajā reģionā esošajiem jūras spēkiem, īpaši SHADE procesā (Kopīga informētība un konfliktu novēršana); pauž nožēlu par nepārtrauktajām problēmām, kas rodas, veicot par pirātismu un bruņotu laupīšanu aizdomās turēto kriminālvajāšanu, kuri tika notverti operāciju zonā, jo tas mazina starptautiskā pirātisma apkarošanas darba ticamību;

26. uzsver nepieciešamību vērsties pret pirātisma fenomena cēloņiem, kuru saknes meklējamas Somālijas reģionā pastāvošajā nestabilitātē un nabadzībā, un tāpēc uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāatbalsta Pārejas laika federālā valdība ar pasākumiem, kuru mērķis ir atjaunot drošību, politisku stabilitāti un tiesiskumu un veicināt ilgtspējīgu attīstību, sadarbojoties ar Āfrikas Savienību un ANO, un jāveido kopēja stratēģija ar mērķi uzsākt reģionālu miera procesu;

27. aicina Somālijas gadījumā izmantot ES pieeju, ievērojot, ka tikai plaša mēroga un ilgtermiņa valsts veidošanas pasākumi, kas ir plašāki par Pārejas laika federālās valdības drošības svētku veidošanas pasākumiem, ilgtspējīgi veicinās mieru un drošību šajā valstī; tāpēc aicina Padomi un Komisiju piedāvāt vērienīgu, kopīgu, visaptverošu ES stratēģiju Somālijai;

28. uzsver, ka īpaši svarīgi ir steidzami rīkoties, lai varētu saglabāt Pārejas laika federālo valdību un paplašināt tās kontroli Somālijas teritorijā; ar šādu mērķi atzinīgi vērtē Padomes 2010. gada 25. janvāra lēmumu izveidot KDAP militāro misiju (ES mācību misija, *EUTM Somalia*), lai veicinātu Somālijas drošības spēku sagatavošanu Ugandā, cieši sadarbojoties ar ES partneriem, tostarp Pārejas laika federālo valdību, Ugandu, Āfrikas Savienību, ANO un ASV; aicina augsto pārstāvi atbilstīgi informēt Eiropas Parlamentu un sniegt tam konsultācijas;

29. uzsver arī to, cik svarīgi ir stiprināt kuģošanas uzraudzības spēju šajā reģionā, īpaši sagatavojot šā reģiona krasta apsargus un veidojot viņu tīklu, un uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāiesaistās šajā darbā, apliecinot atbalstu reģiona valstu pieņemtajam Džibuti rīcības kodeksam un tā īstenošanas plānam, ko sagatavojusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija (Jemenas informācijas apmaiņas centrs un Džibuti kuģojošā personāla sagatavošanas centrs);

30. Jemenā pastāvošā stāvokļa sakarībā atgādina 2010. gada 10. februāra rezolūciju un aicina Komisiju un Padomi kopā ar starptautiskajiem partneriem, tostarp Jemenas kaimiņiem, atbalstīt valdību, izmantojot visaptverošu pieeju, kas ietver drošības jomas reformu, terorisma apkarošanu, kā arī politisko dialogu, humanitāro un ekonomisko atbalstu un izglītību;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Afganistāna un Pakistāna

31. atgādina to, cik svarīgi ir stabilizēt drošību un politisko stāvokli Afganistānā un Pakistānā, lai novērstu globālo apdraudējumu, kas tieši ietekmē Eiropas iedzīvotāju drošību (terorisms, narkotiku tirdzniecība, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana), un tāpēc atzinīgi vērtē Padomes 2009. gada 27. oktobrī pieņemto Eiropas Savienības rīcības plānu Afganistānai un Pakistānai; atgādina par visaptverošas pieejas nepieciešamību šo jautājumu risināšanai, ciešāk saistot drošību ar attīstību, tiesiskumu un cilvēktiesību, kā arī ar dzimumu aspektu ievērošanu; aicina tāpēc Padomi un Komisiju uzņemties konkrētāku iniciatīvu ar šo mērķi, īpaši stiprinot Eiropas Savienības ieguldījumu un palielinot šo iniciatīvu savstarpējo saskaņu un to saskaņu ar Eiropas Savienības, dalībvalstu un starptautiskajiem pasākumiem;

32. uzskata, ka Afganistānas valsts institucionālo un administratīvo spēju stiprināšana, īpaši tieslietu sistēmas un tiesībsardzības aģentūru — ārpus policijas — stiprināšanai, ir jābūt prioritātei jaunās Eiropas stratēģijas ieviešanā;

33. mudina Padomi un Komisiju būtiski palielināt civilajām misijām paredzēto resursu apjomu Afganistānā, lai ES civilai prioritātei uzticētos gan Afganistānas iedzīvotāji, gan starptautiskie partneri; tiesiskas valsts izveides mērķa sasniegšanas kontekstā priekšplānā izvirza efektīvas un uzticamas civilās policijas izveides nozīmi un atzinīgi vērtē EUPOL misijas darbu Afganistānā; aicina Padomi steidzami novērst EUPOL misijas personāla jomā pastāvošās nepilnības un atvieglot tās izvietošanu reģionos, nodrošinot mitekļus un piemērotu loģistikas atbalstu misijām; aicina NATO aktīvāk sadarboties ar šo misiju un koordinēt tās darbību policijas jomā ar EUPOL Starptautiskās Policijas koordinācijas valdes (IPCB) vadībā;

34. atbalsta Padomes priekšlikumu izskatīt iespēju nosūtīt atbalsta misiju uz Pakistānu drošības jomas reformai un terorisma apkarošanas spējas veidošanai, lai palīdzētu šai valstij definēt terorisma apkarošanas stratēģiju, ietverot dialogu par tiesisku valsti un cilvēktiesībām;

Balkāni

35. atzinīgi vērtē veiksmīgo EULEX misijas izvietošanu Kosovā visā tās teritorijā un uzsver to, cik svarīgi ir, lai visas šīs misijas komponentes (policija, tiesa, muiža) varētu bez šķēršļiem turpināt darbību visā Kosovas teritorijā, tostarp tās ziemeļos;

36. šajā sakarībā atzinīgi vērtē policijas sadarbības protokola parakstīšanu starp EULEX Kosovo un Serbiju, un atgādina, ka šim protokolam ir tīri tehnisks raksturs un tā mērķis ir veicināt organizētās noziedzības apkarošanu;

37. nosoda visus naidīgos pasākumus, kas vērsti pret EULEX Kosovo, kuras uzdevums ir sadarbībā ar Kosovas pārvaldes iestādēm veidot un stiprināt tiesiskumu visu Kosovas kopienu labā;

38. aicina Padomi apsvērt iespēju veikt militāru KDAP operāciju, lai nomainītu KFOR;

39. atgādina, ka Bosnijā un Hercegovinā, lai gan joprojām pastāv politiskas grūtības, stāvoklis drošības ziņā ir salīdzinoši mierīgs un stabils, un uzsver Eiropas Savienības militārās operācijas (*Althea*) nozīmi šajā jomā; atbalsta Padomes lēmumu koncentrēt Eiropas Savienības Policijas misijas (*EUPOL*) darbību uz organizētās noziedzības un korupcijas apkarošanu un uzsver nepieciešamību pēc visaptverošas pieejas tiesiskuma jomā (policijā, tiesu iestādēs, cietumos); mudina Padomi steidzami pieņemt lēmumu par labu militārās operācijas *Althea* veikšanai, kas vērsta uz Bosnijas bruņoto spēku sagatavošanu; nožēlo saskaņota politiska lēmuma neesamību par starptautiskās operācijas nākotni Bosnijā un Hercegovinā, kas izraisa dažu iesaistīto valstu vienpusēju aiziešanu no šiem spēkiem un kas var negatīvi ietekmēt Eiropas pasākumu ticamību un saskaņu Bosnijā un Hercegovinā; atgādina Padomei, ka jāatbalsta izredzes pievienoties ES, par ko 2003. gadā Salonikos tika panākta vienošanās;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Kaukāzs

40. atgādina Eiropas Savienības noteicošo lomu Gruzijas un Krievijas konflikta eskalācijas novēršanā, īpaši pateicoties ātrai novērošanas misijas izvietošanai ar mērķi uzraudzīt 2008. gada 12. augusta un 8. septembra līgumu īstenošanu; pauž nožēlu, ka Krievijas Federācija līdz šim vēl nav izpildījusi šo līgumu saistības; uzsver, ka Eiropas Savienības novērošanas misijas loma Gruzijā ir kļuvusi vēl nozīmīgāka pēc EDSO un ANO misiju aiziešanas;

41. atbalsta misijas pagarināšanu par vienu gadu un prasa stiprināt tās novērošanas iespējas, kā arī uzlabot tehnisko aprīkojumu; nožēlo, ka Krievijas un vietējie spēki ir lieguši misijas locekļiem iespēju apmeklēt Dienvidosetijas un Abhāzijas separātiskos reģionus;

Tuvie Austrumi

42. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāuzlabo darbība Palestīnas teritorijās; atzinīgi vērtē policijas misijas EUPOL COPPS paveikto darbu un aicina Padomi apsvērt šīs misijas pastiprināšanas iespēju un piedāvāt jaunu formātu atbalsta misijas uzturēšanai un tās efektivitātes pastiprināšanai Rafas robežkontroles punktā (EUBAM Rafah), mazinot dramatisko humanitāro krīzi Gazas joslā;

43. EUJUST LEX misijas sakarībā Irākā atbalsta pakāpenisku pasākumu uzsākšanu Irākas teritorijā atkarībā no drošības līmeņa uz vietas;

Subsahāras Āfrika

44. atzīst, ka ir nepieciešama Eiropas Savienības iesaistīšanās drošības nozaru reformā vairākās Āfrikas valstīs, piemēram, Kongo Demokrātiskajā Republikā un Gvinejā-Bisavā, un aicina Padomi, veicot drošības nozares reformu, pamatot savu darbību uz holistisku pieeju un regulāri novērtēt šo misiju efektivitāti un ietekmi;

Haiti

45. saistībā ar stāvokli Haiti uzsver, ka ir svarīgi koordinēt Eiropas atbalsta pasākumus; atzinīgi šajā kontekstā vērtē ES kolektīvo ieguldījumu — 300 policijas darbinieki nodrošināja policijas spēju pagaidu pastiprinājumu ANO Stabilizācijas misijai Haiti (MINUSTAH), kā arī Padomes lēmumu Briselē izveidot nodaļu (EUCO Haiti), kas koordinēs dalībvalstu militāro un drošības līdzekļu ieguldījumu atbilstoši ANO konstatētajām vajadzībām, tādējādi papildinot Uzraudzības un Informācijas centra darbību; tomēr pauž nožēlu par nepilnīgo koordināciju Haiti jomā starp dalībvalstīm un Eiropas Savienību aicina augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieci vadīt Eiropas darbu šajā jomā;

Secinājumi

46. uzsver, cik svarīga ES operāciju laikā gūtā pieredze, un aicina Padomi pārdomāt, ar kādu mehānismu tā varētu iesaistīties šajos procesos; vēlas šajā sakarībā saņemt informāciju par pirmo gada ziņojumu par civilo misiju pieredzes identifikāciju un apmaiņu; mudina augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieci uzsākt padziļinātu un pārredzamu bijušo un pašreizējo EDAP/KDAP misiju revīziju, lai noteiktu to stiprās un vājās puses;

47. atzinīgi vērtē veiksmīgo Eiropas Savienības operācijas Čadā un Centrālāfrikas Republikā (operācija EUFOR Tchad/RCA) pāreju ANO misijai Centrālāfrikas Republikā un Čadā (MINURCAT) un vēlas tagad saņemt informāciju par notiekošo pieredzes apmaiņu, jo īpaši lai nepieļautu pašreiz reālos apstākļos sadarbībā ar Āfrikas Savienību un Apvienoto Nāciju Organizāciju konstatēto trūkumu un problēmu atkārtanos turpmākajās misijās;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Mācību politika

48. uzsver, ka ES mācību plānošana un vadība KDAP jomā plašākā ES mācību politikas kontekstā, kas ietver ES iespēju veikt mācības reālos apstākļos (*LIVEX*), varētu būtiski uzlabot dalībvalstu spēju koordināciju, nodrošinot savietojamības uzlabošanu un pieredzes apmaiņu;

Dzimumu līdztiesības un cilvēktiesību aspektu iekļaušana

49. atgādina par to, cik svarīgi ir visos Kopējās drošības un aizsardzības politikas operāciju posmos — gan plānošanas, gan īstenošanas laikā — ievērot cilvēktiesību un dzimumu aspektus; aicina ņemt vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju 1325 (2000) un 1889 (2009) par sievietēm, mieru un drošību gan personāla apmācību, gan operāciju laikā, un operācijās iesaistīt lielāku sieviešu īpatsvaru; iesaka pastiprināt personāla apmācību cilvēktiesību jomā un uzlabot zināšanas par pilsonisko sabiedrību;

Kodolieroču neizplatīšana un atbrūņošana

50. atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1887 (2009) un pilnībā atbalsta tajā paustās prasības par kodolieroču izplatīšanas pārtraukšanu un par centiem pastiprināšanu, lai panāktu atbrūņošanu saskaņā ar stingru un efektīvu starptautisko kontroli; aicina dalībvalstis formulēt stingru kopējo nostāju, gatavojoties Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) pārskatīšanas konferencei 2010. gadā, un atgādina par Padomei 2009. gada 24. aprīlī adresēto ieteikumu par kodolieroču neizplatīšanu un Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) nākotni ⁽¹⁾, uzsverot nepieciešamību vēl vairāk nostiprināt visus trīs KNL pilārus, proti, neizplatīšanu, atbrūņošanu un sadarbību attiecībā uz kodolenerģijas izmantošanu civilām vajadzībām; turklāt prasa, lai tiktu ratificēts un stātos spēkā Līgums par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu (CTBT);

51. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt starptautisku sistēmu kodoldegvielas drošai un garantētai piegādei (t. i., starptautisku degvielas bankas sistēmu, kuru uzraudzīs Starptautiskā Atomenerģijas aģentūra (SAEA)), un mehānismus, lai sekmīgāk īstenotu tā saukto masu iznīcināšanas ieroču klauzulu, kas veido daļu no sadarbības līgumiem, kurus ES noslēgusi ar trešām valstīm;

52. atzinīgi vērtē ASV jaunās administrācijas paziņojumus, paustos mērķus un apņemšanos turpināt kodolatbrūņošanu un prasa ES un ASV cieši sadarbīties, lai veicinātu kodolieroču neizplatīšanu; aicina abas Eiropas kodollielvalstis nepārprotami atbalstīt šo apņemšanos un iesniegt priekšlikumus par jauniem pasākumiem, lai to īstenotu; vienlaikus atzinīgi vērtē Krievijas Federācijas un Amerikas Savienoto Valstu apņemšanos turpināt sarunas par jauna, visaptveroša un juridiski saistoša līguma noslēgšanu, lai aizstātu Līgumu par stratēģisko ieroču samazināšanu (START I), kurš zaudēja spēku 2009. gada decembrī; šajā sakarībā iespējami drīz cer sagaidīt taustāmus rezultātus;

53. atzīmē Vācijas koalīcijas 2009. gada 24. oktobrī panākto vienošanos par ASV kodolieroču izvešanu no Vācijas, ņemot vērā tās atbalstu ASV prezidenta B. Obamas politikai par pasauli bez kodolieročiem, kā arī vēlmi īstenot pagaidu pasākumus šā mērķa sasniegšanai un nepieciešamību KNL pārskatīšanas 2010. gada konferencē izskatīt jautājumu par jaunas dinamikas ieviešanu attiecībā uz ieroču kontroli un atbrūņošanu; mudina citas dalībvalstis, kuru teritorijā ir izvietoti ASV kodolieroči, paust līdzīgu, nepārprotamu apņemšanos; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Vācijas, Nīderlandes, Beļģijas, Luksemburgas un Norvēģijas ārlietu ministru 2010. gada 26. februāra vēstuli NATO ģenerālsekretāram, kurā pausts aicinājums uzsākt visaptverošu diskusiju Aliansē par to, kā tuvoties vispārējam politiskajam mērķim — pasaulei bez kodolieročiem;

54. atkārtoti apliecina raizes par stāvokli Irānā un Ziemeļkorejā, norādot, ka Eiropas Savienība ir apņēmusies izmantot visus savā rīcībā esošos instrumentus, lai novērstu, ierobežotu, pārtrauktu un, ja iespējams, likvidētu kodolieroču izplatīšanas programmas, kas rada bažas pasaulē; tomēr atgādina, ka dažu valstu uzsāktā atbrūņošanās tieši neietekmē citu valstu vēlmi pārtraukt vai turpināt savas izplatīšanas programmas, un tādēļ būtu jāietur stingra politiska nostāja pret valstīm un organizācijām, kuras ir gatavas uzsākt vai jau ir uzsākušas masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas programmas; uzsver, ka ir svarīgi, lai visas dalībvalstis attiecīgi rīkotos saskaņā ar Eiropas Savienības pieeju šajā jautājumā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0333.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

55. norāda, ka saistībā ar parasto ieroču atbrūpošanos īpaša uzmanība būtu jāpievērš apspriežu turpināšanai par starptautisku nolīgumu, kurš reglamentē tirdzniecību ar ieročiem;

56. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu plašākai atbrūpošanai un pilnīgam tādu ieroču aizliegumam kā ķīmiskie un bioloģiskie ieroči, pretkājnieku mīnas, kasešu bumbas un vājināta urāna munīcija, kas civiliedzīvotājiem izraisa lielas ciešanas; tādēļ prasa pastiprināt daudzpusējus centienus, lai nodrošinātu Konvencijas par ķīmiskajiem ieročiem, Konvencijas par bioloģiskajiem un toksīnu ieročiem, Konvencijas par kasešu munīciju un Konvencijas par pretkājnieku mīnām pilnīgu īstenošanu, un turpināt izstrādāt starptautisku sistēmu, kas vērsta pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē visu ES dalībvalstu apņemšanos, pieņemot ES kopējo nostāju par ieroču eksportu, kā arī Lisabonas līguma 28.B panta 1. punktu, ar ko Eiropas Savienībai tiek uzticētas kopīgas atbrūpošanās operācijas;

Spēju attīstība

57. atgādina, ka, pieaugot operatīvajām prasībām un nepieciešamībai padarīt profesionālāku krīžu vadību, Eiropas Savienībai ir jāpalielina savas civilās un militārās spējas; aicina Padomi noteikt jaunu globālu civilo un militāro darbību mērķi un pievērsties pirmām kārtām efektīvu spēju veidošanai;

58. uzsver nepieciešamību nodrošināt sinerģiju starp civilajām un militārajām spējām un noteikt jomas, kurās dalībvalstis var apvienot centienus un spējas ES līmenī sarežģītos ekonomiskos apstākļos, un tas ir īpaši svarīgi, lai pārvarētu aizsardzības aprīkojuma cenu pieauguma un aizsardzības izdevumiem noteikto ierobežojumu radītās kopīgās sekas, izmantojot arī iespēju, ko sniedz EĀDD izveidošana, kurā būtu jābūt atsevišķai nodaļai, kas pārraudzīs civilo un militāro darbību iespēju pilnveidošanu;

59. atkārtoti pauž atbalstu vērienīgajiem civilo un militāro spēju stiprināšanas mērķiem, kas tika noteikti 2008. gada decembra Eiropadomē; aicina Padomi turpināt šajā sakarībā piedāvāto projektu īstenošanu, neskatoties uz pašreizējo ekonomisko krīzi; aicina Padomi regulāri sniegt Parlamentam informāciju par dalībvalstu panākumiem šo mērķu sasniegšanā;

60. uzsver daudzos konstatētos civilo misiju izvietošanas šķēršļus; aicina dalībvalstis mobilizēt savas tieslietu un iekšlietu ministrijas, lai tās uzņemtos atbildību šajā jomā; atbalsta Padomes darbu, kura mērķis ir atvieglot kvalificēta, pienācīgi apmācīta un dzimumlīdzsvarota civilā personāla norīkošanu un izvietošanu (valsts stratēģiju un kopīgu standartu pieņemšana, spēku veidošanas procesa uzlabošana un pirmsizvietošanas sagatavošana, civilās reaģēšanas vienību (CRV) koncepcijas pārskatīšana), kā arī jaunajām civilajām misijām paredzēta aprīkojuma ātru sagādāšanu (pamatlīgumu sagatavošana un pastāvīgas noliktavas projekts); šajā sakarībā atzinīgi vērtē lēmumu izveidot pagaidu aprīkojuma noliktavu ES policijas misijā Bosnijā un Hercegovinā;

61. uzsver, ka civilajām misijām ir nepieciešami integrēti, droši un ar militārajām saziņas sistēmām savietojami saziņas līdzekļi;

62. aicina Padomi nodrošināt Eiropas Ārējās darbības dienestam pastāvīgu struktūru, kas paredzēta civilo misiju un militāro operāciju kopējām atbalsta funkcijām (tostarp personāla komplektēšanas procedūras un iepirkums), lai tās varētu pievērsties saviem primārajiem uzdevumiem;

63. uzsver nepieciešamību stingri saskaņot KDAP civilās misijas un citus Eiropas Savienības instrumentus, lai racionalizētu resursu izmantošanu; aicina augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieku saskaņot darbības ar Komisiju un plānot kopā ar EĀDD pasākumus, kurus tā veic līdzīgās jomās; aicina pastāvīgi apmainīties ar informāciju starp KDAP civilajām misijām un instancēm, kuru uzdevums ir policijas un tiesu iestāžu sadarbība Eiropā, īpaši Eiropolu, tieši par organizētās noziedzības apkarošanu;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

64. atzīmē, ka kaujas vienības, neskatoties uz to izmaksām, joprojām nav tikušas izmantotas gan politisku iemeslu dēļ, gan tāpēc, ka to izvietojanas nosacījumi ir ļoti stingri; atbalsta kaujas vienību efektīvāku un elastīgāku izmantošanu, lai tās būtu iespējams izmantot arī kā rezerves spēkus vai kā daļējas aizstājējas, ja spēku veidošana ir neapmierinoša, pienācīgi ņemot vērā to valstu vēlmes, kuras kopīgi ir izveidojušas attiecīgās vienības; aicina pagarināt pagaidu līgumu, kura mērķis ir segt kaujas vienību stratēģiskās izvietojanas izmaksas, kā arī segt kopējo izmaksu palielināšanos saistībā ar šo kaujas vienību izmantošanu; aicina Padomi tās izvietot dabiska mēroga militārajās mācībās; atzinīgi vērtē Zviedrijas prezidentūras vadībā veikto darbu pie kaujas vienību elastīgas izmantošanas, un, pamatojoties uz to, aicina dalībvalstis īstenot pieņemtos ieteikumus;

65. atzinīgi vērtē progresu militāro un civilo spēju jomā un aicina steidzami strādāt pie:

— projektiem, kas ļauj ātrāk izvietot EDAP misijas un ES spēkus:

— Eiropas gaisa transporta flotes izveide un 2009. gada 17. novembrī Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē, kurā piedalījās aizsardzības ministri, 14 dalībvalstu pieņemtais vadības projekts, gaisa transporta Eiropas pavēlniecības izveide Eindhovenā un lidaparātu A400M starptautiskas vienības izveide, jo ir radušies būtiski piegādes kavējumi, un attiecīgās dalībvalstis un EADS tiek aicinātas sekmīgi īstenot A400M projektu, lai būtu iespējams ātri izveidot starptautisku vienību; uzsver militārā transporta spēju izmantošanas nozīmi civilās aizsardzības un krīžu vadības operāciju atbalstam;

— helikopteru modernizācija un apkalpes locekļu sagatavošana, kā arī smagā transporta helikoptera plānotais projekts;

— projektiem, kuru mērķis ir labāk informēt Eiropas Savienības izvietotās militārās grupas:

— jauna novērošanas satelītu paaudze (programma MUSIS);

— līgumi starp dažām dalībvalstīm un Eiropas Savienības Satelītcentru (EUSC), kuru mērķis ir atvieglot šā centra piekļuvi valstu uzņemtajiem attēliem (*Hélios II*, *Cosmo-Skymed* un *SAR-Lupe*);

— Eiropas Aizsardzības aģentūras (EAA) darbs pie militāro vajadzību izpaušmes kosmosa novērošanas jomā;

— Globālās vides un drošības novērošanas sistēmas projekts (GMES), izsakot nožēlu, ka tajā tomēr nav pietiekami ņemtas vērā drošības un aizsardzības jomas īpašās vajadzības, īpaši attēlu izšķirtspējas jomā, ierosina, ka Eiropas Savienības Satelītcentrs varētu kļūt par saskarni šajā jomā;

— projektiem, kuru mērķis ir stiprināt Eiropas Savienības jūras dimensiju, tās rīcībā nododot KDAP militāros līdzekļus:

— kuģošanas uzraudzības ieviešana pēc Baltijas jūras parauga (SUBCAS), lai palielinātu jūras transporta drošību, ierobežotu nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību un cīnītos pret jūras piesārņojumu;

— ceļvedis 2010. gadā paredzētajai kuģošanas uzraudzības integrācijai; uzskata, ka nepietiekama sadarbība starp dažādiem Eiropas dalībniekiem nedrīkstētu kļūt par šķērslī šo projektu īstenošanai;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

66. atzinīgi vērtē Eiropas Aizsardzības aģentūras izšķirīgo lomu šo īpaši nozīmīgo aizsardzības spēju attīstīšanā, tostarp izveidojot kopējas programmas; aicina dalībvalstis pilnīgāk izmantot Eiropas Aizsardzības aģentūras potenciālu saskaņā ar jauno līgumu, tai nodrošināt paredzētajiem mērķiem atbilstošu budžetu un vienkāršot plānošanu, pieņemot trīs gadu finanšu shēmu un darba programmu; aicina dalībvalstis pēc iespējas ātrāk noslēgt administratīvo vienošanos starp Eiropas Aizsardzības aģentūru un Organizāciju kopīgai sadarbībai bruņojuma jomā (OCCAR), kā arī drošības līgumu starp Eiropas Savienību un OCCAR, lai panāktu efektīvu to sadarbību bruņojuma jomā;

67. atbalsta konkurētspējīgas Eiropas aizsardzības rūpnieciskās un tehnoloģiskās bāzes un atvērta un pārredzama Eiropas aizsardzības iekārtu tirgus izveidi; aicina dalībvalstis šajā sakarībā turpināt pētniecības un attīstības darbu, ievērojot apņemšanos tam veltīt 2 % aizsardzības izdevumu, kā arī saskaņoti transponēt aizsardzības paketes direktīvas;

68. aicina Eiropas aizsardzības iepirkumu valsts aģentūras ar Eiropas Aizsardzības aģentūras atbalstu veikt konkrētus pasākumus, lai arvien vairāk iepirkumu Eiropā notiktu, brīvprātīgi parakstot rīcības kodeksu, ar ko dažās tādās aizsardzības aprīkojuma jomās, kurās, raugoties no Eiropas viedokļa, ir svarīgi saglabāt stratēģisku autonomiju un operatīvo suverenitāti, kā arī atbalstīt Eiropas rūpniecības un tehnoloģiju pārkumu, tiktu ieviests princips "Eiropas precei priekšroka";

69. stingri atbalsta civilo un militāro spēju sinerģijas izveidi; pauž cerību, ka Krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāts (CMPD) un Eiropas Aizsardzības aģentūra spēs ātri uzņemties savas papildu lomas - saskaņā ar augstā pārstāvja / priekšsēdētāja vietnieka pilnvarām EĀDD struktūrā esošajam CMPD tā ir stratēģiska loma darbu virzīšanā un koordinācijā, īpaši kopējo vajadzību noteikšanas jomā, un Eiropas Aizsardzības aģentūrai tā ir operatīva loma duālu tehnoloģiju un civilo un militāro spēju attīstīšanas jomā; uzskata, ka šīs sinerģijas cita starpā būs iespējams attīstīt, balstoties uz Pētniecības un attīstības pamatprogrammas drošības sadaļu;

70. atzinīgi vērtē darbu, kas Zviedrijas prezidentūras laikā paveikts civilo un militāro ekspertu grupas izveides jomā, kuri varētu strādāt pie drošības jomas reformas, bet pauž nožēlu par 2008. gada rudenī ierosinātā pasākuma īstenošanas kavēšanos un izsaka cerību, ka šāda grupa tiks izveidota nekavējoties;

71. atbalsta mācību projektus, lai vienkāršotu Eiropas personāla kopīgu darbu, un jo īpaši:

— jauno Eiropas virsnieku apmaiņas attīstīšanu pēc programmas *Erasmus* parauga;

— centienus palielināt apmācības iespējas ES līmenī; īpaši uzsver nepieciešamību nekavējoties izveidot Eiropas Drošības un aizsardzības koledžu jaunā veidolā atbilstoši Padomes 2008. gada decembra lēmumam;

— centienus palielināt institucionālās apmācības iespējas ES līmenī; jo īpaši uzsver nepieciešamību izveidot Eiropas Ārējās darbības akadēmiju, kas, cieši sadarbojoties ar attiecīgajām dalībvalstu iestādēm un pievienojot jau esošās mācību struktūras, piemēram, Eiropas Aizsardzības koledžu, nodrošinātu Savienības un dalībvalstu amatpersonām, kurām jāstrādā ārējo attiecību jomā, kā arī KDAP misiju dalībniekiem mācības, kas balstītas uz vienoti saskaņotām izglītības programmām, kuras ietver visaptverošas un vispārīgas mācības visiem ierēdņiem un atbilstošas mācības par konsulārām un diplomātiskām procedūrām, diplomātiju, starpniecību konfliktos un starptautiskajām attiecībām, kā arī zināšanas par Eiropas Savienības vēsturi un pieredzi;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

72. uzskata, ka ir jāizveido sistemātiskāka saikne starp personālu, kas piedalās apmācībā, un personālu, kas piedalās misijās, lai varētu uzlabot dislocētā personāla apmācību un lietderīgāk izmantot apmācības līdzekļus; aicina Padomi sagatavot dislocētajam personālam kopīgus Eiropas statūtus, kuros ir noteikti mācību standarti, pieaicināšanas vai dislocēšanas noteikumi, rīcības brīvības pakāpes, tiesības un pienākumi, aprīkojuma kvalitāte, medicīniskās aprūpes un sociālās drošības pasākumi nāves, ievainojuma vai invaliditātes gadījumā;

73. atzinīgi vērtē 2009. gada 26. februārī notikušo Strasbūras līguma parakstīšanu, ar ko Eiropas armijas korpusam tika piešķirts juridisks statuss; aicina Savienību attiecīgā gadījumā izmantot šos starptautiskos spēkus;

KDAP finansējums

74. atgādina, ka ar Lisabonas līgumu nav būtiski mainīts KDAP ietvaros veikto misiju un operāciju finansējums, t.i.:

— civilās misijas finansē no ES budžeta;

— militāro operāciju kopējās izmaksas finansē ar *Athena* mehānismu;

75. atgādina Lisabonas līguma noteikumu par priekšsēdētāja vietnieka / augstā pārstāvja rīcībā esošo sākumfondu, ar ko ir jāfinansē tie KDAP misiju sagatavošanas pasākumi, kuri dažādu iemeslu dēļ netiek segti no ES budžeta; uzsver šā fonda pievienoto vērtību, kurai būtu jāstiprina priekšsēdētāja vietnieka / augstā pārstāvja iespējas efektīvi un ātri sagatavot KDAP pasākumus; šajā sakarībā mudina dalībvalstis tuvākajā nākotnē uzsākt darbu pie īstenošanas;

76. aicina dalībvalstis paplašināt kopējo izmaksu sarakstu, kuras finansē ar *Athena* mehānismu, lai panāktu lielāku dalībvalstu savstarpējo solidaritāti un veicinātu arī citu dalībvalstu iesaistīšanos Eiropas Savienības militārajās operācijās;

77. iesaka finanšu regulas pārskatīšanas sakarībā padarīt elastīgākus krīžu vadības noteikumus un procedūras, jo šajā jomā ir jāievēro īpašas prasības (izvietošanas ātrums, drošības apsvērumi);

78. atgādina, ka Komisijas pārvaldītajiem finanšu instrumentiem, jo īpaši stabilitātes instrumentam un Eiropas Attīstības fondam (tostarp Āfrikas miera instrumentam), ir būtiska nozīme krīžu vadībā; uzsver nepieciešamību saskaņot šos dažādos instrumentus;

Partnerattiecības

ES un NATO

79. atgādina, ka ir jākonsolidē ES un NATO partnerattiecības un jānodrošina konstruktīva sadarbība starp abām organizācijām; iesaka nepieļaut blokādes un aicina pārskatīt pašreizējo ES un NATO operatīvās sadarbības kārtību ("Berlīne plus" nolīgums), kā arī izstrādāt jaunu funkcionālu sistēmu, kas veicinātu plašāku sadarbību, ja šīs abas organizācijas darbojas vienā operāciju zonā;

80. uzstāj, ka priekšsēdētāja vietniekam / augstajam pārstāvim būtu jāuzsāk nopietns dialogs ar NATO ģenerālsekretāru attiecībā uz NATO stratēģiskās koncepcijas pašreizējo pārskatīšanu, lai nodrošinātu, ka NATO pilnībā ņem vērā ES kopējo drošības un aizsardzības politiku, tostarp pastāvīgu strukturētu sadarbību aizsardzības jomā;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

81. pauž nožēlu par to, ka tehniskie līgumi starp NATO un ES operācijām Afganistānā un Kosovā joprojām nav parakstīti; aicina Padomi un dalībvalstis politiski ietekmēt attiecīgās ES un NATO iestādes, lai nodrošinātu īstenošanu;

82. uzsver konstruktīvo sadarbību starp abām organizācijām pirātisma apkarošanas jomā (operācija *Atalanta* un NATO operācija *Ocean Shield*);

83. atzinīgi vērtē NATO ģenerālsekretāra vēlmi iesaistīt ES, tostarp Eiropas Parlamentu, sarunās par šīs organizācijas stratēģiskās koncepcijas pārskatīšanu; pauž cerību, ka izrādītā vēlme drīz pārtaps konkrētās iniciatīvās;

84. atzinīgi vērtē ES un NATO sadarbību militāro spēju jomā, piemēram, centienus uzlabot helikopteru operatīvo spēju;

ES un ANO

85. atgādina, cik svarīga ir ES un ANO cieša sadarbība krīžu vadības jomā, īpaši tajās operāciju zonās, kurās atrodas abas organizācijas un/vai kur tās pārņem vadību viena no otras; aicina šo sadarbību pastiprināt krīzes sākumposmā, jo īpaši plānošanas jomā;

ES un Āfrikas Savienība

86. uzsver to, cik svarīga ir konstruktīva Eiropas Savienības un Āfrikas Savienības sadarbība atbilstoši saistībām, kas noteiktas miera un drošības partnerattiecībās saistībā ar Āfrikas un ES stratēģiju; uzskata, ka Eiropas Savienībai pēc iespējas vairāk būtu jāatbalsta Āfrikas Savienība, jo īpaši tādās operāciju zonās, kurās, līdzīgi kā Somālijā, tā ir vienīgā organizācija, kas atrodas uz vietas, un aicina Āfrikas Savienību censties attīstīt Āfrikas valstu reaģēšanas iespējas krīžu gadījumos, kā arī nodrošināt, lai lietderīgāk tiktu izmantota starptautisko partneru sniegtā palīdzība; aicina Komisiju un dalībvalstis īpaši pievērst uzmanību kājnieku ieroču un vieglo ieroču nekontrolētas izplatīšanas problēmai jo īpaši Āfrikā un šajā sakarībā vairāk pievērsties jautājumam par to, lai visas dalībvalstis ievērotu noteikumus, kuri ir spēkā konfliktu skartajās teritorijās;

ES un Amerikas Savienotās Valstis

87. aicina Padomi veidot attiecības starp Eiropas Savienību un ASV miera veidošanas un krīžu vadības, kā arī militāro jautājumu un dabas katastrofu jomā; šī sadarbība ir īpaši svarīga attiecībā uz pirātisma apkarošanas misijām Somālijā, centieniem stiprināt Āfrikas valstu miera uzturēšanas spējas, kā arī operācijām Kosovā un Afganistānā; īpaši atzinīgi vērtē ASV piedalīšanos Eiropas komandķēdes pakļautībā EULEX misijā Kosovā;

88. uzskata, ka ASV administrācijas paredzētā jaunā pretraķešu vairoga versija būtu padziļināti jāizpēta un jāpārbauda, un, ja šāda sistēma tiktu izveidota, būtu jāņem vērā kopēja Eiropas pieeja, lai aizsargātu Eiropu pret ballistisko raķešu apdraudējumu, īstenojot kontinentāla mēroga dialogu un veicinot Eiropas aizsardzības nozares iesaistīšanos šā vairoga izveidē;

Trešo valstu iesaistīšanās EDAP

89. atgādina, ka līdz šim 24 valstis no pieciem kontinentiem ir piedalījušās 16 civilajās un militārajās Eiropas Savienības operācijās; uzsver, ka trešo valstu iesaistīšanās Eiropas Savienības operācijām piešķir būtisku politisko un operatīvo pievienoto vērtību; uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāturpina šis ceļš un jāmeklē iespējas iesaistīt šīs trešās valstis, neskarot savu lēmumu pieņemšanas autonomiju;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Parlamenta prerogātivas

90. atzinīgi vērtē pastiprināto Padomes iesaistīšanos Eiropas Parlamenta darbā drošības un aizsardzības jomā, īpaši specializētajā apakškomitejā; atzinīgi vērtē sadaļas par attiecībām ar Parlamentu iekļaušanu pēdējos EDAP Padomes secinājumos; mudina priekšsēdētāja vietnieku / augsto pārstāvi Lisabonas līguma ietvaros turpināt šo ceļu, lai nodrošinātu KDAP spēcīgu demokrātisko lēģitimitāti;

91. atgādina, ka Eiropas Parlaments ir vienīgā pārvālstiskā iestāde, kas var likumīgi uzņemties Eiropas Savienības drošības un aizsardzības politikas uzraudzību, un ka, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, šī loma ir nostiprināta; tāpēc uzskata, ka RES asambleja, kuras pastāvēšanas pamatā ir grozītais Briseles līgums, ko nav parakstījušas visas ES dalībvalstis, nav ne politiski piemērota, ne juridiski tiesīga īstenot KDAP parlamentāro uzraudzību;

92. tādēļ mudina Eiropas Parlamentu un valstu parlamentus, ņemot vērā Lisabonas līguma sniegtās iespējas, pilnībā izmantot šā līguma 1. protokolu, lai stiprinātu sadarbību KĀDP un KDAP jomā, veidojot ciešākas un strukturētākas darba attiecības starp attiecīgajām komitejām, kas atbild par drošības un aizsardzības jautājumiem; uzsver, ka šī ciešākā sadarbība starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem aizstās tās prerogātivas, kuras RES asambleja ir nelikumīgi uzņēmusies; uzsver arī nepieciešamību pielāgot savas struktūras, lai efektīvāk nodrošinātu KDAP uzraudzību; prasa, lai Padome un augstais pārstāvis / priekšsēdētāja vietnieks rastu veidu, kā iesaistīt Eiropas Parlamentu un tā atbildīgo komiteju civilo krīžu vadības koncepciju un operatīvās darbības plānu izstrādes sākumposmā;

93. lūdz, lai Padome laikus informētu Parlamentu par sagatavošanā esošajām misijām un operācijām, kā arī par to norisi; iesaka Padomei pārrēdzamības nolūkā to regulāri informēt par *Athena* mehānisma un sākumfonda izmantošanu, kā tā jau agrāk ir darījusi, izmantojot KĀDP apropriācijas civilām misijām; uzskata, ka budžeta skaidrības labad militāriem mērķiem neparedzēto pirmo izdevumu kopsumma būtu jānorāda ES budžetā un ka pēc nepieciešamajiem Līguma grozījumiem ES budžetā papildus būtu jānorāda arī izdevumi militāriem mērķiem;

94. lūdz pārskatīt 2002. gada iestāžu nolīgumus starp Eiropas Parlamentu un Padomi par Eiropas Parlamenta piekļuvi jutīgai Padomes informācijai EDAP un KDAP jomā, lai atbildīgie deputāti, īpaši Drošības un aizsardzības un Cilvēktiesību apakškomiteju priekšsēdētāji varētu iegūt informāciju, kas viņiem nepieciešama pilnvaru īstenošanai, pamatojoties uz pilnīgu informāciju;

*

* *

95. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un NATO Parlamentārai asamblejai, kā arī ANO un NATO ģenerālsēkretāriem.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Kodolieroču neizplatīšanas līgums

P7_TA(2010)0062

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta rezolūcija par Kodolieroču neizplatīšanas līgumu

(2010/C 349 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2009. gada 24. aprīļa ieteikumu Padomei par ieroču neizplatīšanu un par Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) nākotni (2008/2324 (INI)) ⁽¹⁾
- ņemot vērā iepriekšējās 2004. gada 26. februāra ⁽²⁾, 2005. gada 10. marta ⁽³⁾, 2005. gada 17. novembra ⁽⁴⁾ un 2007. gada 14. marta ⁽⁵⁾ rezolūcijas par kodolieroču neizplatīšanu un kodolatbrūņošanu,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Irānu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gadā gaidāmo Kodolieroču neizplatīšanas līguma dalībvalstu pārskatīšanas konferenci,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas par kodolieroču neizplatīšanas un kodolatbrūņošanās jautājumiem, jo īpaši Rezolūciju Nr. 1540 (2004), Nr. 1673 (2006) un Nr. 1887 (2009),
- ņemot vērā ES un ASV 2009. gada 3. novembra augstākā līmeņa sanāksmes deklarāciju (3. pielikums),
- ņemot vērā 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Eiropas drošības stratēģijas un KĀDP īstenošanu ⁽⁷⁾
- ņemot vērā Eiropas Savienības stratēģiju pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu, ko Eiropadome pieņēmusi 2003. gada 12. decembrī,
- ņemot vērā nesen sagatavoto ziņojumu par sešos mēnešos panākto, īstenojot ES stratēģiju pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu (2009/II),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 8. decembra paziņojumu par lielāku starptautisko drošību, it īpaši tā 6., 8. un 9. punktu, kuros pausta ES apņemšanās apkarot masu iznīcināšanas ieroču un to piegādes līdzekļu izplatīšanu,
- ņemot vērā Līgumu par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu, Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) vispārējos drošības nolīgumus un papildu protokolus, Konvenciju par kodolvielu fizisko aizsardzību, Konvenciju par kodolterorisma novēršanu, Hāgas rīcības kodeksu pret ballistisko raķešu izplatīšanu, Līgumu par stratēģisko ieroču samazināšanu (START I), kura darbības termiņš beigsies 2009. gadā, un Līgumu par stratēģisko uzbrukumu samazināšanu (SORT),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0333.⁽²⁾ OV C 98 E, 23.4.2004., 152. lpp.⁽³⁾ OV C 320 E, 15.12.2005., 253. lpp.⁽⁴⁾ OV C 280E, 18.11.2006., 453. lpp.⁽⁵⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 146. lpp.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0016.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0255.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- ņemot vērā ziņojumu par Eiropas Drošības stratēģijas īstenošanu, par ko Eiropadome vienojās 2008. gada 11. decembrī,
 - ņemot vērā 2009. gada 21. decembra jautājumus Komisijai un Padomei par kodolieroču neizplatīšanas līgumu (O-0170/2009 – B7 0010/2010, O-0169/2009 – B7 0009/2010),
 - ņemot vērā Eiropadomes 2009. gada 10. un 11. decembra sanāksmē pieņemto deklarāciju par Irānu,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā masu iznīcināšanas ieroču un to piegādes līdzekļu izplatīšana ir viens no lielākajiem draudiem starptautiskajam mieram un drošībai un tā kā visaktuālākā prioritāte drošības jomā ir panākt to, lai teroristiem vai citām valstīm nebūtu kodolieroču iegādes vai izmantošanas iespējas, samazināt šo ieroču krājumus pasaulē un censties sasniegt mērķi — pasaule bez kodolieročiem;
- B. tā kā nešaubīgi nav gūti panākumi konkrētu mērķu (piemēram, tā dēvēto “13 pasākumu”⁽¹⁾) sasniegšanā saistībā ar Neizplatīšanas līguma mērķu izpildi, par kuriem vienojās iepriekšējās pārskata konferencēs, jo sevišķi tagad, kad draudus rada dažādi iemesli, tostarp kodolieroču izplatīšanas pieaugums; tā kā tas ir cieši saistīts ar palielinātu pieprasījumu pēc kodoltehnoloģijas un tās pieejamību, un iespējamība, ka šāda tehnoloģija un radioaktīvie materiāli var nonākt noziedzīgu organizāciju un teroristu rīcībā;
- C. tā kā KNL kā kodolieroču neizplatīšanas režīma stūrakmens ir jānostiprina, jo vajadzīga drosmīga politiskā vadība un vairāki progresīvi un secīgi pasākumi, lai no jauna apstiprinātu Kodolieroču neizplatīšanas līguma spēkā esamību, kā arī nostiprinātu līgumus, nolīgumus un aģentūras, kas veido pašreizējo izplatīšanas un atbrūpošanas režīmu, tostarp jo īpaši Līgumu par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu (CTBT) un Starptautiskās Atomenerģijas aģentūru (SAEA);
- D. tā kā nepieciešama visu trīs KNL pilāru (kodolieroču neizplatīšana, atbrūpošanās un sadarbība kodolenerģijas tehnoloģiju izmantošanas jomā civiliem mērķiem) turpmāka pilnveidošana;
- E. tā kā KNL parakstījušās kodollielvalstis vilcinās ierobežot vai likvidēt savus kodolieroču arsenālus un samazināt pakļaušanos kodolbrūpošanās militārajai doktrīnai;
- F. aicinot panākt turpmāku progresu visos atbrūpošanās aspektos, lai uzlabotu vispārējo drošību;
- G. tā kā ES apņēmusies izmantot visas tās rīcībā esošās iespējas, lai novērstu un apstādinātu vispārējas bažas izraisošas kodolieroču izplatīšanas programmas un atturētu no to īstenošanas un, ja iespējams, atteiktos no tām vispār, kā tas nepārprotami pausts ES stratēģijā pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu, ko Eiropadome pieņēmusi 2003. gada 12. decembrī;
- H. tā kā ES ir jāpastiprina centieni cīņā pret kodolieroču izplatīšanu un tās finansēšanu, lai sodītu izplatīšanas darbības un izstrādātu pasākumus zināšanu un prasmju nemateriālas nodošanas novēršanai, izmantojot visus pieejamos instrumentus, tostarp daudzpusējus nolīgumus un pārbaudes mehānismus, valstu un starptautiskā līmenī koordinētus eksporta pārraudzības mehānismus, kopīgas draudu samazināšanas programmas un politiskos un ekonomiskos ietekmēšanas līdzekļus;

⁽¹⁾ Apvienoto Nāciju Organizācija — Kodolieroču neizplatīšanas līguma dalībvalstu 2000. gada pārskata konference, NPT/CONF.2000/28 (I un II daļa).

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- I. atzinīgi vērtējot kopīgo deklarāciju par neizplatīšanu un atbrūošanos, kas pieņemta ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gada 3. novembrī un kurā uzsvēta nepieciešamība saglabāt un stiprināt attiecīgos daudzpusējos pasākumus, jo īpaši Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, kā arī pausts atbalsts tam, lai stātos spēkā Līgums par kodolizmēģinājumu vispārīgo aizliegumu, un aicināts 2010. gada janvārī uzsākt sarunas par skaldmateriālu aizliegšanas līgumu; turklāt norādot, ka deklarācijā atkārtoti pausts, ka Irānai un Korejas Tautas Demokrātiskajai Republikai jāpilda starptautiskās saistības kodolenerģijas jomā;
- J. tā kā Irāna ir nokavējusi līdz gada beigām noteikto termiņu un nav atsaukusies uz aicinājumiem ļaut Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras inspektoriem apmeklēt tās kodolobjektus; tā kā Irāna līdz šim nav darījusi neko, lai atjaunotu starptautiskās sabiedrības uzticību tās kodolprogrammas pilnībā miermīlīgajam raksturam;
- K. iedvesmojoties no atbrūošanās priekšlikumiem, kurus ierosinājuši *Henry Kissinger*, *George P. Schultz*, *William J. Perry* un *Sam Nunn* 2007. gada janvārī un 2008. gada janvārī, līdzīgiem bijušo valsts vadītāju apņemšanās piemēriem Apvienotajā Karalistē, Francijā, Vācijā, Itālijā, Nīderlandē un Beļģijā, Kodolieroču konvencijas projekta un Hirosimas un Nagasaki protokola, kurus visā pasaulē atbalsta pilsoniskās organizācijas un politiskie līderi, kā arī — no dažādām kampaņām, piemēram, “*Global Zero*”;
- L. tā kā NATO stratēģiskās koncepcijas pārskatīšana ir iespēja atkārtoti izvērtēt alianses kodolenerģētikas politiku kopumā, lai sasniegtu mērķi “pasaule bez kodolieročiem”; tā kā tiek lēsts, ka NATO kodolieroču režīma vai divpusēju vienošanos ietvaros piecās NATO valstīs (Beļģijā, Vācijā, Itālijā, Nīderlandē un Turcijā), kurām nav kodolieroču, joprojām ir izvietoti 150 līdz 200 taktisko kodolieroču;
- M. tā kā —lai atjaunotu un stiprinātu kodolieroču neizplatīšanas režīmu — ir nepieciešama cieša koordinācija un sadarbība starp ES un tās partneriem, jo īpaši Amerikas Savienotajām Valstīm un Krieviju;
- N. šajā sakarībā atzinīgi vērtējot Lielbritānijas un Norvēģijas kopīgo iniciatīvu, kuras mērķis ir pārbaudīt kodolieroču demontēšanas īstenošanas iespējamību un ar to saistītās pārbaudes procedūras, kā arī paredzēt tam attiecīgus procedūras pasākumus, kas ir konkrēts ieguldījums jautājuma pareizā risināšanā;
- O. tā kā 2008. gadā Francijas un Lielbritānijas valdības paziņoja par to rīcībā esošo kaujas kodolgalviņu samazināšanu, bet vienlaicīgi nolēma modernizēt savus kodolarsenālus; tā kā dalībvalstīm ir pienākums veicināt ES neizplatīšanas un atbrūošanās politiku,
1. aicina visas iesaistītās puses izmantot iespēju, ko piedāvā ANO Kodolieroču neizplatīšanas līguma 2010. gada pārskata konference, lai sekmētu mērķa īstenošanu par pilnīgu kodolatbrūošanos, kas balstīta uz starptautisku nolīgumu par pakāpenisku kodolieroču iznīcināšanu visā pasaulē, un censties īstenot mērķi par pilnīgu kodolatbrūošanos, balstoties uz pakāpeniski panāktu daudzpusēju vienošanos;
 2. uzsver nepieciešamību NKL 2010. gada pārskata konferencē izstrādāt stratēģijas, lai vienotos par nolīgumu attiecībā uz ieročos izmantotā skaldmateriāla ražošanas pārtraukšanu nediskriminējošā veidā, kas nozīmē, ka nolīgumā, par kuru notiek sarunas, būtu jānosaka, ka ne tikai valstis, kurām nav kodolieroču, bet arī valstis, kuras līdz šim nav parakstījušas NKL, nopietni apņemas pārtraukt skaldmateriāla izmantošanu ieroču ražošanā un demontēt visas ražotnes, kurās tiek ražots skaldmateriāls šiem ieročiem;
 3. uzsver, ka piecām ANO Drošības padomes dalībvalstīm, no kurām visām pieder kodolieroči, būtu jātiecas nopietni apņemties pakāpeniski pārtraukt skaldmateriāla izmantošanu ieroču ražošanā un demontēt visas ražotnes, kurās tiek ražots skaldmateriāls šiem ieročiem;
 4. aicina visas puses pārskatīt savu militāro doktrīnu ar nolūku atteikties no pirmā trieciena iespējas;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

5. aicina Padomi un dalībvalstis sniegt koordinētu, pozitīvu un uzskatāmu ieguldījumu 2010. gada KNL pārskatīšanas konferences diskusijās, jo īpaši ierosinot tālejošu pasākumu grafiku planētas atbrīvošanai no kodolieročiem un konkrētas iniciatīvas, lai atjaunotu ANO konferenci par atbrūņošanu, un veicinot atbrūņošanās pasākumus, kuru pamatā ir 1995. gada KNL pārskatīšanas konferences beigās pieņemtais "Principu un mērķu paziņojums" un 2000. gada KNL pārskatīšanas konferencē vienbalsīgi pieņemtie "13 praktiskie pasākumi";
6. pauž bažas par to, ka Izraēla, Indija un Pakistāna nav parakstījušas Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, bet Ziemeļkoreja 2003. gadā izstājās no tā; aicina minētās valstis parakstīt šo līgumu;
7. mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Savienības augsto pārstāvi ārpolitikas un drošības politikas jomā, Padomi un Komisiju regulāri informēt Parlamentu par visām sanāksmēm, gatavojoties Kodolieroču neizplatīšanas līguma 2010. gada pārskata konferencei, un atbilstoši ņemt vērā tā viedokli par neizplatīšanas un atbrūņošanās jautājumiem saistībā ar šo konferenci;
8. šajā sakarībā mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomi un Komisiju darīt visu iespējamo, lai sadarbībā ar visām iesaistītajām pusēm un nevalstiskajiem dalībniekiem, kas iestājas par vispārēju atbrīvošanu no kodolieročiem (īpaši pilsētu mēru miera kustības tīklu), palielināt izpratni Eiropā par neizplatīšanas jautājumiem;
9. atzinīgi vērtē masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas klauzulu iekļaušanu ES nolīgumos ar trešām valstīm un rīcības plānos; norāda, ka šādi pasākumi jāīsteno bez izņēmuma visām ES partnervalstīm;
10. ļoti atzinīgi vērtē ASV prezidenta Baraka Obamas 2009. gada 5. aprīļa runu Prāgā, kurā viņš pauda apņemšanos turpināt kodolatbrūņošanu un izklāstīja savu redzējumu par pasauli bez kodolieročiem; aicina Padomi paust skaidru atbalstu attiecībā uz šo apņemšanos;
11. atkārto, cik svarīgi ir, lai Padome sadarbībā ar tās partneriem aktīvi atbalstītu konkrētus priekšlikumus par to, kā pakļaut SAEA kontrolei jebkuras kodoldegvielas ražošanu, izmantošanu un atkārtotu apstrādi, kā arī par starptautiskas degvielas bankas izveidošanu; turklāt atbalsta arī citus ierosinājumus par kodoldegvielas cikla sadalīšanu kodolenerģijas miermīlīgas izmantošanas nolūkā, šajā sakarībā paturot prātā, ka Parlaments atzinīgi vērtē Padomes un Komisijas gatavību veikt finansiālu ieguldījumu līdz pat EUR 25 miljonu apmērā kodoldegvielas bankas izveidē SAEA uzraudzībā un vēlas, lai drīzumā tiktu apstiprināta vienota rīcība šajā jautājumā;
12. atbalsta turpmākos centienus, lai pilnveidotu SAEA pilnvaras, tostarp drošības nolīgumu papildu protokolu vispārēju piemērošanu un citus pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt uzticības veidošanos; prasa nodrošināt, ka šai organizācijai piešķir pietiekamus līdzekļus, lai tā izpildītu būtisko uzdevumu īstenot drošas kodoldarbības; mudina Padomi un Komisiju censties nostiprināt Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras, tostarp SAEA Drošības pasākumu analītiskās laboratorijas (Zeibersdorfā, Austrijā) kompetences;
13. uzsver — ir būtiski, lai pēc iespējas drīz stātos spēkā Līgums par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu (CTBT); šajā sakarībā atzinīgi vērtē ASV administrācijas nodomu nodrošināt minētā līguma ratifikāciju; prasa, lai Padome pilnībā atbalsta sarunas saistībā ar līgumu par kodolieročos vai citās kodoliekārtās izmantotā skaldmateriāla ražošanas pēc iespējas drīzu pārtraukšanu; cer, ka tiks veikts jauns situācijas pārskats kodolenerģijas jomā, ar kuru ASV paredzētu saistības vairs neizstrādāt atomieročus, tostarp tādus, kas var sagraut kodolbunkurus, paredzētu kodolieroču uzkrājumu samazināšanu un mudinātu ASV vairāk pievērsties aizsardzības veidiem, kas nav saistīti ar kodolenerģiju;

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

14. aicina izvērst dialogu ar jauno ASV administrāciju un visām kodolieroču lielvalstīm, lai īstenotu kopīgu programmu par pakāpenisku kaujas kodolgalviņu uzkrājumu samazināšanu; īpaši atbalsta Krievijas un ASV īstenotos pasākumus, kuru mērķis ir ievērojami samazināt kodolieročus, kā tas ir noteikts START 1 un SORT līgumos;

15. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Krievijas Federācijas un ASV lēmumu veikt sarunas, lai noslēgtu jaunu visaptverošu un juridiski saistošu vienošanos, ar ko tiktu aizstāts Līgums par stratēģisko ieroču samazināšanu (START), kura termiņš beidzās 2009. gada decembrī, un to, ka prezidenti Baraks Obama un Dmitrijs Medvedjevs 2009. gada 6. jūlijā ir parakstījuši "Kopējo vienošanos par līguma START-1 turpinājuma līgumu"; atzinīgi vērtē nesen panākto progresu ASV un Krievijas sarunās un sakarā ar sarunu nākamo kārtu, kas 2010. gada 9. martā sāksies Ženēvā, cer, ka tiks panākts galīgs nolīgums;

16. konstatē, ka ASV atteikusies no sākotnējiem plāniem attiecībā uz pretraķešu aizsardzības sistēmām Eiropā; atbalsta jauno pieeju, kas paredz visas Eiropas un Krievijas iesaistīšanu;

17. aicina izveidot no kodolieročiem brīvas zonas, kas būtu pozitīvs solis no kodolieročiem brīvas pasaules izveidošanā; šajā sakarībā uzskata, ka no kodolieročiem brīvas zonas izveidei Tuvajos Austrumos ir būtiska nozīme, lai panāktu ilgstošu un visaptverošu mieru šajā reģionā; norāda, ka visu taktisko kaujas galviņu aizliegšana Eiropā starplaikā varētu izveidot precedentu turpmākajam kodolatbrūņošanās procesam;

18. vērs uzmanību uz taktisko kodolieroču anahronismu stratēģiskā ziņā un to, ka Eiropai ir jāveicina to skaita samazināšana un Eiropas atbrīvošana no tiem, īstenojot plašāku dialogu ar Krieviju; šajā sakarā norāda uz Vācijas koalīcijas 2009. gada 24. oktobra vienošanos censties panākt ASV kodolieroču izvešanu no Vācijas, kas būtu daļa no globāla procesa, lai panāktu no kodolieročiem brīvu pasauli; atzinīgi vērtē Vācijas, Nīderlandes, Beļģijas, Luksemburgas un Norvēģijas ārlietu ministru 2010. gada 26. februāra vēstuli NATO ģenerālsēdētāram, kurā pausts aicinājums uzsākt visaptverošu diskusiju alianses ietvaros par to, kā tuvoties vispārējam politiskajam mērķim — pasaulei bez kodolieročiem;

19. atbalsta divējādu pieeju Irānas kodolprogrammai; atkārtoti mudina Irānu pilnībā un nekavējoties ievērot savas saistības, ko paredz attiecīgās ANO Drošības padomes un SAEA rezolūcijas, jo īpaši izpildīt SAEA valdes 2009. gada 27. novembra rezolūcijā noteiktās prasības; mudina Padomi atbalstīt Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes paredzētos pasākumus, ja Irāna turpinās nesadarboties ar starptautisko sabiedrību tās kodolprogrammas jautājumā; aicina Padomi būt gatavai veikt nepieciešamos īpaši pārdomātus pasākumus, kas vērsti uz kodolieroču neizplatīšanu, tostarp sankcijas šā ANO Drošības padomes procesa papildināšanai;

20. pauž nožēlu par nesenajiem kodolizmēģinājumiem, ko 2009. gada 24. septembrī veica Korejas Tautas Demokrātiskā Republika (KTDR), un to, ka šī valsts noraida ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1887; tomēr atbalsta ASV pieeju par divpusēju dialogu saistībā ar sešu pušu sarunām, lai panāktu Korejas pussalas atbrīvošanu no kodolieročiem, un norāda, ka šajā sakarībā īpaša loma ir Ķīnai;

21. atbalsta augstākā līmeņa sanāksmes sasaukšanu par kodoldrošības jautājumiem 2010. gada aprīlī, atzīstot, ka neatļauta kodolmateriālu tirdzniecība un izmantošana rada akūtus un nopietnus draudus vispārējai drošībai, un gaida konkrētus priekšlikumus par to, kā varētu uzlabot neaizsargātu kodolmateriālu drošību, aptverot arī pasākumus efektīvai to vietu izmeklēšanai, kurās materiāli nelikumīgi paņemti, un noskaidrojot, kas par to ir atbildīgs;

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju dalībvalstīm, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, ANO ģenerālsēdētāram, KNL 2010. gada pārskata konferences priekšsēdētājam un SAEA ģenerāldirektoram.

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

Kuba

P7_TA(2010)0063

Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par pārliecības dēļ ieslodzītajiem Kubā

(2010/C 349 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Kubā, jo īpaši 2004. gada 17. novembra, 2006. gada 2. februāra un 2007. gada 21. jūnija rezolūcijas,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par 2004., 2005., 2006., 2007. un 2008. gada ziņojumiem par cilvēktiesībām pasaulē un ES politiku cilvēktiesību jomā,
 - ņemot vērā tā 2006. gada 14. decembra rezolūciju par Saharova balvu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes prezidentūras 2005. gada 14. decembra deklarāciju par *Damas de Blanco* un iepriekšējās 2003. gada 26. marta un 2003. gada 5. jūnija deklarācijas par situāciju Kubā,
 - ņemot vērā Padomes kopējo nostāju 96/697/KĀDP, kuru pieņēma 1996. gada 2. decembrī un kuru periodiski atjaunina,
 - ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2007. gada 18. jūnija, 2008. gada jūnija un 2009. gada 15. jūnija secinājumus par Kubu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos baroneses *Catherine Ashton* referenta un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* sniegtos paziņojumus par politisko uzskatu un pārliecības dēļ ieslodzītā *Orlando Zapata Tamayo* nāvi Kubā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību, tostarp politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību, universāluma un nedalāmības aizsardzība joprojām ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības mērķiem;
- B. tā kā desmitiem neatkarīgo žurnālistu, nevardarbīgu disidentu un cilvēktiesību aizstāvju — no kuriem lielākā daļa ir demokrātiskās opozīcijas pārstāvji — Kubā joprojām tiek turēti cietumā par vārda, bīdrosanās un pulcēšanās pamatbrīvību īstenošanu;
- C. tā kā Parlaments 2005. gadā organizācijai *Damas de Blanco* piešķīra Saharova balvu par vārda brīvību; tā kā Kubas varas iestāžu aizliegums organizācijai *Damas de Blanco* doties uz Eiropas Parlamenta mītni, lai saņemtu piešķirto balvu, pārkāpj būtiskas cilvēka pamattiesības, proti, Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā paredzētās tiesības brīvi izbraukt no savas valsts un tajā atgriezties;
- D. tā kā Kopienas iestādes ir centušās nodrošināt politieslodzīto un pārliecības dēļ ieslodzīto atbrīvošanu un humānu attieksmi pret tiem Kubā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0601.

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

- E. tā kā *Orlando Zapata Tamayo* nāve, kas ir pirmais gadījums gandrīz 40 gados, kad Kubas aktīvists mirst no bada streika, protestējot pret valdības pārkāpumiem, ir jāvērtē kā strauja cilvēktiesību situācijas pasliktināšanās Kubā, un šis gadījums ir izraisījis starptautiska mēroga protestu vilni un to, ka aizvien lielāks skaits Kubas politieslodzīto un disidentu piesaka bada streiku,
1. stingri nosoda ieslodzītā politiskā disidenta *Orlando Zapata Tamayo* mokpilno nāvi, ko varēja novērst un kas iestājās pēc 85 bada streika dienām, un pauž solidaritāti un izsaka līdzjūtību viņa ģimenei;
 2. nosoda aktīvistu pirmstiesas ieslodzīšanu un valdības mēģinājumu neļaut *Orlando Zapata Tamayo* ģimenei rīkot viņa bēres un izvadīt pēdējā gaitā;
 3. nosoda to, ka Kubas varas iestādes nav reaģējušas nekādā vērā ņemamā veidā, un aicina ES un starptautisko sabiedrību atbrīvot visus politieslodzītos un pilnībā ievērot pamatbrīvības, jo īpaši vārda brīvību un brīvību pievienoties politiskām grupām;
 4. aicina Kubas valdību nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem atbrīvot visus politisko uzskatu un pārliecības dēļ ieslodzītos;
 5. pauž bažas par to politieslodzīto un disidentu stāvokli, kuri pēc *Zapata* nāves pieteica bada streiku; atzinīgi vērtē to, ka viņi gandrīz visi ir atsākuši ēst, taču vērs uzmanību uz žurnālista un psihologa *Guillermo Fariñas* smago stāvokli, jo viņa pieteiktais bada streiks var beigties ar nāvi;
 6. nosoda to, ka nav uzklausi Padomes un Parlamenta atkārtotie aicinājumi nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos un pārliecības dēļ ieslodzītos, un uzsver, ka Kubas disidentu ieslodzīšana viņu ideālu un nevardarbīgās politiskās darbības dēļ ir pretrunā Vispārējai cilvēktiesību deklarācijai;
 7. mudina Padomi un Komisiju saskaņā ar Ārlietu padomes apstiprinātajām nostādnēm un 2009. gada 8. decembra secinājumiem pastiprināt centienus saistībā ar prasību atbrīvot politieslodzītos un garantēt, ka cilvēktiesību aizstāvji varēs veikt savu darbību;
 8. mudina ES iestādes sniegt beznosacījuma atbalstu un īstenu iedrošinājumu, lai Kubā sāktos miermīlīga politiskā pāreja uz daudzpartiju demokrātiju;
 9. apliecina dziļu solidaritāti ar visu Kubas tautu un pauž atbalstu kubiešu virzībā uz demokrātiju un pamatbrīvību ievērošanu un popularizēšanu;
 10. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un par sadarbību atbildīgo komisāru nekavējoties sākt strukturētu dialogu ar Kubas pilsonisko sabiedrību un ar tiem, kuri aizstāv miermīlīgas pārejas procesus Kubā, ievērojot Padomes un ES secīgi pieņemtos secinājumus, izmantojot Kopienas attīstības sadarbības mehānismus, jo īpaši tos, kas ietverti Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentā;
 11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, pašreizējai ES prezidentūrai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas un Latīņamerikas parlamentārajai asamblejai, Kubas valdībai un Tautas varas nacionālajai asamblejai.
-

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

Ieguldījumi zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju attīstībā

P7_TA(2010)0064

Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par ieguldījumiem zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju attīstībā (SET plāns)

(2010/C 349 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2008. gada 28. februāra secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ieguldījumi zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju attīstībā (SET plāns)” (COM(2009)0519) un darba dokumentus, kuros sagatavoti zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju ceļveži 2010-2020. gadam SET plāna īstenošanai (SEC(2009)1295), kā arī pētniecības un izstrādes ieguldījumus prioritārajās tehnoloģijās (SEC(2009)1296),
- ņemot vērā 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas energotehnoloģiju stratēģisko plānu (2008/2005(INI)) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK attiecībā uz Eiropas Kopienas septīto pētniecības pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju izstrādes un demonstrācijas pasākumiem (2007.–2013. gadam) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu Nr. 1639/2006/EK, ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulu (EK) Nr. 663/2009, ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/29/EK, ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu par enerģētikas politiku Eiropai (COM(2007)0001), kurā noteikti ES galvenie mērķi enerģētikas jomā, piemēram, ilgtspējība, konkurētspēja un energoapgādes drošība,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Kopenhāgenas konferences par klimata pārmaiņām iznākumu (COP 15) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti: P6_TA(2008)0354.

⁽²⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 200, 31.7.2009., 31. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 140, 5.6.2009., 63. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0019.

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

- ņemot vērā 2010. gada 12. februāra jautājumus par ieguldījumiem zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju attīstībā (SET plāns) (O-0015/2010 – B7-0011/2010, O-0016/2010 – B7-0012/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība var sasniegt 20 % un 30 % siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājuma mērķi vienīgi, ja tiek noslēgts starptautisks nolīgums par primārās enerģijas izmantošanas samazinājumu salīdzinājumā ar plānotajiem līmeņiem par 20 %, un 20 % sasniegšanu attiecībā uz enerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem līdz 2020. gadam, un ja tā pastiprina centienus izstrādāt izmaksu ziņā izdevīgu, tīru, efektīvu un ilgtspējīgu zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju kopumu;
- B. tā kā šādas tehnoloģijas var palīdzēt pienācīgi risināt klimata pārmaiņu problēmas, palīdzēt nodrošināt ES energoapgādes drošību, kā arī nodrošināt mūsu ekonomiku konkurētspēju;
- C. tā kā valsts un privātais budžets enerģētikas pētniecībai kopš astoņdesmitajiem gadiem ir samazinājies; tā kā pašreizējais līdzekļu apjoms nav pietiekošs, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar virzību uz ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas sistēmu;
- D. tā kā finansējums ir viena no galvenajām problēmām, kas traucē virzīties uz jauninājumiem ES enerģētikas jomā;
- E. tā kā sešu Eiropas rūpniecības iniciatīvu jomā Komisija ir secinājusi, ka vēja enerģijas attīstīšanai nākamajos 10 gados būs nepieciešami vairāk nekā 6 miljardi eiro valsts un privātā finansējuma, kā arī 16 miljardi eiro saules enerģijai, 2 miljardi eiro energoapgādes tīkliem, 9 miljardi eiro bioenerģijai, 13 miljardi eiro oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai, 7 miljardi eiro kodolskaldīšanai un 5 miljardi eiro kopīgai tehnoloģiju iniciatīvai par kurināmā elementiem un ūdeņradi;
- F. tā kā SET ir gan mērķis, gan potenciāls padarīt ES par jauninājumu ekonomiku, nākamās desmitgades laikā radot simtiem tūkstošus jaunu kvalificētu darba vietu un veicinot rūpniecības nozares strauju izaugsmi;
- G. tā kā enerģijas paradigmā ir steidzami nepieciešamas izmaiņas, tāpēc jānodrošina kopīga riska uzņemšanās pieeja, kurā visām attiecīgajām iesaistītajām pusēm — valsts un privātām, jāuzņemas dalīta atbildība, lai to nodrošinātu, ir nepieciešams lielāks valsts finansējuma atbalsts, bet nepieciešams arī, lai rūpniecības nozare, bankas un privātie investori uzņemtos lielāku dalīto atbildību attiecībā uz risku tehnoloģiju un tirgus jomā;
- H. tā kā pētniecība ES hroniski nesaņem pietiekamu finansējumu,
- 1. atzinīgi vērtē SET plānu, jo tajā ir aprakstīta konkrēta pētnieciska rīcība tīru, ilgtspējīgu un efektīvu zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju jomā; uzsver šī plāna potenciālu pārveidot ES par novatorisku tautsaimniecību; uzsver arī, ka bez šīs jaunās pieejas ES nevarēs sasniegt savus 2020. gada mērķus enerģijas un klimata jomā;
- 2. atzīst, ka būtiski jāpalielina valsts un privātie ieguldījumi ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju izstrādē, lai paātrinātu šo tehnoloģiju attīstību, izmaksu ziņā lietderīgu ieviešanu un strauju, plašu piemērošanu nākamā 10 gadu laikā;
- 3. ir stingri pārliecināts, ka nodrošināt SET plānam nepieciešamo finansējumu ir iespējams vienīgi piesaistot papildu valsts un privātos resursus, un uzskata, ka SET plānam uzticēsies tikai tadā gadījumā, ja tam tiks piešķirti jauni līdzekļi no ES budžeta;
- 4. aicina iesaistītās puses gan no valsts, gan privātā sektora nekavējoties piešķirt papildu līdzekļus, lai īstenotu ceļvežus, par kuriem ir panākta vienošanās, sakarā ar kuriem lielākajai finansējuma daļai jānāk no privātā sektora, būtiski palielinoties sabiedriskajam finansējumam gan ES gan valstu līmenī;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

5. uzsver, ka ekonomikas krīzes apstākļos ieguldījumiem šajās jaunajās tehnoloģijās, kurām ir liels potenciāls darba vietu radīšanā, ir jābūt prioritātei; uzsver, ka tas radīs tirgus, veidos jaunas ienākumu plūsmas un atbalstīs ES ekonomikas un konkurētspējas attīstību; visbeidzot uzsver, ka turklāt tas nostiprinās ES energoapgādes drošību un samazinās energoatkarību no nedaudziem enerģijas avotiem, piegādātājiem un transporta ceļiem;
6. atkārtoti savu prasību pēc pienācīga finansējuma tīrām, ilgtspējīgām un efektīvām zemas oglekļa emisijas tehnoloģijām, tērējot vismaz 2 miljardus eiro no ES budžeta gadā papildus Septītās pamatprogrammas un Konkurētspējas un inovāciju programmas finansējumam, sākot no 2010. gada; šajā sakarā prasa Komisijai un dalībvalstīm steidzami izveidot finansēšanas grafiku attiecībā uz līdzekļiem, ko tās piešķirs, lai finansējums būtu pieejams no 2010. gada;
7. aicina Komisiju un Padomi izmantot debates par pašreizējā finanšu plāna vidusposma pārskatīšanu, kā arī debates par nākamo finanšu plānu, lai labāk saskaņotu pašreizējo un nākamo ES budžetu ar Eiropas politikas prioritātēm, īpaši attiecībā uz pētniecību, rīcību klimata jomā un energoapgādes drošību;
8. uzskata, ka ir absolūti nepieciešams steidzami izmantot piemaksas 300 miljonu eiro apmērā, kas, iedalītas jaunpieņacēju rezervē ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, lai atbalstītu oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu un novatoriskus atjaunojamo enerģiju avotus; mudina Eiropas Investīciju Banku (EIB) padarīt tās aizdevumu izsniegšanas kritērijus atbilstīgus attiecīgām novatoriskām atjaunojamo enerģiju iekārtām;
9. atgādina dalībvalstīm, ka sākot ar 2013. gadu, Emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas izsoļu ienākumi ir būtisks finansējuma avots klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanai un zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju ieviešanai un izstrādei;
10. prasa veicināt EIB nozīmi ar enerģiju saistītu projektu finansēšanā, jo īpaši palielinot tās kredītportfeļa mērķi enerģētikas jomā, palielinot tās spējas piedāvāt aizdevumu garantijas enerģētikas projektiem, un uzlabojot koordināciju un nepārtrauktību augstāka riska pētniecības un izstrādes enerģētikas jomas projektu finansēšanā;
11. aicina EIB atbilstīgi prioritāri izskatīt tos projektus, kas reāli veicinās ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju demonstrēšanas dzīvotspēju (piemēram, viedo tīklu izstrāde un nelielas hidroiekārtas);
12. atzinīgi vērtē pašreizējās iniciatīvas, piemēram, Riska dalīšanas finanšu mehānismu, *Marguerite* fondu (Eiropas pamatkapitāla fondu enerģētikai, klimata pārmaiņām un infrastruktūrai 2020), riska kapitālu, Straujas izaugsmes un jauninājumu mehānismu MVU (GIF), kuru nozīme SET plāna iniciatīvu finansēšanā ir jāveicina un jāpakļauj nopietnam izvērtēšanas procesam vidusposma pārskata ietvaros;
13. lūdz Komisiju ciešā sadarbībā ar EIB nekavējoties un vēlākais līdz 2011. gadam iesniegt visaptverošu priekšlikumu par atjaunojamo enerģiju un energoefektivitātes projektu un viedo tīklu finansēšanas instrumentu;
14. uzsver, ka jāpalielina ES pētniecības bāzes kapacitāte un būtiski svarīga ir tālākizglītība un apmācība, lai nodrošinātu to cilvēkresursu kvantitāti un kvalitāti, kas nepieciešami, lai pilnībā izmantotu iespējas, ko sniedz jaunās tehnoloģijas;
15. uzsver, ka jārada piemēroti apstākļi un stabili, veicinoši reglamentējošie noteikumi, lai atbalstītu valsts un privātā sektora partnerību veidošanos, kas ir priekšnoteikums SET plāna un Eiropas rūpniecības iniciatīvu īstenošanai;
16. aicina Komisiju nodrošināt, lai tehnoloģiju ražotāji varētu tieši pieteikties SET plāna finansējumam, nevis vienīgi kā konsorcijs ar energoapgādes uzņēmumiem dalībnieki, kā tas ir ekonomikas atveseļošanas programmas un NER300 gadījumā;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

17. atzīst, ka MVU ir galvenais virzītājspēks daudzu ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju izstrādē, jo īpaši attiecībā uz decentralizētāku enerģijas sistēmu izstrādi, un tāpēc uzsver, ka piekļuve valsts atbalstam un aizdevumiem, tostarp finansējumam no SET plāna ir jānosaka MVU izdevīgā un ērtā veidā; aicina nozīmīgu ES finansējuma daļu, kas būs pieejama no SET plāna, iezīmēt MVU;

18. atzinīgi vērtē to, ka liela uzmanība pievērsta demonstrējumu projektiem (liela apjoma); tomēr uzsver, ka nepieciešams padarīt līdzekļus pieejamus arī riskantiem vidēja un ilgtermiņa fundamentālajiem, kā arī lietišķajiem pētījumiem;

19. aicina Eiropas Enerģētikas pētniecības aliansi uzsākt un īstenot kopīgas programmas SET plāna īstenošanai, izveidojot ciešas saiknes ar Eiropas rūpniecības iniciatīvām, kā arī aicina izvērst tās darbību; uzsver, ka, lai Eiropas Enerģētikas pētniecības alianse pilnībā varēt izpildīt šo uzdevumu, jāpiešķir pietiekami līdzekļi no ES un dalībvalstu budžetiem;

20. pauž bažas par to, ka Eiropas Pētniecības padome neplāno nekādas konkrētas ar enerģiju saistītas programmas, tādējādi norādot uz pienācīgu ieguldījumu trūkumu fundamentālajos pētījumos;

21. atzinīgi vērtē Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta (ETI) iniciatīvu veidot konkrētas Zināšanu un jauninājumu kopienas ilgtspējīgas enerģijas un pielāgošanās klimata pārmaiņām, kā arī to mazināšanas jomā;

22. atzinīgi vērtē priekšlikumu jauno Viedo pilsētu iniciatīvu, kurā galvenā uzmanība pievērta Eiropas pilsētu energoefektivitātei (jo īpaši to, kas parakstīja Pilsētu mēru paktu) pievienot pašreizējām sešām Eiropas rūpniecības iniciatīvām, lai radītu apstākļus plaša tirgus izveidei energoefektivitātes un atjaunojamo enerģiju tehnoloģijām, kā arī viedajiem tīkliem pilsētu teritorijās; mudina Komisiju un dalībvalstis strauji īstenot šo jauno iniciatīvu, kura veicinās vietējo ekonomiku un sociālo kohēziju, pilnībā iesaistot valsts un reģionālās varas iestādes, kurām ir izšķiroša nozīme ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju popularizēšanā un izmantošanā;

23. atgādina Komisijai par tās ziņošanas pienākumu saskaņā ar Enerģijas atjaunošanas plāna regulu un par tās apņemšanos sagatavot papildu priekšlikumus, kas dotu iespēju rast finansējumu projektiem energoefektivitātes un atjaunojamo enerģijas avotu jomā, ja ir atlikusi nauda pēc uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus; sagaida, ka 116,19 miljoni eiro neizmantotās naudas būs pieejami šādiem projektiem;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis vairāk pētīt un izplatīt novatoriskas pieejas pilsētu plānošanai un attīstībai, jo īpaši integrētai pilsētu plānošanai, kurā ņemta vērā nepieciešamība pēc lielākas sociālās integrācijas, teritoriālās kohēzijas un kurā liela vieta paredzēta ilgtspējīgas enerģijas un tīra transporta izmantošanai, lai izveidotu dzīvotspējīgas pilsētu sistēmas;

25. mudina Komisiju iesniegt papildu iniciatīvas, lai izmantotu to lielo potenciālu, ko piedāvā citas tehnoloģiskās iespējas, kas pieminētas 2009. gada 7. oktobra paziņojumā "Ieguldījumi zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju attīstībā (SET plāns)", kā arī sāluma gradienti un ģeotermiskā enerģija; uzsver, ka to finansēšanai nepieciešams piešķirt papildu līdzekļus no ES budžeta;

26. atzinīgi vērtē sešu rūpniecības iniciatīvu atlasi un 2010.-2020.gada tehnoloģiju ceļvežus, kas nodrošina konkrētus mērķus padarīt katru zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju konkurētspējīgu izmaksu ziņā, un aicina Komisiju attīstīt rūpniecības iniciatīvas, nodrošinot, ka to pārvaldība ir vienkārša, nebirokrātiska un pārredzama, un galvenā kopīgā iezīme ir regulāri kontakti ar SET plāna vadības grupu un EIB;

27. aicina SET plāna vadības grupu ziņot Eiropas Parlamentam reizi gadā un paredzēt plašāku specializēto zināšanu struktūru, izveidojot tehniskās darba grupas interešu jomās, lai apspriedēs un lēmumu pieņemšanas procesā iesaistītu plašu ieinteresēto personu loku;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

28. aicina Komisiju atbalstīt starptautisko sadarbību ar citiem svarīgiem stratēģiskiem partneriem attīstītajās, jaunajās tirgus ekonomikas un jaunattīstības valstīs ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju izstrādes, ieviešanas un izplatīšanas jomā, jo īpaši ar tādu fondu starpniecību kā Starptautiskais energoefektivitātes un neizsīkstošās enerģijas fonds, kura galvenā uzmanība ir pievērsta nelieliem projektiem;

29. atzinīgi vērtē centienus atbalstīt sadarbību enerģijas tehnoloģiju jomā, piemēram, nesen izveidoto ES-ASV Enerģijas padomi; šajā sakarā aicina Enerģijas padomi izmantot sinerģijas SET plāna īstenošanai;

30. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt starptautisku oglekļa emisiju kvotu sistēmu, lai radītu stabilus un taisnīgus konkurences apstākļus ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju izstrādei un ieviešanai;

31. aicina Komisiju uzraudzīt SET plāna efektīvu īstenošanu, ieviest šim mērķim piemērotu novērtēšanas sistēmu, izvērtēt jebkākus šķēršļus, kas traucē ceļvežu īstenošanai un regulāri informēt Parlamentu par sasniegto SET plāna un tā ceļvežu īstenošanā;

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Lielā dabas katastrofa Madeiras autonomajā reģionā un vētras “Ksintija” sekas Eiropā

P7_TA(2010)0065

Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par lielajām dabas katastrofām Madeiras autonomajā apgabalā un vētras “Ksintija” izraisītajām sekām Eiropā

(2010/C 349 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. un 349. pantu,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (COM(2005)0108), un Parlamenta 2006. gada 18. maija nostāju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2002. gada 5. septembra rezolūciju par plūdiem Eiropā ⁽²⁾, 2005. gada 8. septembra rezolūciju par dabas katastrofām (ugunsgrēkiem un plūdiem) Eiropā ⁽³⁾, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par mežu ugunsgrēkiem un plūdiem ⁽⁴⁾ un 2006. gada 18. maija rezolūcijas par dabas katastrofām (mežu ugunsgrēkiem, sausuma periodiem, plūdiem) — lauksaimniecības aspektiem ⁽⁵⁾, reģionālās attīstības aspektiem ⁽⁶⁾ un vides aspektiem ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Balto grāmatu “Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (COM(2009)0147) un Komisijas paziņojumu “Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai” (COM(2009)0082),

⁽¹⁾ OV C 297 E, 7.12.2006., 331. lpp.

⁽²⁾ OV C 272 E, 13.11.2003., 471. lpp.

⁽³⁾ OV C 193 E, 17.8.2006., 322. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0349.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0222.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0223.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0224.

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 24. februāra paziņojumu par lielo dabas katastrofu Madeiras autonomajā apgabalā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2010. gada 20. februārī Madeirā notika liela dabas katastrofa, kura izpaudās kā pārmērīgas un nepieredzēti spēcīgas lietusgāzes, stipras vēja brāzmas un augsti jūras viļņi un kuras dēļ Madeirā gājuši bojā vismaz 42 cilvēki, vairāki cilvēki pazuduši, simtiem cilvēku palikuši bez pajumtes un desmitiem cilvēku ievainoti;
- B. tā kā 2010. gada 27. un 28. februārī Rietumfrancijā, jo īpaši Puatū-Šarantā, Luāras reģionā un Bretaņā, plosījās spēcīga un ārkārtīgi postoša vētra "Ksintija", kuras dēļ bojā gājuši aptuveni 60 cilvēki, vairāki cilvēki pazuduši un tūkstošiem cilvēku palikuši bez pajumtes;
- C. tā kā vairākas meteoroloģiskas parādības, jo īpaši vētra "Ksintija", ir skārušas arī dažādus Spānijas reģionus, jo īpaši Kanāriju salas un Andalūzija, kā arī Beļģiju, Vāciju, Nīderlandi un Portugāli un ir izraisījušas vairāku cilvēku bojāeju un lielus materiālos zaudējumus;
- D. tā kā šī dabas katastrofa ir nodarījusi lielas ciešanas upuru ģimenes locekļiem un tajā cietušajiem iedzīvotājiem;
- E. tā kā katastrofa nodarīja vērienīgus postījumus, ievērojami bojājot ne tikai valsts infrastruktūru, tostarp ceļus, ostas, ūdensapgādi, elektroapgādi, kanalizācijas un telesakaru sistēmas, bet arī dzīvojamās ēkas, komerciestādes, rūpnieciskās apbūves un lauksaimniecības zemi, un ir arī nodarīts kaitējums dabas un kultūrvēsturiskajam mantojumam; tā kā jo īpaši ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas bojājumi var apdraudēt sabiedrības veselību;
- F. tā kā pašreiz katastrofas seku dēļ cilvēki nevar atsākt normālu ikdienas dzīvi un šķiet, ka katastrofai būs ilgstoša ietekme uz ekonomiku un sociālo jomu;
- G. tā kā ir nepieciešams sakopt un atjaunot katastrofas izpostītos rajonus, atveseļot to ražošanas potenciālu un kompensēt katastrofas radītās sociālās izmaksas;
- H. tā kā pēdējos gados ir kļuvis skaidrs, ka, visticamāk, arvien biežāk būs jāsaskaras ar problēmām, ko rada plūdi, vētras un citas ekstremālas dabas parādības; tā kā ieguldījums cīņā pret klimata pārmaiņām ir svarīgs arī tādēļ, lai novērstu katastrofas;
- I. tā kā dabas katastrofas izraisa ekonomiskas un sociālas sekas, kas nelabvēlīgi ietekmē reģiona tautsaimniecību, ražošanu, akvakultūru audzēšanu, tūrismu, vidi un bioloģisko daudzveidību,
1. pauž visdziļāko līdzjūtību un solidarizējas ar izpostītajiem reģioniem, pauž nožēlu par šo dabas katastrofu izraisītajām smagajām sekām tautsaimniecībā un jo īpaši izsaka līdzjūtību bojāgājušo ģimenēm;
 2. apliecina cieņu meklēšanas un glābšanas komandām, kas strādājušas bez pārtraukuma, lai glābtu cilvēkus un mazinātu tiem nodarīto kaitējumu un materiālos zaudējumus;
 3. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt tos, kurus skar šīs katastrofas ekonomiskās un sociālās sekas;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

4. uzskata, ka valsts, reģionālām un vietējām iestādēm būtu jāpievēršas jautājumam par efektīviem preventīviem darbības plāniem un jāvelta vairāk uzmanības piemērotiem tiesību aktiem un praksei, kas saistīta ar apmežošanas programmām, zemes izmantojumu, ūdens apsaimniekošanu un efektīvu riska pārvaldību, tostarp attiecībā uz piejūras pilsētu apbūvi un aizsprostu celtniecību, kā arī lauksaimniecības un mežsaimniecības jomās;
 5. aicina Komisiju nekavējoties, tiklīdz attiecīgo valstu valdības būs iesniegušas pienācīgus pieprasījumus, īstenot visus nepieciešamos pasākumus, lai pēc iespējas ātrāk un elastīgāk nodrošinātu Eiropas Savienības Solidaritātes fonda līdzekļus iespējami lielākā apjomā;
 6. aicina Komisiju ņemt vērā atsevišķu katastrofās cietušo reģionu īpatnības, jo īpaši salu un attālo reģionu vārīgumu, lai pēc iespējas labāk sniegtu palīdzību katastrofā cietušajiem;
 7. prasa, lai Komisija ne tikai nodrošinātu Eiropas Savienības Solidaritātes fonda līdzekļus, bet arī būtu atvērta un elastīga sarunās ar attiecīgajām iestādēm par reģionālo operatīvo programmu "Intervir+"(ERAF) un "Rumos"(ESF) un tām līdzvērtīgo Francijas programmu, kā arī Kohēzijas fonda finansētajā tematiskajā teritoriālās veicināšanas operatīvajā programmā ietvertās sadaļas par Madeiru pārskatīšanu; aicina Komisiju iespējami drīz turpināt pārskatīt un analizēt iespēju 2010. gadā palielināt Kopienas līdzfinansējuma likmi īpašiem projektiem saskaņā ar attiecīgām darbības programmām un atbilstoši noteikumiem un maksimālajām summām, kas noteiktas vispārējā regulā par struktūrfondiem laika posmā no 2007. līdz 2011. gadam (Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006), nepārskatot ikgadējo finansējumu, kas piešķirts attiecīgajām dalībvalstīm;
 8. atgādina, ka jaunā regula par Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, kuras pamatā ir Komisijas priekšlikums (COM(2005)0108), ir obligāta, lai elastīgāk un iedarbīgāk risinātu dabas katastrofu izraisītās problēmas; kritizē to, ka Padome bloķēja šo dokumentu, lai gan Parlaments bija pieņēmis savu nostāju ar pārliecinošu balsu vairākumu pirmajā lasījumā 2006. gada maijā; prasa Spānijas prezidentūrai un Komisijai nekavējoties rast risinājumu, lai atsāktu regulas pārskatīšanu ar mērķi izveidot stingrāku un elastīgāku instrumentu, ar kuru efektīvi varētu risināt jaunās klimata pārmaiņu radītās problēmas;
 9. aicina dalībvalstis un katastrofas skartos reģionus sagatavot ilgtspējīgus izpostīto teritoriju atjaunošanas un atveseļošanas plānus; aicina dalībvalstis apsvērt nepieciešamību pēc ilgtermiņa ieguldījuma darbības plānos, lai novērstu šādas katastrofas un mazinātu kaitējumu;
 10. aicina dalībvalstis, īstenojot integrētu pieeju visās katastrofas skartajās teritorijās, pielāgoties klimata pārmaiņu sekām, ievērojot spēkā esošos tiesību aktus;
 11. uzstāj, ka Baltajā grāmatā par klimata pārmaiņām ietvertie ieteikumi ir jāpārvērš konkrētos pasākumos un ir jārikojas, lai nodrošinātu, ka pielāgošanās klimata pārmaiņām Eiropas Savienībā kļūst par realitāti;
 12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un Madeiras autonomā apgabala valdībai.
-

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

Gilad Shalit lieta

P7_TA(2010)0066

Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par Gilad Shalit lietu

(2010/C 349 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1949. gada Trešo Ženēvas konvenciju un 1949. gada Ženēvas konvenciju kopējo 3. pantu,
 - ņemot vērā 1979. gada Starptautisko konvenciju pret ķīlnieku sagrābšanu,
 - ņemot vērā 2009. gada 18. novembrī Eiropas Savienības vārdā pieņemto prezidentvalsts deklarāciju par humanitāro stāvokli Gazā, kurā Padome aicina "Izraēlas karavīra *Gilad Shalit* sagūstītājus nekavējoties viņu atbrīvot",
 - ņemot vērā ASV Kongresa 2006. gada 18. jūlija rezolūciju Nr. 921,
 - ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Tuvajos Austrumos, kurās iekļauts aicinājums atbrīvot *Gilad Shalit*,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā kaprāli (šobrīd seržantu) *Gilad Shalit* organizācija *Hamas* nolaupīja 2006. gada 25. jūnijā Izraēlas teritorijā;
- B. tā kā seržants *G. Shalit* ir Eiropas (Francijas) un Izraēlas pilsonis;
- C. tā kā no brīža, kad seržantu *G. Shalit* paņēma par ķīlnieku, viņu tur Gazā bez tiesībām sazināties un viņam ir liegtas pamattiesības, kuras nodrošina 1949. gadā pieņemto Ženēvas konvenciju kopējais 3. pants un 1949. gada Trešā Ženēvas konvencija;
- D. tā kā *Hamas* ir uzņēmusies atbildību par seržanta *G. Shalit* turēšanu ieslodzījumā un ir paziņojusi, ka viņš tiek turēts ieslodzījumā, ievērojot 1949. gada Trešo Ženēvas konvenciju;
- E. tā kā visām Tuvo Austrumu konflikta pusēm jebkādos apstākļos jāievēro starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā;
- F. tā kā uzticības veidošana starp izraēliešiem un palestīniešiem ir būtiski svarīga miera procesā, kura mērķis ir radīt situāciju, kad abas valstis var pastāvēt līdzās mierā un drošībā;
- G. tā kā 2009. gada oktobrī saņemtais videomateriāls, kurā redzams sagūstīts karavīrs, kurš tur rokās pirmdienas, 2009. gada 14. septembra avīzi, ir visneapgāzamākais pierādījums tam, ka seržants *G. Shalit* ir dzīvs,
1. aicina nekavējoties atbrīvot seržantu *Gilad Shalit*;
 2. aicina *Hamas* rīkoties atbilstoši tās vārdiem un nodrošināt seržantam *G. Shalit* tiesības un privilēģijas, kas paredzētas 1949. gada Trešajā Ženēvas konvencijā;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

3. pauž nožēlu par seržanta G. Shalit pamattiesību pastāvīgo neievērošanu un to, ka viņa ģimenei, kā arī Francijas un Izraēlas varas iestādēm netiek sniegta informācija par stāvokli, kādā viņš atrodas; tāpēc mudina Hamas atļaut Starptautiskā Sarkanā Krusta komitejai nekavējoties apmeklēt seržantu G. Shalit un ļaut G. Shalit sazināties ar viņa ģimeni atbilstoši 1949. gada Trešajai Ženēvas konvencijai;
4. uzsver, cik svarīgi ir gūt panākumus ceļā uz divu valstu risinājumu, un atzinīgi vērtē netiešo sarunu atsākšanu starp Izraēlu un Palestīniešu pašpārvaldi;
5. uzsver, ka visu pušu īstenoti pasākumi savstarpējas uzticēšanās veidošanai, tostarp daudzu palestīniešu ieslodzīto atbrīvošana, varētu veicināt konstruktīvas gaisotnes izveidi, kas ļautu panākt seržanta G. Shalit atbrīvošanu;
6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstīm, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Izraēlas valdībai, Palestīniešu pašpārvaldei, kā arī Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārajai asamblejai.

Vardarbības pastiprināšanās Meksikā

P7_TA(2010)0067

Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par vardarbības saasināšanos Meksikā

(2010/C 349 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības un Meksikas Savienoto Valstu ekonomisko partnerattiecību, politikas koordinācijas un sadarbības nolikumu,
- ņemot vērā 2009. gada 12. marta ieteikumu Padomei par ES un Meksikas stratēģisku partnerību,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 15. jūlija paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam "Virzība uz ES un Meksikas stratēģisku partnerību" (COM(2008)0447),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 30. septembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Eiropas Savienība un Latīņamerika: globālo procesu dalībnieku partnerība" (COM(2009)0495),
- ņemot vērā 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par sieviešu slepkavībām (feminicīdu) Meksikā un Centrālamerikā un Eiropas Savienības lomu to apkarošanā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības paziņojumu par žurnālistu José Luis Romero, Valentín Valdés Espinosa un Jorge Ochoa Martínez slepkavībām,
- ņemot vērā Riodežaneiro 1999. gada 28. un 29. jūnijā, Madridē 2002. gada 17. un 18. maijā, Gvadalaharā 2004. gada 28. un 29. maijā, Vinē 2006. gada 12. un 13. maijā un Limā 2008. gada 16. un 17. maijā notikušajos piecos Eiropas Savienības un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu un to valdību vadītāju sammitos pieņemtās deklarācijas,

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

- ņemot vērā 2008. gada 17. maijā Limā notikušā ES un Meksikas sammita kopīgo deklarāciju,
 - ņemot vērā 2009. gada novembrī Briselē notikušās ES un Meksikas apvienotās komitejas devītās tikšanās laikā pieņemto kopīgo deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. pantu,
- A. tā kā Meksikai un Eiropas Savienībai ir kopīgas vērtības, kas izpaužas mūsu demokrātiskajās un plurālistiskajās sabiedrībās, atbalstot pamatbrīvības, cilvēktiesības, vides aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību, kā arī apņemoties konsolidēt demokrātiju, tiesisko drošību un cīņu pret nabadzību un nodrošināt godīgu sociālo un ekonomisko attīstību;
- B. tā kā mūsu demokrātisko režīmu uzdevums un pienākums ir nodrošināt tiesiskas valsts darbību un cilvēktiesību ievērošanu un tā kā tādēļ brīvību baudīšana un pilnīga īstenošana un tiesības uz fizisko neaizskaramību ir viens no galvenajiem tiesiskuma pīlāriem;
- C. tā kā vardarbības un nedrošības iemeslus Meksikā nevar nošķirt no nabadzības, nevienlīdzības un marginalizācijas strukturālās problēmas, jo šajā ziņā kopš ekonomikas krīzes sākuma ir notikusi negatīva attīstība, un tā kā ir nepieciešams plašs, stratēģisks un ilgtermiņa skatījums uz attīstību, lai gūtu panākumus sociālās kohēzijas jomā;
- D. tā kā ES un Meksikas stratēģiskā partnerība ļauj abām pusēm ciešāk sadarboties pasaules nozīmes jautājumos un jo īpaši pastiprināt dialogu un īstenot plašāku koordināciju un apmaiņu jomās kā drošība, cilvēktiesības, vēlēšanu reforma, reģionālā attīstība un tirdzniecības un regulējošā politika;
- E. tā kā līdz ar to stratēģiskā partnerība ļaus padziļināti sadarboties cilvēktiesību jomā un tā kā abas puses ir apstiprinājušas gatavību cieši sadarboties kopīga mērķa vārdā panākt visaugstākā līmeņa standartu ieviešanu cilvēktiesību jomā;
- F. tā kā Meksika piedalās visās reģionālajās un pasaules organizācijās un tā kā Meksika ir parakstījusi visus starptautiskos nolīgumus cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā, kas, protams, arī paredz apkarot vardarbību pret sievietēm; tā kā Meksika arī atbalsta tādus tiesību aktus, ar kuriem tiek veicināta vīriešu un sieviešu līdztiesība;
- G. tā kā ES un Meksikas sadarbības programma cilvēktiesību jomā stājās spēkā 2008. gadā ES un Meksikas divpusējās sadarbības programmas 2007.–2013. gadam ietvaros un tā kā tās prioritāte ir nepieļaut vardarbību pret sievietēm un veicināt sieviešu tiesības ar virkni šajā nolūkā paredzētām programmām;
- H. tā kā ir izveidots Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments, kura prioritātes ir atbalstīt vardarbības izskaušanu pret sievietēm un bērniem, sekmēt, lai kārtības uzturēšanas spēki ievērotu cilvēktiesības, atbalstīt diskriminācijas izskaušanu un pieņemt starptautiskas normas tiesiskuma un cilvēktiesību jomā;
- I. tā kā vardarbība Meksikā ir saasinājusies galvenokārt narkotiku tirdzniecības dēļ, jo īpaši ASV pierobežā, un tā kā šo vardarbību visvairāk izraisa kriminālo grupu konkurence par narkotiku piegādi milzīgajā ASV tirgū gan attiecībā uz narkotiku ražošanu, gan tirdzniecību, un tā kā šī vardarbība ir saasinājusies arī Meksikas iestāžu ofensīvas dēļ, lai atrisinātu šo situāciju;
- J. tā kā valdības uzsāktajam plānam veselības, izglītības un sociālās kohēzijas jomā un politiskajai stratēģijai kontroles atjaunošanai Huarešā ir liela nozīme; tā kā šis plāns, kura vajadzībām ir piešķirti līdzekļi EUR 200 miljonu apmērā, ļaus novērst vardarbības sociālos iemeslus, pat ja būs nepieciešams divkāršot pūliņus šajā jomā;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

- K. tā kā Meksikas valdība ir apliecinājusi ciešu apņēmību uzlabot valsts drošības situāciju, jo īpaši ievērojami palielinot drošības spēku budžetu un veicot valsts drošības struktūru reformu ar mērķi pastiprināt tiesu sistēmas un tiesību aktu piemērošanas efektivitāti, kas tādējādi ļaus apkarot organizēto noziedzību;
- L. tā kā saskaņā ar Starptautiskās žurnālistu federācijas sniegto informāciju Meksika ir viena no žurnālistiem bīstamākajām vietām pasaulē, jo kopš 2000. gada šajā valstī ir nogalināti vismaz 53 žurnālisti, no kuriem 2009. gadā vien ir nogalināti 13 žurnālisti, un šo faktu savos ziņojumos ir nosodījusi arī Meksikas Valsts cilvēktiesību komiteja;
- M. tā kā pret cilvēktiesību aizsardzības un veicināšanas organizāciju aktīvistiem bieži tiek vērsti draudi un iebiedēšana un tā kā gan valsts, gan federālajā līmenī nepamatoti kavējas daudzas iepriekšējas izmeklēšanas par uzbrukumiem cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu slepkavībām;
- N. tā kā valsts un starptautiskās cilvēktiesību aizsardzības organizācijas ir atkārtoti nosodījušas šo tiesību pārkāpumus vairāku drošības spēku operāciju laikā;
1. piekrīt Meksikas iestāžu bažām attiecībā uz vardarbības saasināšanos un ir solidārs ar Meksikas iedzīvotājiem viņu cīņā pret narkotiku tirdzniecību;
 2. izsaka līdzjūtību un solidaritāti upuru ģimenēm un draugiem, un visai Meksikas tautai, kuru tas mudina turpināt aizsargāt demokrātisku un tiesisku valsts iekārtu;
 3. atbalsta Meksikas valdības apņēmību apkarot organizēto noziedzību, kas izpaužas kā narkotiku tirdzniecība, taču ir ļoti noraižīgs par vardarbības eskalāciju, kas ir saistīta ar narkotiku tirdzniecību un par narkokarteļu bezkaunību un visvarenību attiecībā uz jebkāda veida iestādēm, jo īpaši tajās Meksikas pavalstīs, kas atrodas pie Amerikas Savienoto Valstu robežas;
 4. nosoda ikvienu vardarbības izpausmi, jo īpaši vardarbību un pastāvīgos nāves draudus, kas ir vērsti pret tiem aktīvistiem, kuri iesaistās, lai veicinātu un aizsargātu cilvēktiesības Meksikā, un aicina Meksikas iestādes rīkoties vēl aktīvāk, lai nodrošinātu šo apvienību juridisko un to locekļu fizisko drošību un neaizskaramību; vēl aicina Eiropas Savienību efektīvi piemērot cilvēktiesību aktivistu aizsardzības vadlīnijas;
 5. mudina Meksikas iestādes turpināt celt iestāžu kapacitāti, īpašu uzmanību veltot to sieviešu kategorijai, kas visvairāk cieš no vardarbības; uzskata, ka tas ir valdības pienākums cīnīties pret sieviešu nogalināšanu, nodrošinot izpildītāju un līdzatbildīgo tiesāšanu un šādu noziegumu efektīvu novēršanas pasākumu īstenošanu arī turpmāk;
 6. šajā sakarībā nosoda vardarbību un slepkavības, kuru upuri ir mēdijos strādājošie, un pauž atbalstu kompetentajām iestādēm, kas īsteno visus tos pasākumus, kuri ir nepieciešami, lai identificētu, aizturētu un tiesātu šo noziegumu izdarītājus; atzinīgi vērtē, ka Meksikas likumdevējs ir pieņēmis normatīvus un institucionālus aktus, lai nodrošinātu vārda brīvību un žurnālistu drošību;
 7. šajā sakarībā iesaka Meksikas valdībai arī turpmāk nodrošināt tiesiskas valsts pastāvēšanu, lai risinātu tās atsevišķās strukturālās problēmas, kas ir cilvēktiesību pārkāpumu pamatā, un jo īpaši lai īstenotu tiesu sistēmas reformu; šajā jautājumā uzsver, cik svarīga ir tiesnešu neatkarība, kas nodrošina neitralitāti un apņēmīgu cīņu pret nesodāmību;
 8. aicina dalībvalstu valdības, kurām ir divpusējas attiecības ar Meksiku, un Eiropas iestādes, īstenojot sadarbības programmas un piešķirot finanšu un tehniskos līdzekļus, vēl vairāk atbalstīt cilvēktiesību aizsardzību; aicina palielināt budžeta asignējumus, lai varētu nostiprināt un reformēt tiesu iestādes, policiju un prokuratūru un varētu veikt vainīgo personu kriminālvajāšanu un tās sodīt, kā arī, lai varētu īstenot efektīvus liecinieku, upuru un viņu ģimenes locekļu aizsardzības mehānismus;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

9. atgādina, ka Meksikas valdība sniedz ieguldījumu īstenas daudzpusības veicināšanā un Apvienoto Nāciju Organizācijas rīcības iespēju palielināšanā attiecībā uz miera saglabāšanu un ilgtspēju un cilvēktiesību aizsardzības nodrošināšanu, lai vienlaikus saskaņā ar Limas deklarāciju, izmantojot starptautisko tiesību sistēmu, varētu novērst tādas miera un drošības apdraudējuma faktorus kā narkotiku un ieroču tirdzniecība, organizētā noziedzība, terorisms un cilvēku tirdzniecība;
10. ļoti vēlas, lai stratēģiskā partnerība būtu iespēja apspriest veidu, kā vislabāk piemērot visos divpusējos nolīgumos iekļauto cilvēktiesībām un demokrātijai veltīto klauzulu, un kā iespēja izvērtēt šīs klauzulas ievērošanu, tostarp tās pozitīvā aspekta izvērtēšanu, jo cilvēktiesības un demokrātijā ir būtiskas vērtības;
11. uzskata, ka jauniešu sociāla integrācija ir viens no galvenajiem veidiem, kā jaunieši sajūtas piederīgi demokrātiskam režīmam, un ka viņu frustrācija ir viens no vardarbības saasināšanās pamatcēloņiem, un tāpēc Meksikai vēl vairāk ir jāsadarbojas ar Eiropas Savienību sociālās kohēzijas jomā; pie viena aicina Meksikas iestādes piešķirt līdzekļus, lai palīdzētu jauniešiem iekļauties sabiedrībā un lai pieņemtu narkotiku profilakses un toksikomānu readaptācijas un reintegrācijas programmas;
12. aicina Eiropas Komisiju un Meksikas valdību, termiņa vidū pārskatot laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam noteikto finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā, noteikt drošības nostiprināšanu un pārvaldības un iestāžu kapacitātes celšanu kā pirmās nozīmības jomas (sociālā kohēzija) prioritāti;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jomā, dalībvalstīm, Amerikas valstu organizācijas ģenerālsekretāram, Eiropas un Latīņamerikas valstu (EuroLat) asamblejai, kā arī Meksikas Savienoto valstu Kongresa priekšsēdētājam.

Dienvidkoreja - nāvessoda legalizēšana

P7_TA(2010)0068

Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par nāvessoda legalizēšanu Dienvidkorejā

(2010/C 349 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par nāvessoda atcelšanu un nepieciešamību pēc tūlītēja nāvessodu izpildes moratorija valstīs, kurās joprojām piemēro nāvessodu,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 62/149, kurā pieprasīts noteikt nāvessoda piemērošanas moratoriju (pamatojoties uz Trešās komitejas ziņojumu (A/62/439/2. pielikums)),
 - ņemot vērā 1998. gada 3. jūnijā Padomes pieņemto ES pamatnostādņu par nāvessodu pārskatīto un atjaunināto teksta redakciju,
 - ņemot vērā Ženēvā 2010. gada 24.–26. februārī notikušā Pasaules 4. kongresa dalībnieku pieņemto galīgo deklarāciju pret nāvessodu un tajā pausto prasību par vispārēju nāvessoda atcelšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies atcelt nāvessodu un cenšas panākt šā principa vispārēju atzīšanu;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

- B. tā kā 2010. gada 25. februārī Korejas Republikas Konstitucionālā tiesa ar balsu vairākumu (5 pret 4) lēma, ka nāvēssods ir paredzēts valsts pamatlikumā, un tā kā tomēr tiesneši arī uzsvēra, ka jautājums par nāvēssoda saglabāšanu vai atcelšanu drīzāk būtu jāapspriež Nacionālajā asamblejā, nevis Konstitucionālajā tiesā;
- C. tā kā Konstitucionālā tiesa lēmumu pieņēma, 5 tiesnešiem balsojot “par” un 4 — “pret”, un tā kā 1996. gada lēmumu pieņēma, 7 tiesnešiem balsojot “par” un 2 — “pret”;
- D. tā kā Konstitucionālā tiesa lēmumu pieņēma, atbildot uz sūdzību, ko iesniedza 72 gadus vecs korejietis, kas apsūdzēts par četru tūristu nogalināšanu 2007. gadā un kas sūdzībā apgalvoja, ka nāvēssods pārkāpj valsts pamatlikumā noteikto principu par cilvēka cieņas neaizskaramību;
- E. tā kā Korejas Republikā ir vairāk nekā 55 cietumnieki, kuriem apstiprināta nāvēssoda izpilde;
- F. tā kā pēdējā nāvēssoda izpilde Korejas Republikā notika 1997. gada decembrī; tā kā nāvēssodu nav piemērots kopš amatā stājās jaunais prezidents *Kim Dae-jung*, kuram pašam 1980. gadā bija piespriests nāvēssods, bet vēlāk tas tika atcelts, un tā kā pēdējos 13 gadus Korejas Republika pieder pie to valstu grupas, kas nāvēssodu praksē nepiemēro;
- G. tā kā 2006. gadā Valsts cilvēktiesību komiteja ierosināja likumprojektu par nāvēssoda atcelšanu;
- H. tā kā 2007. gada 18. decembrī ANO Ģenerālā asambleja ar balsu vairākumu pieņēma rezolūciju, kurā valstis tiek aicinātas noteikt nāvēssoda izpildes moratoriju, lai atceltu nāvēssodu, un šīs rezolūcijas saturu atkārtoti apstiprināja otrajā rezolūcijā, ko pieņēma 2008. gada 18. decembrī,
1. atzīst, ka Korejas Republika nav izpildījusi nāvēssodus kopš 1998. gada, tādējādi kļūstot par valsti, kurā nāvēssodus nepiemēro *de facto*; atzinīgi vērtē uzlabojumus cilvēktiesību aizsardzības un veicināšanas jomā šajā valstī;
 2. pauž dziļu neapmierinātību par Korejas Republikas Konstitucionālās tiesas pieņemto lēmumu atbalstīt nāvēssodu, tomēr atzīmē, ka šo lēmumu atšķirībā no 1996. gadā pieņemtā lēmuma (7 balsis “par” un 2 balsis “pret”) pieņēma ar niecīgu balsu vairākumu;
 3. pauž atbalstu kustībām, kuru dalībnieki cenšas panākt nāvēssoda atcelšanu Korejas Republikā;
 4. atkārtoti pauž vispārēju negatīvu nostāju pret nāvēssodu, kas ir pretrunā modernai krimināltiesību sistēmai un pretēji plaši izplatītam uzskatam — nesamazina noziegumu skaitu;
 5. mudina Korejas Republiku ieviest tiesisku moratoriju attiecībā uz visiem nāvēssodu izpildes gadījumiem, līdz tās parlaments izdos likumu par nāvēssoda atcelšanu;
 6. aicina Korejas Republikas valdību atbalstīt ANO rezolūciju par nāvēssoda atcelšanu un pieņemt lēmumu atbalstīt vai balsot par šīs rezolūcijas iesniegšanu Ģenerālajai asamblejai;
 7. ar gandarījumu norāda, ka acīmredzams vairākums pasaules valstu, kuras pārstāv vairāk nekā divas trešdaļas starptautiskās sabiedrības locekļu, pašreiz pilnībā *de iure* atcēlušas nāvēssodu vai ieviesušas nāvēssodu izpildes moratoriju *de facto*;
 8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniekam / Eiropas Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Korejas Republikas valdībai un Korejas Valsts cilvēktiesību komitejai.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

FISIM iedalīšana NKI noteikšanai *

P7_TA(2010)0041

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par netieši novērtēto finanšu starpniecības pakalpojumu (FISIM) iedalīšanu nacionālā kopienākuma (NKI) noteikšanai Eiropas Savienības budžeta un pašu resursu nolūkos (COM(2009)0238 – C7-0049/2009 – 2009/0068(CNS))

(2010/C 349 E/21)

(Īpaša likumdošanas procedūra — apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0238),

— ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmuma 2000/597/EK, Euratom par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽¹⁾ 2. panta 7. punkta otro daļu un Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmuma 2007/436/EK, Euratom par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽²⁾ 2. panta 7. punkta otro daļu,

— ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

— ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0022/2010),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un valstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV L 253, 7.10.2000., 42. lpp.⁽²⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Lēmuma priekšlikums
2. pants

2. pants

svītrots

Netieši novērtēto finanšu starpniecības pakalpojumu iedalīšanu saskaņā ar 1. pantu piemēro Lēmuma 2000/597/EK, Euratom nolūkā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim.

Grozījums Nr. 2
Lēmuma priekšlikums
3. pants

Netieši novērtēto finanšu starpniecības pakalpojumu iedalīšanu saskaņā ar 1. pantu piemēro Lēmuma 2007/436/EK, Euratom nolūkā **no 2007. gada 1. janvāra.**

Netieši novērtēto finanšu starpniecības pakalpojumu iedalīšanu saskaņā ar 1. pantu piemēro Lēmuma 2007/436/EK, Euratom nolūkā **ar gada 1. janvāri.**

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Vācija - darbinieku skaita samazināšana

P7_TA(2010)0042

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0007 – C7-0011/2010 – 2010/0005(BUD))

(2010/C 349 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0007 – C7-0011/2010),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi (EGF regula) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0020/2010),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi piemērotus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skārušas pasaules tirdzniecības modeļu lielas strukturālās pārmaiņas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami drīz un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;
- C. tā kā Vācija ir lūgusi palīdzību saistībā ar automobiļu ražošanas nozarē nodarbināto skaita samazināšanu, kas notika vienā uzņēmumā *Karmann Group* ⁽¹⁾,
- D. tā kā pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF izmantošanu;
 2. atgādina par Iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un strauju procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darbiniekiem, kas atlaisti globalizācijas izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ;
 3. uzsver, ka Eiropas Savienībai jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai novērstu globālās ekonomikas un finanšu krīzes sekas; uzsver to nozīmi, kāda var būt EGF, lai štata vietu samazināšanas dēļ atlaistos darbiniekus no jauna iekļautu darba tirgū;
 4. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu no jauna integrēties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF palīdzība neaizstāj darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, kā arī neaizstāj uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
 5. aicina Komisiju priekšlikumos par EGF izmantošanu un Komisijas gada ziņojumos iekļaut precīzu informāciju par papildu finansējumu, kas saņemts no Eiropas Sociālā fonda (ESF) un citiem struktūrfondiem;
 6. saistībā ar EGF izmantošanu atgādina Komisijai, lai tā sistemātiski nepārvieto maksājumu apropriācijas no ESF, jo EGF izveidoja kā atsevišķu īpašam mērķim paredzētu instrumentu, nosakot tā uzdevumus un termiņus;
 7. uzsver, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas 2007.–2013. gadam termiņa vidusposma pārskatīšanu EGF darbība un pievienotā vērtība ir jāizvērtē, veicot vispārēju to programmu un dažādu citu instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
 8. norāda, ka Komisijas jaunie lēmumu priekšlikumi par EGF izmantošanu attiecas uz individuālu dalībvalsts pieteikumu, kas ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta prasībām;
 9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 10. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ EGF/2009/013 DE/*Karmann*.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) tika izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu atlaistajiem darba ņēmējiem, kas cieš no lielām strukturālām izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna integrēties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma tika paplašināta, iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot ne vairāk kā 500 miljonu euro apmērā gadā.
- (4) Vācija 2009. gada 13. augustā iesniedza pieteikumu izmantot EGF attiecībā uz nodarbināto skaita samazināšanu automašīnu ražošanas rūpniecības nozarē un 2009. gada 23. oktobrī iesniedza papildu informāciju. Šis pieteikums atbilst finansiālo ieguldījumu noteikšanas prasībām, kas paredzētas 10. pantā Regulā (EK) Nr. 1927/2006, un tādēļ Komisija ierosina atļaut izmantot līdzekļus EUR 6 199 341 apmērā.
- (5) EGF tādējādi ir jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Vācijas iesniegto pieteikumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta ietvaros Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izmanto, lai nodrošinātu summu EUR 6 199 341 apmērā saistību un maksājumu apropriācijām.

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: darbinieku skaita samazināšana

P7_TA(2010)0043

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0008 – C7-0012/2010 – 2010/0003(BUD))

(2010/C 349 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0008 – C7-0012/2010),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0021/2010),
 - A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi piemērotus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skārušas pasaules tirdzniecības modeļu lielas strukturālās pārmaiņas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
 - B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami drīz un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;
 - C. tā kā Lietuva ir lūgusi palīdzību saistībā ar ledusskapju ražošanas nozares darbinieku skaita samazināšanu, kas notika uzņēmumā *Snaigė plc* un divos tā piegādes uzņēmumos ⁽³⁾;
 - D. tā kā pieteikumi atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF izmantošanu;
 2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un strauju procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darbiniekiem, kas atlaisti globalizācijas izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.⁽³⁾ EGF/2009/010 LT/*Snaigė*.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

3. uzsver, ka Eiropas Savienībai jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai novērstu globālās ekonomikas un finanšu krīzes sekas; uzsver to nozīmi, kāda var būt EGF, lai štata vietu samazināšanas dēļ atlaistos darbiniekus no jauna iekļautu darba tirgū;
4. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu no jauna integrēties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF palīdzība neaizstāj darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, kā arī neaizstāj uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
5. aicina Komisiju priekšlikumos par EGF izmantošanu un Komisijas gada ziņojumos iekļaut precīzu informāciju par papildu finansējumu, kas saņemts no Eiropas Sociālā fonda (ESF) un citiem struktūrfondiem;
6. saistībā ar EGF izmantošanu atgādina Komisijai, lai tā sistemātiski nepārvieto maksājumu apropriācijas no ESF, jo EGF izveidoja kā atsevišķu, īpašam mērķim paredzētu instrumentu, nosakot tā uzdevumus un termiņus;
7. uzskata, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas (2007–2013) termiņa vidusposma pārskatīšanu EGF darbība un finansēšana ir jāizvērtē, veicot vispārēju to programmu un instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
8. norāda, ka Komisijas jaunie lēmumu priekšlikumi par EGF izmantošanu attiecas uz individuālu dalībvalsts pieteikumu, kas ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta prasībām;
9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
10. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) tika izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu atlaistajiem darba ņēmējiem, kas cieš no lielām strukturālām izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna integrēties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, iekļaujot atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir saistīta ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot ne vairāk kā 500 miljonu euro apmērā gadā.
- (4) Lietuva 2009. gada 23. jūlijā iesniedza pieteikumu izmantot EGF attiecībā uz darbinieku skaita samazināšanu uzņēmumā AB *Snaigė* un divos tā piegādes uzņēmumos. Šis pieteikums atbilst finansiālo ieguldījumu noteikšanas prasībām, kas paredzētas 10. pantā Regulā (EK) Nr. 1927/2006, un tādēļ Komisija ierosina atļaut izmantot līdzekļus EUR 258 163 apmērā.
- (5) EGF tādējādi ir jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Lietuvas iesniegto pieteikumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta ietvaros Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izmanto, lai nodrošinātu summu EUR 258 163 apmērā saistību un maksājumu apropriācijām.

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Lietuva - ēku būvniecība

P7_TA(2010)0044

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0009 – C7-0013/2010 – 2010/0002(BUD))

(2010/C 349 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0009 – C7-0013/2010),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi (EGF regula) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0019/2010),
 - A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi piemērotus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skārušas pasaules tirdzniecības modeļu lielas strukturālās pārmaiņas, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
 - B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami drīz un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;
 - C. tā kā Lietuva ir lūgusi palīdzību no EGF saistībā ar darbinieku skaita samazināšanu 128 būvniecības nozares uzņēmumos ⁽³⁾;
 - D. tā kā pieteikumi ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF izmantošanu;
 2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un strauju procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, laikā ierobežotu un individuālu atbalstu ar mērķi palīdzēt darbiniekiem, kas atlaisti globalizācijas izraisītas darbinieku skaita samazināšanas dēļ;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ EGF/2009/017 LT/Ēku būvniecība.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

3. uzsver, ka Eiropas Savienībai jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai novērstu globālās ekonomikas un finanšu krīzes sekas; uzsver to nozīmi, kāda var būt EGF, lai štata vietu samazināšanas dēļ atlaistos darbiniekus no jauna iekļautu darba tirgū;
4. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu no jauna integrēties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; uzsver, ka EGF palīdzība neaizstāj darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, kā arī neaizstāj uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
5. aicina Komisiju priekšlikumos par EGF izmantošanu un Komisijas gada ziņojumos iekļaut precīzu informāciju par papildu finansējumu, kas saņemts no Eiropas Sociālā fonda (ESF) un citiem struktūrfondiem;
6. saistībā ar EGF izmantošanu atgādina Komisijai, lai tā sistemātiski nepārvieto maksājumu apropriācijas no ESF, jo EGF izveidoja kā atsevišķu īpašam mērķim paredzētu instrumentu, nosakot tā uzdevumus un termiņus;
7. uzskata, ka saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas 2007.–2013. gadam termiņa vidusposma pārskatīšanu EGF darbība un finansēšana ir jāizvērtē, veicot vispārēju to programmu un instrumentu izvērtējumu, kurus izveidoja ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
8. norāda, ka Komisijas jaunie lēmumu priekšlikumi par EGF izmantošanu attiecas uz individuālu dalībvalsts pieteikumu, kas ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta prasībām;
9. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
10. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ un jo īpaši tās 12. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) tika izveidots, lai sniegtu papildu atbalstu atlaistajiem darba ņēmējiem, kas cieš no lielām strukturālām izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna integrēties darba tirgū.
- (2) Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot no 2009. gada 1. maija, EGF darbības joma ir paplašināta, iekļaujot atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir saistīta ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi.
- (3) Saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu EGF līdzekļus var izmantot ne vairāk kā 500 miljonu euro apmērā gadā.
- (4) Lietuva 2009. gada 23. septembrī iesniedza pieteikumu izmantot EGF attiecībā uz štata vietu samazināšanu ēku būvniecības nozarē. Šis pieteikums atbilst finansiālo ieguldījumu noteikšanas prasībām, kas paredzētas 10. pantā Regulā (EK) Nr. 1927/2006, un tādēļ Komisija ierosina atļaut izmantot līdzekļus EUR 1 118 893 apmērā.
- (5) EGF tādējādi ir jāizmanto, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu saistībā ar Lietuvas iesniegto pieteikumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta ietvaros Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) izmanto, lai nodrošinātu summu EUR 1 118 893 apmērā saistību un maksājumu apropriācijām.

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

Papildprotokols, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu ***

P7_TA(2010)0045

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par papildprotokola, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā (COM(2009)0436 – C7-0163/2009 – 2009/0120(NLE))

(2010/C 349 E/25)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2009)0436),
 - ņemot vērā EK līguma 175. panta 1. punktu un 300. panta 2. punktu, kā arī 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0163/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 196. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumu (A7-0009/2010),
1. sniedz piekrišanu papildprotokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai *I**

P7_TA(2010)0048

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai (COM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD))

(2010/C 349 E/26)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0268),

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 37. pantu un 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C7-0035/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu, 43. panta 2. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālās komitejas 2009. gada 6. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A7-0082/2009),
1. Apstiprina nostāju pirmajā lasījumā kā izklāstīts zemāk;
 2. Apstiprina Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas paziņojumu un norāda uz pievienotajiem Komisijas paziņojumiem, kas tiks publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vienlaikus ar galīgo lēģislatīvo aktu;
 3. Prasa Komisijai vēlreiz apspriesties ar Parlamentu, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un valstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 318, 23.12.2009., 121. lpp.

P7_TC1-COD(2009)0077

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 9. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 438/2010.)

Otrdiena, 2010. gada 9. marts

PIELIKUMS

Komisijas paziņojums

Komisija ir paredzējusi ierosināt līdz 2011. gada 30. jūnijam pilnībā pārskatīt Regulu (EK) Nr. 998/2003, jo īpaši deleģēto un īstenošanas aktu aspektus.

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas paziņojums par Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija paziņo, ka šīs regulas noteikumi neskar nekādas turpmākas iestāžu nostājas attiecībā uz LESD 290. panta īstenošanu vai atsevišķus leģislatīvus aktus, kas ietver minētos noteikumus.

Komisijas paziņojums par deleģēto aktu paziņošanu

Eiropas Komisija ņem vērā, ka, izņemot gadījumus, kad leģislatīvs akts paredz ārkārtas procedūru, Eiropas Parlaments un Padome uzskata, ka deleģētu aktu paziņošana notiek, ievērojot iestāžu darba pārtraukumus (ziemas un vasaras brīvdienas un Eiropas Parlamenta vēlēšanas), lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Padome var īstenot savas prerogatīvas, ievērojot attiecīgajos leģislatīvajos aktos noteiktos termiņus, un ir gatava atbilstīgi rīkoties.

Personu ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām pārvietošanās *I**

P7_TA(2010)0049

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz personu ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām pārvietošanos (COM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD))

(2010/C 349 E/27)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0091),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi šo priekšlikumu (C6-0076/2009),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0090),
- ņemot vērā EK līguma 67. pantu un 63. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmo daļu, saskaņā ar kuriem Padome ar to apspriedās par šo priekšlikumu (C6-0107/2009),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu, 77. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 79. panta 2. punkta a) apakšpunktu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,

Otrdienā, 2010. gada 9. marts

- ņemot vērā Padomes pārstāvju 2010. gada 24. februāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktam,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. panta 37. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0015/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. uzskata, ka procedūra Nr. 2009/0025 (COD) ir zaudējusi spēku, jo Komisijas priekšlikuma (COM(2009)0090) un ar to saistīto ziņojumu projektu saturs ir iekļauts procedūrā Nr. 2009/0028 (COD);
 3. apstiprina Parlamenta un Padomes kopējo deklarāciju, kas pievienota šai rezolūcijai;
 4. prasa Komisijai vēlreiz iesniegt priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2009)0028

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 9. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar kuru Šengenas līguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 groza attiecībā uz tādu personu pārvietošanos, kurām ir ilgtermiņa uzturēšanās vīzas

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 265/2010.)

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES PAZIŅOJUMA PROJEKTS

“Padome un Eiropas Parlaments atzīst, cik svarīgi ir, lai Eiropas Savienības līmenī pastāvētu visaptverošs un saskanīgs noteikumu kopums, nodrošinot personas datu augstu aizsardzības līmeni otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) ietvaros.

Ja pēc 2012. gada saistībā ar SIS II ieviešanu būs novērojamas turpmākas nozīmīgas kavēšanās, Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju sagatavot nepieciešamos likumdošanas priekšlikumus, lai grozītu Šengenas Līguma īstenošanas konvencijas attiecīgos noteikumus, tādējādi nodrošinot, ka Šengenas Informācijas sistēmā ievadīto personas datu aizsardzības līmenis atbilst attiecībā uz SIS II noteiktajiem standartiem.”

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Noteiktu veidu sabiedrību gada pārskati attiecībā uz vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām *I**

P7_TA(2010)0052

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (COM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD))

(2010/C 349 E/28)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0083),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 44. panta 1. punktu, pamatojoties uz kuru Komisija iesniedza Parlamentam priekšlikumu (C6-0074/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 50. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālās komitejas 2009. gada 15. jūlija atzinumu, ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0011/2010),
1. pieņem turpmāk tekstā izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. Uzņēmējdarbības tiesību direktīvas vispārēju pārskatīšanu 2010. gadā;
 3. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009, 67. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

P7_TC1-COD(2009)0035

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES, ar ko attiecībā uz mikrouzņēmumiem groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,
- rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropadome 2007. gada 8. un 9. marta sanāksmes secinājumos uzsvēra, ka administratīvā sloga samazināšana ir būtiska, lai stimulētu Eiropas ekonomiku, un ir jāpieliek kopīgas pūles, lai mazinātu administratīvo slogu Eiropas Savienībā.
- (2) Grāmatvedība tika atzīta par vienu no svarīgākajām jomām, kurā jāmazina Kopienas uzņēmumu administratīvais slogs.
- (3) Komisijas paziņojumā par vienkāršotu uzņēmējdarbības vidi uzņēmējdarbības tiesību, grāmatvedības un revīzijas jomās tā noteica iespējamus grozījumus Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtajā Direktīvā 78/660/EEK, pamatojoties uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu par noteikta veida uzņēmumu gada pārskatiem ⁽³⁾, tostarp tiesības dalībvalstīm atbrīvot mikrouzņēmumus no pienākuma veidot gada pārskatus saskaņā ar minēto direktīvu.
- (4) Komisijas ieteikumā 2003/361/EK ⁽⁴⁾ definēti mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi. Tomēr, apspriežoties ar dalībvalstīm, konstatēts, ka minētajā ieteikumā paredzētās robežas attiecībā uz mikrouzņēmumiem varētu būt pārāk augstas grāmatvedībai. Tāpēc mikrouzņēmumu uzņēmumu kategorijā jāievieš mikrouzņēmumu apakšgrupa, kas attiecināma uz uzņēmumiem ar zemākām kopējās bilances un apgrozījuma robežām nekā mikrouzņēmumiem noteiktās.
- (5) Mikrouzņēmumi lielākoties ir iesaistīti darījumos vietējā un reģionālā līmenī, tiem nav pārrobežu darbību vai arī tās ir ierobežotas, un to resursi ir ierobežoti, lai pildītu apjomīgās regulatīvās prasības. Turklāt mikrouzņēmumi ir svarīgi, lai radītu jaunas darba vietas, sekmētu pētniecību un attīstītu, kā arī radītu jaunas ekonomiskas darbības.
- (6) Tomēr uz vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām nereti attiecina tos pašus pārskatu sniegšanas noteikumus, ko attiecina uz lielākiem uzņēmumiem. Minētie noteikumi vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām rada slogu, kurš nav proporcionāls to lielumam, tādēļ neproporcionāli liels mazākajiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar lielākajiem. Tādēļ jādara iespējama vismazāko uzņēmējdarbības vienību atbrīvošana no prasības veidot gada pārskatus, arī ja šādi pārskati nodrošina statistikas informācijas avotu. **Tomēr uz vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām jāattiecinā pienākums iegrāmatot komercdarījumus un fiksēt finanšu stāvokli, kas ir obligāts standarts, saglabājot dalībvalstīm brīvu izvēli noteikt papildu pienākumus.**

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 67. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta Nostāja.

⁽³⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

- (7) Neatkarīgo ieinteresēto personu augsta līmeņa grupa administratīvā sloga mazināšanas jautājumos 2008. gada 10. jūlija atzinumā aicināja pēc iespējas drīz īstenot dalībvalstu tiesības atbrīvot mikro-uzņēmumus no prasības veidot gada pārskatus saskaņā ar Direktīvu 78/660/EEK.
- (8) Eiropas Parlaments 2008. gada 18. decembra rezolūcijā par grāmatvedības prasībām attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši mikrouzņēmumiem ⁽¹⁾, mudināja Komisiju iesniegt tiesību aktu priekšlikumu, kas dalībvalstīm ļautu atbrīvot mikrouzņēmumus no Direktīvas 78/660/EEK darbības jomas.
- (9) ***Nemot vērā to, ka šajā direktīvā paredzētās robežvērtības piemēros daudziem uzņēmumiem, kuri dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras, kā arī ņemot vērā to, ka vismazāko uzņēmējdarbības vienību darbības neietekmē pārrobežu tirdzniecību vai iekšējā tirgus darbību, dalībvalstīm, īstenojot šo direktīvu valsts līmenī, būtu jāievēro šo robežvērtību atšķirīgā ietekme.***
- (10) ***Tā kā ir absolūti nepieciešams nodrošināt pārredzamību arī vismazākajās uzņēmējdarbības vienībās to atvērtības un piekļuves nodrošināšanai finanšu tirgiem, dalībvalstīm, īstenojot Direktīvu 78/660/EEK, jāņem vērā sava tirgus īpašie apstākļi un vajadzības.***
- (11) Tā kā dalībvalstis nespēj pienācīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, mazināt mikrouzņēmumu administratīvo slogu, un tādējādi tās ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā paredzēto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionālītātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
- (12) Tāpēc Direktīva 78/660/EEK attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 78/660/EEK grozījumi

Direktīvā 78/660/EEK iekļauj šādu pantu.

“1.a pants

1. ***Saglabājot pienākumu iegrāmatot komercdarījumus un fiksēt finanšu stāvokli***, dalībvalstis ***vienlaicīgi*** var sniegt atbrīvojumu no šajā direktīva paredzētajiem pienākumiem uzņēmumiem, kuri bilances datumā atbilst diviem šādiem trim kritērijiem:

- a) kopējā balance zem EUR 500 000;
- b) apgrozījums zem EUR 1 000 000;
- c) vidējais strādājošo skaits finanšu gadā ir 10.

2. Ja bilances datumā uzņēmums pārsniedz divus no trim kritērijiem, kas izklāstīti 1. punktā, divus nākamos finanšu gadus uzņēmums nevar izmantot minētajā punktā paredzēto atbrīvojumu.

⁽¹⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 58. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 10. marts

Ja bilances datumā uzņēmums vairs nepārsniedz divus no trim kritērijiem, kas izklāstīti 1. punktā, tas var izmantot minētajā punktā paredzēto atbrīvojumu, ja tas divus finanšu gadus pēc kārtas nav pārsniedzis minētos kritērijus.

3. Dalībvalstīm, kuras vēl nav ieviesušas euro, valsts valūtas summu, kura līdzvērtīga 1. punktā norādītajām summām, aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dienā, kad stājas spēkā jebkura šīs summas nosakoša direktīva.

4. Kopējo bilanci, kura minēta 1. punkta a) apakšpunktā, veido vai nu līdzekļi, kas minēti sadaļā "Aktīvi" 9. panta A līdz E punktā, vai 10. panta A līdz E punktā minētie līdzekļi."

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs, kad tās nolemj izmantot Direktīvas 78/660/EEK 1.a pantā paredzēto iespēju, stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, ***īpaši ņemot vērā situāciju valsts līmenī, kas raksturo uzņēmumu skaitu, uz kuriem attiecas minētajā pantā paredzētās robežvērtības***. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

2010/C 349 E/18	Gilad Shalit lieta Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par Gilad Shalit lietu	91
2010/C 349 E/19	Vardarbības pastiprināšanās Meksikā Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par vardarbības saasināšanos Meksikā	92
2010/C 349 E/20	Dienvīdkoreja - nāvessoda legalizēšana Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par nāvessoda legalizēšanu Dienvīdkorejā	95

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

Eiropas Parlaments

Otrdienā, 2010. gada 9. marts

2010/C 349 E/21	FISIM iedalīšana NKI noteikšanai * Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par netieši novērtēto finanšu starpniecības pakalpojumu (FISIM) iedalīšanu nacionālā kopienākuma (NKI) noteikšanai Eiropas Savienības budžeta un pašu resursu nolūkos (COM(2009)0238 – C7-0049/2009 – 2009/0068(CNS))	97
2010/C 349 E/22	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Vācija - darbinieku skaita samazināšana Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0007 – C7-0011/2010 – 2010/0005(BUD))	98
	PIELIKUMS	100
2010/C 349 E/23	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: darbinieku skaita samazināšana Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0008 – C7-0012/2010 – 2010/0003(BUD))	101
	PIELIKUMS	102
2010/C 349 E/24	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Lietuva - ēku būvniecība Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2010)0009 – C7-0013/2010 – 2010/0002(BUD))	104
	PIELIKUMS	105

2010/C 349 E/25	Papildprotokols, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu *** Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par papild-protokola, kas pievienots Sadarbības nolīgumam par Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekrastes un ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā (COM(2009)0436 – C7-0163/2009 – 2009/0120(NLE)) 107
2010/C 349 E/26	Dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai (COM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD)) 107 P7_TC1-COD(2009)0077 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 9. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai 108 PIELIKUMS 109
2010/C 349 E/27	Personu ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām pārvietošanās ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz personu ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām pārvietošanos (COM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) 109 P7_TC1-COD(2009)0028 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 9. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010, ar kuru Šengenas līguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 groza attiecībā uz tādu personu pārvietošanos, kurām ir ilgtermiņa uzturēšanās vīzas 110 PIELIKUMS 110
Trešdiena, 2010. gada 10. marts	
2010/C 349 E/28	Noteiktu veidu sabiedrību gada pārskati attiecībā uz vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz vismazākajām uzņēmējdarbības vienībām groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (COM(2009)0083 – C6-0074/2009 – 2009/0035(COD)) 111 P7_TC1-COD(2009)0035 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/.../ES, ar ko attiecībā uz mikrouzņēmumiem groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem 112

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Pieņemšanas procedūra
***I	Kopīguma procedūra: pirmais lasījums
***II	Kopīguma procedūra: otrais lasījums
***III	Kopīguma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ||.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ||.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV